

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
11. децембар 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне
скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствују 92 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали,
молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у
посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутно 106 народних посланика.

Обавештавам вас да нико није пријавио да је данас службено
спречен.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
ДОПУНИ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ
(претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника, обавештавам вас да сам
позвала да данашњој седници присуствују сви чланови Владе, јер су сви
овлашћени за тачке дневног реда које имамо пред собом.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни
посланици. Примили сте извештаје надлежних одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно
члану 157. став 4. Пословника отварам претрес Предлога закона у
појединостима.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Сматрам да је повређен 157. став 4. који говори: „Изузетно од става 3. овог члана, претрес предлога закона о буџету води се тако да се по завршеном начелном претресу одмах прелази на претрес у појединостима.“

Ви сте сада отворили претрес у појединостима по 1. тачки дневног реда. Ако будемо радили законе који су пре закона о буџету за 2018. годину на дневном реду, нећемо расправљати у појединостима о закону о буџету.

Овај став 4. говори о томе да када се заврши начелни претрес закона о буџету, без обзира на то да ли је расправа била обједињена са другим тачкама или не, прелази се на претрес у појединостима, односно на расправу о амандманима на закон о буџету.

Уколико не испоштујете овај пословник на овај начин и отворимо расправу о тачкама које су пре закона о буџету и не расправљамо о амандманима на закон о буџету, биће први пут у историји Парламента да се о амандманима на закон о буџету неће расправљати, на најважнији закон, који сваке године Скупштина треба да усвоји. Посланици неће имати могућност да овде у пленуму дају разлоге због којих су поднели своје амандмане, па да чујемо од министра разлоге зашто ти амандмани евентуално нису прихваћени, јер, наравно, највећи број није прихваћен.

Сваки пут када мислимо да више не постоји начин да се додатно унизи рад Парламента, владајућа већина нас изненади и смисли нови начин како би обесмислила улогу Парламента, обесмислила рад посланика и обавезе које по Уставу и закону имају народни посланици.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, народни посланиче.

Ово што сте изrekli делимично има везе са чланом 157, с тим што морам да вам кажем да нисте у праву и да Пословник, члан 157. став 4, ничим није повређен.

Други део вашег говора је очигледно политички део, који није везан за повреду Пословника. Морате да признате да су бирачи, односно грађани Србије једнако важни, без обзира на то да ли гласају за ДС, или гласају за СРС, за СНС или ЈС, или СПС или за неког другог. Права и обавезе посланика су потпуно једнаке, те их не треба вређати и омаловажавати својом дискусијом.

А да ли ћемо или нећемо расправљати о амандманима на поједине тачке дневног реда, опет зависи искључиво од посланика, на који начин ће користити време које им по Пословнику припада, тако да не знам зашто мислите унапред да нећете имати времена. Све зависи од тога шта ћете, рецимо, ви лично и ваша посланичка група дискутовати.

Врло добро сам проучила Пословник, може да се дискутује ако се то хоће и жели.

Да ли желите да гласамо? (Да.) Хвала вам.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно посланици Посланичке групе СРС, заједно посланици Мариника Тепић, Соња Павловић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић, заједно посланици Посланичке групе ДС и заједно посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо поднели амандман и тражили да се брише тај члан 1. Предлога закона о допунама Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину, а ево и разлога зашто смо то тражили.

Прво, Закон о буџетском систему у члану 2. став 1. тачка 30) каже да је ребаланс буџета промена закона о буџету Републике Србије у току буџетске године којом се мења, односно допуњује буџет. Закон о допунама је закон којим се мењају одговарајући закон, значи тај критеријум подразумева да се ради о ребалансу.

Даље, Закон о буџетском систему подразумева да буџет Републике садржи општи и посебни део, не постоји трећи део – извршавање буџета. Код нас је постала пракса да се у закон о буџету убаци по тридесетак-четрдесетак одредаба – извршавање буџета, што у преводу значи дезавуисање свега онога што се тиче извршавања буџета што је прописано Законом о буџетском систему. То је врло важна друга подвала.

Трећа ствар, која је најважнија, поводом ове допуне јесте да предлагач овог закона тражи од Народне скупштине да Владу овласти да својом одлуком одреди ко ће и колико да добије награде и бонусе.

Народна скупштина нема то овлашћење. Зашто нема то овлашћење? Прво морамо да сазнамо одакле су појавиле паре. Ако су се паре појавиле због неког суфицита, онда значи да су се повећали приходи и примања. Ако су се повећали приходи и примања, то мора да се изрази у члану 1. Закона о буџету за 2017. годину. Ако су се смањили, којим случајем, расходи и издаци, онда опет то мора да се спроведе кроз општи и посебни део Закона о буџету за 2017. годину. И, на свим позицијама унутар корисника буџетских средстава где долази до повећања средстава за награде и бонусе, како су написали овде, свуда мора да се изврши измена на одговарајућој економској класификацији. Тако се одувек радило.

Овде се прибегло једном лукавству – не каже се како су обезбеђена средства, не види се на којој позицији су та средства обезбеђена, већ се тражи пред Нову годину овлашћење да Влада буде Деда Мраз. И, гле чуда,

баш у оном члану Закона о буџету за 2017. годину где је прописана рестрикција, ограничење да се те исплате неће вршити у 2017. години.

Просто сам изненађен да је ово могло да прође наш Одбор за уставна питања и законодавство, да они нису приметили оволику несагласност са прописима, пре свега са Законом о буџетском систему, са којим закон о буџету мора да буде у сагласности.

Наравно, ја не желим да причам о оном делу који се тиче појединачних корисника, евентуално, ових средстава, већ само желим да укажем да ово мора бити много јасније и мора бити засновано на закону.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Господине Вујовићу, ја сам вас заиста сматрала за озбиљног човека и стручну особу. Заиста не знам, овај закон, одакле је дошао овај члан 1, који за мене представља сиву зону награђивања незаслужних, или можда заслужних, али ми не знамо који су то заслужни. Значи, дошли смо у ситуацију да треба да се изгласа неки закон где ми апсолутно не знамо о чему се ту ради. Апсолутно сматрамо непримереним да уопште и расправљамо о овако нечему.

Ако се појавио неки простор, како је у овом члану у Предлогу закона о изменама Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину, односно, како га ми доживљавамо, ребалансу буџета, појавио неки простор... Не знам какав је то простор и сматрамо да је потпуно непримерено да се он даје за једнократну помоћ, награде, за које не знамо које су. Значи, морали бисте врло јасно да нам образложите о чему се ради да бисмо уопште могли о овоме да расправљамо.

Заиста, тај ребаланс, који смо очекивали прошле године јер су се формирала нова министарства, јер су се формирале нове агенције (могу да замислим да је ту били чак и потребе за новим запосленима), то је све одложено за 1. јануар 2018. године. Сада имамо ситуацију – кога награђујемо? Људе који су можда радили ту, а ми не знамо? Партијске кадрове који су ту запослени? Или, можда су људи заиста по потреби радили. Ми не знамо о чему се овде ради. Ја сивљи члан неког закона нисам досада видела и апсолутно сматрамо да га треба брисати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Овде се јасно говори у закону да се неће поштовати оно што је колективним уговором потписано, дакле нема исплате божићних,

годишњих и других врста награда и бонуса предвиђених посебним и појединачним колективним уговорима. Предвиђа се изузетак од одредаба садржаних у наведеним члановима, без икаквих видљивих и јасних критеријума на основу чега ће Влада, по свом дискреционом праву, неком да исплаћује додатке а неком не. По основу досадашњег понашања режима можемо само да претпоставимо ко ће бити награђиван, а коме ће тај новац који му припада бити ускраћен.

Мислим да је ово наставак једне нове тактике, која се однедавно званично зове – замагљивање. Толико.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Прво, предлажемо брисање овог члана зато што имате да су све исплате дефинисане законом. С друге стране, Влада овим добија огромно дискреционо право, а знамо да Влада води рачуна не о свим грађанима Србије већ само о партијским послушницима Српске напредне странке, те смо предложили да се овај члан брише.

На основу чега ће Влада одређивати ко ће добити награде, ко ће добити бонусе, да ли ће и даље делити на подобне и неподобне?

Министре Вујовићу, ја ту уопште не бих имао дилему да ви то одређујте, знам да бисте ви то одрадили на један врло коректан начин, али знајући да ће тиме да се бави, на пример, министар Вулин или Небојша Стефановић, заиста имамо сумњу. Зато смо предложили брисање овог члана.

Да ли ћете распоређивати новац као што сте то радили досада? Зашто су баш сада, десет дана пред изборе, Неготин и Мионица добили финансијска средства из буџета? Да су та средства отишла грађанима Мионице и Неготина, ми бисмо то поздравили, већ је четрдесет чланова СНС-а у Мионици добило социјалну помоћ, по 40.000 динара. Милион и шестсто хиљада динара је убачено, државних пара, пара грађана Републике Србије, у изборну кампању на рачун Српске напредне странке.

Тако да имамо дугу историју, већ шест година, нажалост, бахате власти Српске напредне странке, знамо да нетранспарентно трошите новац, знамо да радите само у интересу СНС-а.

Још једном се ограђујем, министре, не мислим лично на вас, већ на Владу Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, реплика.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: По ко зна који пут данас слушамо коментаре уваженог господина који је показао, апсолутно, на који начин

нико не треба да ради са буџетом и како нико не би смео да ради када су у питању финансијска средства.

Господин који је пре мене говорио је у својој општини правило „феноменалне“ потезе, који заслужују дугогодишњу робију. Ја ћу поменути само један, а то је да је Општина Смедеревска Паланка откупила Дом Војске за четрдесет милиона, порушила, а онда продала тај исти плац „Делезу“ за двадесет четири милиона. Баш ме занима где је завршило тих шеснаест милиона и како неко ко је тако могао да размишља има право да коментарише о некоме ко дебело и жестоко води рачуна о сваком динару у свом министарству. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Право на реплику, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала на реплици.

Пре свега, неко ко се икада у животу бавио бар један дан неким озбиљним послом, а не неко ко је водио локалну самоуправу или био председник било које локалне самоуправе, требало би да зна да се продајом имовине бави Дирекција за имовину, а не локална самоуправа или било ко други. Но, добро, незнање није својствено партији из које долази претходни Вулинов љубимац.

С друге стране, ко о чему како мисли, говоре грађани на изборима. Ја сам и пре две године, уз такав рад, како ви кажете, без појављивања у својој општини јер сам био кандидат за посланика, добио 22% у својој општини, а кажу да најтеже прођете тамо где вас људи знају. Ја сам у свом селу, из којег долазим, које има две и по хиљаде бирача, добио 70% гласова својих пријатеља, колега и познаника, тако да то говори о томе. Вулинова странка не може да добије 70 гласова у целој Србији, већ на леђима неке друге странке прелази цензус.

Што се тиче поштења, мислим да је илузорно да о томе говори припадник странке Александра Вулина, човека који је купио стан од 250.000 евра а да му је новац за то дала тетка из Канаде, да је 25 пута ишао по тај новац. Мислим да треба да уозбиљимо расправу и разговарамо на један крајње озбиљан начин, јер грађани Србије трпе последице свега онога што Вулин и компанија лоше раде и штетно по њих већ шест година. Али не брините, и томе ће доћи крај за две године, на парламентарним изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Иако није намера да се ова озбиљна расправа води на овакав начин, овакав безобразлук и непримерени коментари заиста не могу да прођу без

реакције и одговора. Неко коме је буџет општине у којој се налази послужио да плаћа сопствене цехове у кафанама, неко ко је од фудбалских клубова правио установе, неко ко је задужио своју општину са четири милијарде динара, оставио је без струје, без воде, заиста је последња особа која може да коментарише о било чему.

Уосталом, да макар мало зна о ономе о чему говори, или покушава да говори, видео би у пројекту буџета за наредну годину да је Министарство одбране само на трошковима службених путовања предвидело више од 400 милиона умањење трошкова.

Између осталог, сви ти буџетски трошкови и буџетски расходи једноставно су нешто што је господину искључиво служило за то да купује гласове. Али верујем да више никада у Глибовцу, сем њега, за њега и његову странку неће гласати нико. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: По Пословнику, народни посланик Дејан Николић. Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Члан 107. Председнице, даме и господо народни посланици, мислим да је прво требало да прекинете Вулиновог посланика из врло практичног разлога – ни једну једину реч није рекао о амандману. Говорио је о мом колеги, па је по том основу требало сада, али иницијално сте му дали реч. Ни једну једину реч о амандману није рекао. По том основу је требало да га прекинете.

Још једна ствар, председнице: све безбедносне полуге су у рукама власти. Или он не говори истину или је безбедносна структура неспособна да овај проблем реши.

ПРЕДСЕДНИК: Позвали сте се на члан 107. Оба пута је добио реплику, ово остало сад покушавате ви нешто да реплицирате. Реплика оба пута, можете проверити.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Али како сте му дали прву?

ПРЕДСЕДНИК: Реплика. Милојичић је говорио о председнику странке, Вулину.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Али је врло увредљиво говорио...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема „али“. Нема сад „али“, па сад ви дајете себи по новом основу.

(Дејан Николић: Члан 107.)

Верујем, али сте рекли да сам му дала реч а није имао права да говори, није говорио о амандману. Он је реплицирао.

Да не дужимо, има доста времена да радимо данас.

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, предлагем да се овај амандман одбаци због тога што... Сећате се, када смо усвајали буџет, да су приходи били пројектовани конзервативно, како рече министар финансија, а ја бих рекао рационално и реално, зато што је потрошња за претходних девет месеци помножена са четири трећине; значи, оно што је урађено за девет месеци увећано је за једну трећину. То су били најминималнији могући приходи. А када смо пројектовали расходе, они су били максимални.

Значи, када смо усвајали буџет, ми смо реално тада рекли да ће се појавити суфицит. Као што ће се појавити суфицит на крају 2018. године. Зашто? Зато што је поновљен принцип пројекције буџета: поново су приходи минимални, а расходи максимални. Значи, крећемо од најгоре варијанте и у тој најгорој варијанти правимо разлику од 0,6%, која је негативна. Сигурно ће на крају 2018. године бити суфицит. Значи, неће бити дефицит баш због полазне тачке, онако како је то урадио и рекао министар.

Ништа није природније, када се на крају финансијске године појави вишак, који се очекивао, да то Влада подели запосленима. Да вам само кажем једну ствар: међу запосленима има више оних који нису чланови СНС-а него чланова СНС-а. Према томе, није ово награда за чланове СНС-а, ово је награда за све оне који раде у државној управи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Интересантно је слушати ове расправе. Ми смо прошле године имали сличну расправу о томе шта се формално а шта суштински сматра ребалансом, али не бих понављао ту дискусију.

Желим да кажем да предложена измена Закона, која се односи на само један члан Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину, само додаје могућност да се врши исплати награда и бонуса запосленима код корисника средстава буџета Републике Србије. Тиме се апсолутно не мења суштина, а суштина је да укупни расходи за запослене морају да остану у оквирима онога што је буџетирано. Тиме се не мења економско-политичка суштина, а то је да расходи за запослене у јавном сектору морају да остану не више од 8,3% очекиваног БДП-а. Тиме се не мења суштина да право одлучивања, предлоге и одговорност сносе или министри у Влади који то предлажу или, коначно, Влада која то предлаже и усваја и према томе се понаша.

Према томе, ваша забринутост се можда вама чини оправданом, али овде је све транспарентно, дозвољава се само дискреционо право.

Ја ћу додати једну ствар која је јако важна са становишта буџетирања и управљања фискалним ризицима. Награде и бонуси се односе на претходни период, на познате перформансе, на познате резултате и у приходима и у расходима и у перформансама конкретних министарстава, конкретних делова министарстава. Ако се не би дозволило награђивање, онда никакав начин не би био прихватљив, зато што би одражавање тога кроз редовне плате стварало будући фискални ризик. Управо смо тим путем кренули када смо направили огромне дефиците. Према томе, једнократне награде и бонуси, засновани на стварним перформансама, засновани на дискреционим али одговорним одлукама министарстава, предлозима министарстава и одлукама Владе, по мени су потпуно у складу са међународним и нашим правилима и законима.

Ово се не сматра ребалансом зато што се ми не упуштамо у оцену укупних прихода и расхода, примања и издатака буџета, већ само говоримо о укупним расходима за запослене. Ту је створен простор и ове одлуке морају да остану у оквиру простора који је створен.

Не бих улазио у конкретне цифре, пошто коначне податке за ову годину још немамо, само наглашавам да одговорност остаје на онима који предлажу ове промене, а на вама ће бити касније да оцењујете да ли је то било усклађено са стратешким и другим циљевима и резултатима или не. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине министре, ево, као што смо чули од посланика владајуће коалиције, ви, како кажете, у пројекцији буџета увек крећете од најгоре могуће опције. Ја се слажем да је то заиста за вас природно стање.

Друга дилема овде постоји: посланици или ви не знате о чему причате или вас не разумеју посланици владајуће коалиције. Ми смо до малочас слушали како постоји суфицит, како се суфицит појавио, како је то последица великог повећања прихода, јер су приходи пројектовани као минимални а повећани су за трећину у првих девет месеци. Трећина, то је много; и 3% је много у буџету, и 0,3% је много у буџету, а ви се онако фрљате па кажете – за трећину смо премашили. Да сте ви премашили приходе за трећину, Србија би била у далеко бољој ситуацији него што јесте.

Друга ствар, ваше образложење да се доноси ова измена Закона о буџету за 2017. годину али тако што ћете остати у оквирима предвиђеним буџетом, нама говори да ту било каквог суфицита нема, нити има повећања прихода. Да ли је тако?

Дакле, повећања прихода нема. Посланици владајуће коалиције – ево, потврдио је министар – ништа не знате и ништа нисте схватили; нема повећања прихода, остаје се у ономе што је предвиђено буџетом.

Друга ствар, ви дајете министру дискреционо право, како сте рекли, да одлучи о наградама и бонусима једнократно, тако сте рекли. Дакле, или ће то били за све запослене, како смо претходно чули, у тим службама, или дајете дискреционо овлашћење министру да награђује појединце. Ако постоји такво овлашћење и такво дискреционо право, онда је, мислим, у праву господин Красић, који је поднео овај амандман и који је рекао да ви заправо тражите да некога овластимо да буде Деда Мраз.

Ако је све у оквирима буџета, зашто нисмо имали ову одредбу када смо доносили буџет за 2017. годину? Зашто тада нисте тврдили да је потребно ово дискреционо овлашћење? Како сте функционисали свих претходних година? Зашто је сада потребно? Дакле, објасните нам шта је то што се променило, и то у толикој мери да је сада неопходно да имамо ово? Да ли то значи да до сада нисте било кога награђивали и да се сте се управо водили оним што сада декларативно желите да сузбијете, а то је да без обзира на учинак људи добијају плате, бонусе, награде? Морате мало водити рачуна о својим образложењима.

Добро је што сте потврдили да представници и посланици владајуће коалиције ово нису разумели и добро је да сте потврдили да нема никаквог повећања прихода и да нема суфицита. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар, реплика.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Стварно бих молио да пажљиво слушате и пажљиво одмеравате своје речи. Ми се не фрљамо ничим. Повећање прихода је категорија која се односи на укупни буџет, на члан 1. Овде предложена промена односи се на члан 16. став 2, пише – додаје се став 3. којим се дозвољава исплата награда и бонуса запосленима. Читајте оно што пише у предлогу измене закона. Само један члан се мења, само једна ствар се мења.

Друго, укупни приходи су порасли, као што смо више пута саопштили. Укупни приходи апсолутно не опредељују ово. Не одређује се удео плата према укупним приходима, него према БДП-у, то сам вам цитирао. Према томе, термин да се ми „фрљамо“ апсолутно не стоји. То је неадекватан термин и ничим нисте то поткрепили.

Ваш извод, логички извод, потпуно је неоснован. Приходи су порасли зато што имамо податке о томе да су приходи порасли. Не везују се ове категорије за приходе, него се везују за БДП. Прочитајте Закон о буџетском систему. Тамо врло јасно пише да нам је дугорочни циљ да плате запослених у јавном сектору не смеју да буду више од 8% БДП-а. Ми се

засада налазимо још увек изнад тога и покушавамо то да смањимо и да дођемо до те равнотежне величине у неком примереном року.

Према томе, немојте да правите конфузију. Приходи су изнад плана, суфицит постоји, али ми овде говоримо о поткатегорији. Ми не мењамо ни члан 1. ни члан 8, него само дозвољавамо да се у оквиру категорије која се зове „расходи за запослене“ дозволи, између осталог, безризично награђивање за остварене резултате у претходном периоду. То све негира оно што сте ви рекли, апсолутно.

Ако вама смета реч „дискреционо“, а желите линеарно, ако вама смета да људи буду одговорни, дискреционо одговорни за своје одлуке, онда то на неком другом месту морате да тражите у закону, место где ћете да напишете. Ја сам против тога да се управља законима, ја сам против тога да се линеарно расподељује било шта. Ја сам за то да људи одговорно предлажу – не одлучују, предлажу – а Влада доноси одлуку. Овде пише – може се вршити на основу одлуке Владе. Према томе, министри имају право да предлажу, на основу врло јасно образложених, остварених резултата, ризика награђивања и осталог, што ће бити предмет, између осталог, закона о платама. Не разумем зашто то вас збуњује. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

(Немања Шаровић: Реплика.)

Нема основа за реплику.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику? Нема.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Злоупотребе не дозвољавам.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

На члан 1. амандман је поднео ...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Само ниже тон.

(Немања Шаровић: По Пословнику сам се јавио.)

Да, рекли сте реплика, па онда подигли...

На члан 1. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министре, господине Блажићу, замерке које долазе из редова, врло пажљиво слушајте, дрпкратске странке, тако сам рекао, да не би било реплике, јесу аутопројекција. Дакле, они који су од јавних прихода правили сопствене приходе, претварајући их на већ описане начине, који су од јавних функција правили приватне бизнисе, који су прогнозама буџета машили или промашивали и по милијарду и по, не могу да схвате да је

створена држава која издржава себе од јавних прихода, дакле, која може да исфинансира (а буџет је прогноза) све, и да јој остане, да буде штедљива, и да тај остатак треба распоредити, а имамо 20 дана до краја године, да тај вишак треба распоредити и у тих 20 дана, нормално, да орган који то може ефикасно урадити јесте Влада.

Пензионери су добили више. Нека и запослени, то је мој савет члановима Владе и министру финансија, са најнижим примањима добију више. Тај ће се новац вратити делом у ПИО. Пред Нову годину ће људи купити нешто себи и својим ближњима, неће однети на Малдиве тај новац, него ће за тај новац куповати робу и 20% ће се вратити прихода за неки наредни буџет. Дакле, Влада ће од своје штедње поново имати користи.

Они који су били расипници целог свог мандата то никако не могу да разумеју. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, прекршили сте неколико чланова Пословника. Малочас, када сам се јавио по Пословнику, рекли сте – нема по Пословнику, не дозвољавам злоупотребе Пословника.

У складу са чланом 103, народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председавајућег Народне скупштине ако сматра да то што је учињено није у складу са Пословником, непосредно по учињеној повреди. Ви сте били дужни, у складу с овим чланом, да ми одмах дате реч. Ви немате никакво дискреционо овлашћење да пре него што добијем прилику да наведем који је члан повређен и образложим на који је начин повређен кажете – немате право. Нигде у Пословнику не пише да ви можете одредити део седнице где члан 103. не важи. Тога једноставно нема. Били сте дужни да ми дате реч. Када добијем прилику да образложим, онда можете да кажете да ли сам у праву или не, пре тога никако.

Друга ствар, повређен је члан 158. став 7. Такође сте га ви повредили, јер он каже да предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману говори до два минута. Господин Вујовић је говорио у другом јављању дуже од два и по минута, претходно је говорио два минута и 45 секунди. У расправи о амандманима не може министар, као у начелној расправи, да говори неограничено и да се јавља неограничен број пута. Они ионако имају превише привилегија, а ви сте то право да говори два минута претворили у то да говори два пута, а сваки пут дуже од два и по минута. Говорио је дуже од пет минута...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

(Немања Шаровић: Да ли могу да завршим реченицу?)

Да не направим исту грешку па да кажете да је повреда Пословника.

Хоћете да гласамо о овим повредама Пословника?

(Немања Шаровић: Да ли можете једном да ми дате образложење?)

Прво, нисте уопште у праву и немам друго образложење осим оног које сам вам већ дала, те не бих да ток седнице реметим тиме да понављам.

А други пут нисте добро слушали – министар је добио реплику.

(Немања Шаровић: Министар то право нема.)

Нађите ми то у Пословнику и ја ћу то употребити.

Добро, кад будете председавајући, врло радо ћу присуствовати тим седницама.

На члан 1. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

Изволите.

Може. Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

У свом претходном излагању рекао сам да издвајам од оних критика министра Вујовића, јер он има иза себе минули рад. Он је то доказао реченицом да „владајућа већина не разуме“, тако да му се захваљујем на томе.

Шта је суштина са наградама и бонусима? Суштина је, министре Вујовићу, то што је Српска напредна странка запослила 70.000 партијских послушника упркос забрани запошљавања. Ради се о томе да сваки члан Српске напредне странке или грађанин који је добио посао сваке вечери, у Неготину, Костолцу, Мионици и Пећинцима, добија госте, незване госте из Српске напредне странке, који му прете ако не обезбеди тридесет „сигурних гласова“.

Да, говорим о амандману, о наградама и бонусима. О томе говорим. Предложили смо да се брише да Влада овим добија дискреционо право да располаже буџетским средствима, и сада говорим зашто. Рекао сам да ми нисмо против тога да неко добије, ако је заслужио, награду или бонус, али смо дубоко против начина на који то спроводе Бранко Маловић и остали батинаши Српске напредне странке – малтретирају све запослене у јавним управама; свакоме ко не гласа за њих и не прикупи им довољан број гласова бива прећено да ће добити отказ после избора. Заиста, у таквој атмосфери не треба и не може да се ради у 2017. години.

Ја вас молим, министре Вујовићу, да проверите ове податке. Ово није предизборна флоскула, ово није политички говор, ово је истина која се дешава у Србији. Па људи су привођени у Србији због једног твита или статуса на „Фејсу“! О каквим ми онда слободама говоримо? Да ли знате да

људи широм Србије не смеју да разговарају и кажу – у страху смо, немој, молим те, само да нас виде да разговарамо са вама. Зар је то демократија о којој говоримо? Када се то дешавало у Србији? То се није дешавало ни 1995, 1996, 1997. године, када је Слободан Милошевић водио Србију. То се дешава сада, 2017. године.

Не говорим ово због интереса моје политичке партије, говорим због хиљада и хиљада људи којима је сваког дана прећено, који су малтретирани, који раде за 22.000 у општини, а онда их неко малтретира. Људи моле да им се неко потпише на формулару „сигуран глас“ и кажу – немој, молим те, да гласаш, само морам да однесем у СНС или ћу добити отказ. Нико не гледа како сте одрадили свој посао, нико не гледа да ли су грађани у тим општинама задовољни, да ли им је службеница на шалтеру одрадила формуларе на време, већ говоре о томе да ли сте урадили „сигуран глас“ или нисте. Ако сте донели „сигуран глас“, не морате ни да долазите на посао. Због тога нам је овако.

Министре Вујовићу, пошто сте ви једини у Влади који има морал и који има рад иза себе и који није политички обојен на овај начин на који јесу политички јуришници и СПС-а и СНС-а, ја вам одговорно тврдим да се ово ради у свакој локалној самоуправи. Овоме треба да се стане на пут. Ово се није радило ни деведесетих година, као што се ради сада. Никада се није радило. Ја сам млад па не памтим Титово време, али од 1998, 1999, 2000. године то се никада није радило.

И само ми реците шта је спорно да се обрише овај амандман? Управо сам вам изнео низ разлога због чега. Па, људи добијају отказе, суд их враћа на посао, држава им после плаћа плате, плаћа казне, пенале, судске трошкове. Господине Вујовићу, то ми плаћамо. Зашто бисмо ми који нисмо за СНС плаћали грешке Српске напредне странке зато што им се није свидео неки службеник јер им није донео 30 „сигурних гласова“?

То је Србија у којој данас живимо. То је Србија против које се бори Демократска странка. То је Србија Српске напредне странке, против које се ми боримо већ 27 година. И победићемо, као што смо победили 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважена председавајућа, поштовани министри и колеге посланици, имамо прилике да чујемо флагрантно кршење основне логике од претходног говорника који каже да у Мионици 400 људи који су чланови Српске напредне странке прима социјалну помоћ по 40.000 динара. Породиље примају 40.000 динара, а не постоји 400 породиља у Мионици. Према томе, такву врсту нелогичности показује

претходни говорник управо због тога што је један од главних креатора рупе у буџету од четири милијарде у својој локалној самоуправи.

Друга ствар, када говоре о страху од Српске напредне странке и грађана који желе да причају, они не желе да причају са онима који су успели државу да доведу у ситуацију да немамо да исплатимо плате и пензије, већ желе да разговарају са људима који мисле о њиховој будућности и о томе да имају да исплате породиље са 40.000 динара.

А о томе како ће то у будућности изгледати, немојте пуно да чекате. Већ после локалних избора имаћемо прилике да видимо ту политику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника, реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, поштована председавајућа, повредили сте чл. 107. и 109. јер сте били у обавези да, без обзира на вашу изузетну толерантност, изрекнете опомену народном посланику Милојичићу, у народу познатом као „Хајнекена“, из простог разлога што је говорио о СНС батинашима, говорио је о насиљу.

Достојанство Народне скупштине је повређено тим пре што гледаоци свакако знају да у последњих четири-пет година на улици нисте видели да је пуко иједан пендрек било ком грађанину, на било ком политичком протесту, без обзира на то што нису били пријављени у складу са законом.

Повреда Пословника је тим већа што је то изрекла особа која је не тако давно у центру Паланке пребила старца од 63 година, уз помоћ тзв. Кениних тигрића, само зато што је мислио другачије.

Дакле, ради се о повреди достојанства, о посланичкој групи чија је партија, када је била на власти, батинама и цокулама убила Ранка Панића на једном протесту који је био законит, пријављен итд.

С тим у вези, били сте у обавези да због повреде достојанства, у складу са чланом 109, изрекнете опомену, али с обзиром на то да ова седница треба да крене у неком толерантном тону, ја вас разумем. Али морате покушати на сваки начин да убудуће спречите да онај ко је пребио у Смедеревској Паланци старца од 63 године, уз помоћ „Кениних тигрића“, изговара овакве квалификације за неког ко то не чини.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли тражите да се гласа о повреди Пословника?

Реч има народни посланик Дејан Николић, по амандману.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, говорићу о амандману, али мислим, колегинице Томић, да ће многи бити непријатно изненађени после тих избора у Смедеревској Паланци и избора у марту у другим општинама и градовима.

Министре, у одговору колеги Шаровићу рекли сте – како можете да будете против одговорног дискреционог права да неко награди итд. Нико није против одговорног дискреционог права министра, председника општина итд., али јесте против неодговорног дискреционог права. Свуда где има и 1% дискреције, та дискреција се злоупотребљава.

Хоћемо ли да почнемо од коришћења буџетских резерви па да нам кажете који су то критеријуми по којима неке општине владајуће већине добијају на стотине милиона динара, а друге не добијају ништа иако има нормалних, законских основа да те паре добију? Ето једног дискреционог права.

Каква су дискрециона права по општинама, како се користе? Мој колега Милојичић је говорио о томе. Па, наши председници општина су хапшени због тога. Шта се дешава данас у Мионици, Неготину, Пећинцима?

Дакле, нисмо против одговорног дискреционог права, на основу одређених критеријума, али овде критеријуми не постоје, и ви то знате. Неће бити дељени ни по каквим критеријумима, већ по политичкој припадности и по послушности. Зато смо ми против овога и зато смо поднели амандман да се брише.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели да дискутује о том амандману? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштовани министре, ви сте објаснили како је могућност исплате награде и бонуса у 2017. години предвиђена овом изменом Закона о буџету за 2017. годину отворена могућност да Влада некога награди. Овде сте избегли да кажете тачно кога.

Суштина нашег амандмана је да се ова измена прецизира и да се награде и бонуси исплате запосленима у образовању и васпитању, и запосленима у систему здравства. Ми из Посланичке групе Социјалдемократска странка – Народна странка сматрамо да је због будућности Србије, ако је потребно некога награђивати из буџета

Републике Србије, то потребно урадити запосленима у образовању, васпитању деце и у систему здравства. Уважавајући, наравно, напоре свих који поштено раде у јавном сектору, како закон дефинише, и у државној управи и систему безбедности, сматрамо да су за будућност Србије ове две области најбитније.

Оно што би било добро да до краја расправе чујемо, пошто видим да овај амандман није прихваћен од стране Владе, и верујем да неће бити ни од стране посланика прихваћен – зашто сте ви одлучили или ћете одлучити да на Влади, уколико се ова измена усвоји, подржите усвајање одлуке да се ови бонуси исплате само запосленима у систему безбедности? Који је критеријум да се сви други из тога искључе, ако пара има толико да је буџет у суфициту а не у планираном дефициту?

Ако желимо да испоштујемо Закон о буџету и да се година заврши планираним дефицитом, онако како је закон прописао, онда сасвим сигурно има простора и за исплату других награда, и другима, из других области, из система образовања и васпитања, здравства. Можда не у износу који сте ви планирали, односно који се најављује у медијима као већ готова ствар. Недељама уназад слушамо како ће бити исплаћено 10.000 динара. Ево, и данас премијерка (која опет има нека паметнија посла него да буде овде) говори негде да је то већ готова ствар, а ми тек расправљамо о закону који треба да остави могућност Влади да она евентуално одлучи. Мислим да је то додатно унижавање Скупштине и обесмишљавање свега онога што радимо овде. Ако ми неку одлуку овде тек треба да донесемо после расправе и гласања, онда је неумесно од премијерке да иде околу и прича да је то готова ствар. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има реч. Два минута.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Захваљујем се на наставку ове дискусије, ја је схватам на крајње конструктиван начин. Желим само да нагласим једно: ово је закон, овде пишемо принципе. Ја сам против тога да законом управљамо, иако разумем вашу забринутост и жељу да се то прецизира. Тиме бисмо онда дефакто дерогирали све остале, и одговорност и право.

Друго, наглашавам – дискреционо право да предлажу. Ово није само импровизација да бих вам одговорио, ово је дубоко у систему награђивања према оствареним резултатима, тзв. индикатори перформанси. Ми ћемо то у закону о платама предлагати. Ту су против сви. Значи, ово је тако дубока промена...

Не можемо ми тиме што нећемо дозволити бонусе, а нисмо их дозволити не због тога да се бонуси не дозвољавају, него због другог дела реченице – без одлуке Владе. Пре су биле дозвољене јубиларне награде и

бонуси, где су о томе одлучивали појединачни министри, појединачне јединице локалне самоуправе, где су без разматрања укупних буџетских и других консеквенци предлагали бонусе, да учине људима. Можда су били у праву, али није било система да се контролише и одговорност и укупни ефекти тога.

Можда је мој поглед другачији од вашег. Само кажем, укинути то дискреционо право – нећете тиме ништа постићи. Имаћемо огроман суфицит, који не можемо да поделимо зато што поред суфицита на укупном нивоу имамо ограничење учешћа појединих елемената расхода у БДП-у.

Према томе, код пензија, док нисмо имали, ми смо већ поделили бонус пошто постоји простор и нису били ван тог учешћа у БДП-у. Овде нам је потребно да дозволимо категорију бонуса. Не може бонус и награда да се реализују другачије сем дискреционог предлога некога и одобравања од стране Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Немања Шаровић, по амандману.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево још једног питања, господине министре. Верујем да ћете ви, супротно Пословнику, моћи да одговорите и пети пут.

Ви причате о томе да сте против тога да се уређује законом, да се управља законом. Мене занима – ви сте дуго министар, вама ово није ни први ни други, имали сте буџета и буџета – када сте дошли до тог сазнања, када се то преломило у вама и када сте дошли на ову идеју. Ако је ово толико добро, како вам није пало на памет раније да то предложите? Друга ствар, ако кажете да ће бити и да се уређује на овај начин да би било одговорно, значи да је до сада било неодговорно.

Трећа ствар, нема тих критеријума, ниједан критеријум није потписан; дато је само опште овлашћење да неко буде Деда Мраз. То ће ићи кроз Владу, али то не значи да ви имате јасан и прецизан критеријум. И, што је најбитније, тај критеријум није дефинисан, ниједан критеријум није дефинисан законом.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

На члан 1. закона о ребалансу буџета за 2017. годину поднео сам амандман, али не да се одредбе овог члана бришу, иако уважавам и подржавам аргументацију, посебно овај нормативни део који је образложио господин Красић, из простог разлога што брисање ове одредбе значи ускраћивање запосленима на начин како је то предвиђено буџетом за 2017. годину.

Приликом усвајања буџета за 2017. годину залагао сам се са колегама посланицима да се та одредба промени, дакле, да Закон о буџету не суспендује права запослених када су у питању награде и бонуси који су, како то у буџету стоји, прописани, односно гарантовани чланом 120. Закона о раду, општим, посебним, појединачним, колективним уговорима и, наравно, и другим актима код буџетских корисника. Дакле, ако сам се тада залагао против суспендовања тих права, не могу се сада залагати да се то продужи, макар и ових неколико дана до краја године. Међутим, противим се начину на који се то ради.

У том смислу, поднео сам амандман који нешто прецизира. Можда ће неко протумачити, можда и министар, да је то управо ово што је написано, да се изузетно од ст. 1. и 2. овог члана исплата поклона у новцу, божићних, годишњих награда и бонуса, као и других примања из члана 120. става 1. тачка 4. Закона о раду, предвиђених посебним и појединачним колективним уговорима и другим актима, за директне и индиректне буџетске кориснике итд. ... Дакле, на начин како је то суспендовано Законом о буџету за 2017. годину. Буџетом за ову годину одредба која се мења прописана је, како је тада наведено и речено и то се сада потврђује, да се из разлога макроекономске стабилности буџета Републике Србије неће исплаћивати новчана давања, бонуси и награде који су предвиђени Законом о раду итд.

Ми смо тада истицали да се годишњим законом какав је закон о буџету, за сваку па и за 2017. годину, не могу суспендовати права која су запосленима гарантована законом и другим актима, подзаконским актима који су донети или потписани или усаглашени између послодаваца и запослених, као што су колективни уговори. Тада је, да иронија буде већа, прављен изузетак од изузетка, ако тако могу да кажем – осим за јубиларне награде.

Ова измена закона такође представља изузетак од изузетка зато што одредба буџета за 2017. годину представља изузетак. Дакле, у тој години се неће исплаћивати награде и бонуси, а сада, на самом крају године, правимо изузетак.

Ја бих волео, господине министре да сте нам ипак нешто од онога што знате, претпостављам, изнели, макар у расправи. Јер, ако је медицинска сестра, како нас је председница Парламента обавестила, пре неки дан на конференцији питала када ће бити исплаћено 10.000 неких награда или бонуса, не знам већ шта, председница Парламента је рекла – па ево, када расправа буде завршена, трудимо се да то буде што пре. Дакле, ипак се нешто зна. Претпостављам да кад ви кажете да постоји простор у оквирима средстава за плате запослених итд., да он неће бити пробијен, то сте

образложили више пута данас, то значи да се ипак више зна колики је тај простор и да се зна да у том простору нешто може да се исплати.

У овом тренутку можете да кажете – па да, али ја данас не могу да знам колико ће предложити који министри и колико ће тога бити. Мислим да би ипак било коректно да посланици, односно Народна скупштина буде информисана о томе и да кажете – ми процењујемо да је неки вишак у тим оквирима који су планирани буџетом, који се не пробијају, не знам, сто неких јединица и ми се са тиме уклапамо; како ће то бити распоређено, видеће се накнадно.

Ипак мислим да је нешто ту могло да се каже.

С друге стране, да искористим још пар реченица када су у питању јубиларне награде. Оне су биле изузетак у буџету, сада остају наравно и не знам, господине министре, зашто и буџетом за 2018. годину... Односно, зашто се не мења закон да јубиларне награде запослених у образовању не исплаћује Министарство? Јер, пазите, то је једини случај, једина ситуација где локална самоуправа, један други ниво власти, исплаћује јубиларне награде запосленима у Министарству. Тај закон није донет откако сте ви овде, али можда је нешто могло ту да се промени.

Говорим из искуства. Био сам на челу једне општине када је, чини ми се, 2012. године, исто на начин као што је сада прављен изузетак што се тиче бонуса и награда, направљен изузетак за јубиларне награде, да се, чини ми се, у 2010. или 2012. години (сада није то ни толико важно, мислим да је господин Обрадовић био министар тада), да се у тој години неће исплаћивати јубиларне награде. А када су синдикати у наредној години извршили притисак на Министарство, онда су локалне самоуправе биле принуђене да крајем наредне године, у децембру, исплате двогодишње јубиларне награде.

Знате, мислим да ће суспендовање права запослених (јубиларна награда, бонуси итд., све што је предвиђено неким актима) на овакав начин, исто као што сматрам да ће бити и код привременог умањења пензија, једног дана имати импликације на неки од наредних буџета. Дакле, у том смислу желим да искористим дискусију по овом амандману да вас замолим да се неко тиме позабави.

Локалним самоуправама је уведена та обавеза исплате јубиларних награда на основу тога што се тадашњи министар просвете договорио са синдикатом да локална самоуправа плати. Тада локалним самоуправама нису повећана средства за те издатке. У међувремену, имали смо и смањење опште стопе пореза на зараде са 12 на 10%, па смо имали умањење трансферних средстава итд. Све се то правда неким макроекономским разлозима, а локалне самоуправе и даље имају ту обавезу.

Али не толико ни због обима средстава – то је можда 1.000.000 динара на нивоу једне просечне локалне самоуправе, 500.000-700.000 динара просечне величине – већ због тога што не бисмо долазили у ситуацију да Министарство због неисплаћивања јубиларних награда ускраћује, односно умањује трансферна средства локалним самоуправама за износ неисплаћених јубиларних награда, а да у исто време... То сте одговорили господину Лапчевићу синоћ на Одбору за финансије, да то не можете – што разумем – директно да исплатите преко школе, зато што је то супротно закону, дакле није прописано. Зато вас молим да нешто у том правцу предузмете у наредној години, како би се раздвојиле надлежности. Локалне самоуправе имају код инвестиционог одржавања, код материјалних трошкова, то тако треба да остане, али када су у питању јубиларне награде, мислим да то треба да иде директно са Министарства.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Поштована госпођо председнице, поштована господо министри, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1, везано за побољшање положаја избеглих и расељених лица и Срба у региону.

Желим да подсетим јавност на сурове чињенице из деведесетих година. Добро је познато да је са подручја данашње Хрватске протерано пола милиона Срба од стране усташког режима Фрање Туђмана. Добро је познато да је са подручја Федерације БиХ протерано такође око пола милиона Срба, а главни узрок је била политика унитарне и происламске БиХ, коју је водио Алија Изетбеговић. Добро је познато да је са подручја Косова и Метохије протерано преко 200.000 Срба и других неалбанаца. Протерани Срби се суочавају са великим бројем проблема. Нажалост, у претходном периоду велику већину тих проблема нису успели да реше, везано за њихова имовинска, стечена, статусна и друга права.

Положај преосталих Срба у Хрватској и у Федерацији БиХ је трагичан. Они су грађани другог реда. Њихов основни проблем је системска дискриминација од стране надлежних државних, локалних власти, али и дискриминација у делу законодавства.

Желим само да подсетим на једну чињеницу: у Хрватској имамо Закон о правима националних мањина из 2003. године, који формално правно даје бројна права преосталим Србима у Хрватској, њих 186.000, колико их још има на том подручју. Тим законом је гарантовано и питање службене употребе српског језика и писма и питање запошљавања Срба у државним органима. Нажалост, те одредбе су мртво слово на папиру.

С друге стране, желим да кажем да држава Србија чини све што је у њеној моћи да помогне опстанак преосталих Срба и у Хрватској и Федерацији БиХ и на Косову и Метохији. Имамо низ пројеката које је Влада Републике Србије помогла и желим да кажем да Влада Републике Србије заиста води политику активне подршке нашем народу у тим крајевима.

У наредним амандманима ћу говорити више о конкретним проблемима и конкретним видовима подршке Републике Србије нашим сународницима у Хрватској, Федерацији БиХ, али и Републици Српској, а посебно на Косову и Метохији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли желе реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о допуни Закона о буџету за 2018. годину.

Чуо сам своје колеге посланике који не подржавају Владу, неке који никад неће да подржавају Владу, неке који су бивши режим. Сва њихова дискусија се своди на то да када се узима нешто кроз мере штедње, то неко приватно тера неки инат грађанима, пензионерима и запосленима у јавној управи. Неки бивши председници општина су хтели чак и да буџет Републике Србије исплаћује награде и бонусе њиховим запосленима у систему предшколског и школског образовања. Заборавио је да је он оснивач, односно локална самоуправа, а не Република, па ако хоће да награђује, нек обезбеди средства.

Како је то заиста изгледало када је држава била приватна, до 2012. године, сада ћу да вам објасним. То сам имао на уму када сам подносио овај амандман.

Знате, буџет Републике Србије функционише по консолидованом принципу. Значи, када се исплаћују одређена средства, гледа се солвентност свих оних који имају новац на трезорском рачуну. Неки бивши премијери... у то време тога није било. Али јесте тако, до 2012. године имали смо нека наводна програмска задужења, неке кредите које смо подизали, а нисмо имали пројекте да реализујемо те кредите.

Е сад, шта су смислила господа из бившег режима, шта да раде са тим новцем, јер им је реализација инвестиција била до 10% на нивоу године? Тај исти новац враћали су назад истим банкама по далеко мањој каматној стопи него што се држава задужила. Пошто су смањили

солвентност консолидованог рачуна Трезора Републике Србије, када дођу пензије или зараде у јавном сектору да треба да се исплате, до 2012. године, онда су поново од тих истих банака по знатно већим каматним стопама закључивали нове уговоре и кредите. Тако је то функционисало када је држава до 2012. године била приватна.

Шта сте имали као последицу? Као последицу сте имали инфлацију у Републици Србији око 12%; као последицу сте имали да је национална валута губила вредност 11-12 динара у односу на евро у току једне године, да би они, наводно, повећали пензије 5%, а инфлација и разлика у еврџ то поједе два пута. Имали сте ситуацију да камате, зато што сада све кредите узима држава, грађанство и привреда плаћају по 30%. И, као резултат сте имали губитак од 250.000 до 400.000 радних места.

Тако је то изгледало до 2012. године, кад је неко имао приватну државу и кад је неко заиста отимао и од пензионера, и од запослених у јавној управи, и од запослених у јавном сектору, и од било кога ко је било шта радио у Србији.

Да ствар буде још гора, платили сте четири и по милијарде евра из девизних резерви Републике Србије.

То су резултати оних који нам предлажу овде неке законе, па цео дан слушамо њихове предлоге за допуну дневног реда.

Само постављам једно питање – где сте се тако опаметили после 2012. године? Што нисте били тако поштени, тако вредни, тако способни до 2012. године? А не да ми решавамо, ево већ шесту годину, проблеме које смо наследили, које сте ви направили.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли желите реч? (Да.)

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Представници Владе Републике Србије, уважене колеге народни посланици, не знам да ли је потребно посебно истицати колико је за једно друштво важна борба против тог тумора који се назива криминал и корупција.

Када су у питању криминал и корупција, није ни буџет Републике Србије поштеђен. Наиме, колико то зна бити опасно, ја ћу просто на једном примеру из 2007. године да вам објасним. Реализујући тај буџет 2007. године, у августу месецу поднесен је захтев за субвенционисање изградње једног чувеног винограда у Крчедину. Субвенција је исплаћена на основу рачуна о садњи винограда у августу, а виноград је суштински посађен у новембру, када је и земљиште узето у закуп. Просто, хтео сам да вам једним

примером покажем какав зна бити утицај криминала и корупције на реализацију буџета, као што је то било те 2007. године.

Мислим да је грађанима Србије иначе познато колика је у том периоду до 2012. године била спрега људи из тадашње власти са тајкунима, људима из криминогене средине. На крају крајева, познате су и последице тог удруживања. Били су у заједничком послу пљачкања Србије, а начини су били разни, од пљачкашке приватизације која почиње 2000. године до разноразних „комбинација“, како су их они тада сликовито називали. Последице су углавном биле њихово енормно богаћење, с једне стране, пљачка државног новца, а с друге стране незаустављива пропаст државе и сиромашење њеног народа.

Подсетићу, одмах након доласка Српске напредне странке на власт, Александар Вучић, њен председник, није имао никакав проблем и није се либио да се ухвати укоштац са тим проблемима. Највећи проблем је био што су људи који су учествовали у пљачки Србије били суштински носиоци власти у Србији. Формално, власт је вршила једна странка „жуте провенијенције“, али суштински носиоци власти су били управо ти тајкуни. Подсећам, такође, да су се, након доласка на власт Српске напредне странке, ти исти људи нашли иза затворских решетака и отпочела је велика борба против криминала и корупције.

Наравно да ћемо ми посланици Српске напредне странке и даље наставити овим и оваквим амандманима да дајемо подршку, како би Влада Републике Србије истрајала у том важном послу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Дакле, циљ мог амандмана је да се додатно подстакне развој инфраструктуре у Републици Србији. Инфраструктура је кључ развоја за нашу земљу, повезивања са другим земљама и, наравно, она повећава конкурентност наше привреде. То значи да држава Србија и Влада Републике Србије мора да настави са развијањем инфраструктуре, јер само са добром инфраструктуром имаћемо бољу повезаност са суседима, имаћемо повећање робе која је у транзиту кроз Србију. Добра инфраструктура, наравно, гарантује и прилив нових инвестиција и отварање нових радних места. Ова Влада Републике Србије, као и претходна, то одлично разуме и поставила је инфраструктуру као један од приоритета.

Србија има централно, стратешко место у региону и географски, а од доласка Српске напредне странке на власт постали смо и политички

лидер у региону, што представља нашу главну конкурентску предност. У Србији се ради и гради.

Ово нису само приче, као некада када је владала Демократска странка и када смо се наслушали свакаквих лажних и неостварених визија и идеја. Ово је данас Србија у којој постоје јасни планови и јасни рокови, а вредност пројеката у области инфраструктуре, и актуелних и планираних, прелази дванаест милијарди евра.

Циљ државе Србије и Владе Републике Србије је да територија Србије буде мрежа коридора, добро повезана са суседима, јер само на тај начин можемо повећати транзит кроз Србију, довести инвестиције у Републику Србију и довести до веће запослености у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Саша Радуловић: Пословник!)

Реч има Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Повређен је члан 106, говорник мора да говори о тачки дневног реда.

Амандман гласи овако: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој инфраструктуре у Републици Србији.“ Говорник ништа о овом амандману није говорио. Овај амандман ништа не мења у буџету. Очигледно покушавају да узму време дискусије о амандманима, како не бисмо уопште дошли до расправе о амандманима на буџет Републике Србије за 2018. годину. Значи, преко триста оваквих амандмана, који ништа у себи не садрже, ништа не мењају у закону, празне реченице и онда иду и дискусије које никакве везе са текстом амандмана немају.

Према томе, ово је једна велика злоупотреба Скупштине. Спојили сте све тачке дневног реда у једну не бисте ли онда могли да узмете све време. Ово ће бити једини пут до сада у историји да имамо седницу Скупштине на којој се не расправља о амандманима на буџет за 2018. годину. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да, ово ћемо схватити исто као политичку злоупотребу повреде Пословника, пошто је посланик Блажа Кнежевић објаснио зашто се извршење буџета за 2017. годину реализује тако да се у највећој могућој мери унапреди развој инфраструктуре у Републици Србији.

Што се тиче подношења амандмана, ви знате како то изгледа, јер сте поднели 900 истих амандмана. Како поступавам према једним посланицима, тако и према другим. Дозвољено је подносити амандмане.

Да ли желите да гласамо за повреду Пословника? (Да.) Хвала вам.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Милена Турк.
Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председнице.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о допуни Закона о буџету Републике Србије, који гласи: „У члану 1. додаје се став 3. који гласи: 'Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да се у највећој мери унапреди равномерни регионални развој у Републици Србији'.“

Циљ амандмана је да се законским решењем додатно подстакне и оснажи равномерни развој Републике Србије. Ова мера могућа је на основу уштеда које су до сада остварене у Републици Србији, на основу стабилизације финансија и на основу програма који је Влада Републике Србије донела управо ради остварења регионалног развоја Србије.

Сведоци смо да је доласком Српске напредне странке и Александра Вучића започело равномерно, уравнотежено улагање у све крајеве Србије и да је ова посвећеност равномерном развоју евидентна и неспорна. Фабрике се отварају и у Нишу, и у Лесковцу, и Крушевцу, и у Новом Саду, дакле широм целе Србије. Посвећеност развоју привреде након година девастирања и уништавања неспорна је и видљива.

Ово није само декларативно залагање за побољшање квалитета живота свих наших грађана, већ улагање у Расински, Топлички, Нишавски, Рашки округ, дакле у читаву Србију, са циљем подизања привреде, пољопривреде, образовања и унапређења и обнављања инфраструктуре.

Досада смо били сведоци улагања у политички подобне општине, међутим, Влада Републике Србије је организацијом и доношењем стратегије о развоју променила ову праксу. Циљ овакве праксе је опоравак читаве Србије, нарочито годинама запостављених општина.

Дакле, у циљу додатног подстицања равномерног развоја, подносим овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: По Пословнику. Поново члан 106.

Прочитаћу амандман који је образлаган ...

ПРЕДСЕДНИК: Не може исти. По Пословнику, не може исти.

Немојте викати.

(Саша Радуловић: Учињена је повреда од стране...)

Не може она, него ја. Не може посланик да учини.

Боље да не примењујем санкцију одузимања времена, пошто непосредно учињена повреда није направљена.

(Саша Радуловић: Јавио сам се по члану 106.)

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Значи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди равномерни регионални развој у Републици Србији“. Мало пре смо имали инфраструктуру, сада имамо регионални развој.

Посланица је два минута образлагала нешто што нема никакве везе с овим амандманом. Амандман ништа не мења у закону, сама посланица неће гласати за њега, као што нису гласали на Одбору. Значи, ни на који начин се ништа не мења у самом закону, нити се гласа.

Ово је једна велика фарса, у којој покушавате да спречите да дође до образлагања амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ово заиста нема везе с повредом Пословника.

(Саша Радуловић: Члан 106.)

Поново члан 106, и опет члан 106. и вероватно до краја дана члан 106, то је злоупотреба повреде Пословника. Морам да је учиним ја. Као што видите, ја слушах расправу, немам ни физичка ни вербална чињења.

Зато што је злоупотреба повреде Пословника.

Тиме бих учинила повреду Пословника заиста, када бих дозволила да читав дан причате нешто што није везано за повреде Пословника.

Нити пишем амандмане, нити их образлажем.

О овом амандману жели да говори Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Јако сам обрадован тиме што су колеге из власти почеле да пишу амандмане, то говори о много добрих ствари. Прво, да су они способни да пишу амандмане и да ту своју способност могу и да користе; друго, та способност писања амандмана говори о томе да је Предлог буџета лош. Не постоји други разлог за писање амандмана ни у једном парламенту на свету, него да се укаже на то да је предлог закона лош. Када посланици власти напишу 300 или 400 амандмана, то значи да ти закони не ваљају ништа. Иначе, да су добри, не бисте писали толике амандмане.

Та генијална формулација, којом сам ја одушевљен, која гласи: „у највећој могућој мери“, па у највећој могућој мери за избеглице, за регионални развој, за пољопривреду, за борбу против криминала, за шта год, то је тачно оно што фали законима које предлаже Влада Србије, а то је да се у било каквој мери, а камоли у највећој мери, бави било чиме што има било какве везе са било чим што је добро за ову државу.

Ја сам одушевљен вашим наступом.

(Председник: Посланиче, будите љубазни, о равномерном регионалном развоју.)

Позивам јавност Србије да пажљиво прати, да оставе све друго, да не иду на посао сви, оних неколико милиона који су запослени у последње две-три године, које сте ви запослили, да престану сви велики радови по Београду и Србији и да се тиме у највећој могућој мери, као што пише у амандману на члан 1, посветимо ономе што је најважнија ствар, а то је да се поправе ови лоши предлози закона.

Мада, мислим да је боље решење да владајућа већина тражи смену Владе. Јер, ако је Влада неспособна да направи добар закон о извршењу буџета за 2017. годину, а има 18 дана до краја године, колико је остало, рачунајући и празнике и недеље, тешко да можете то да поправите тако што их сад терате да у највећој могућој мери учине нешто што је добро за Србију. Ако за 330 и нешто дана коалиција СНС–СПС, не знам како се зваху ови Љајићеви, и ови други нису успели да ураде нешто добро за Србију, уз најбољу вољу неће то моћи да се уради ни за Светог Николу, ни за Дан армије, ни за Божић, ни за Нову годину, један или други, или једну или другу.

Према томе, ја вас подржавам у томе што сте писали амандмане, али мислим да имате времена до краја године, а можда већ данас, да прикупите довољан број потписа и да тражите смену Владе Србије, са образложењем да су неспособни да ураде било шта, а то сте ви показали тиме што сте на ове законе писали триста-четиристо амандмана.

Могуће је да је нешто промакло, што нисте приметили. Могуће је да је та грешка Владе, да је то катастрофално законописање тако лоше да би било и хиљаду амандмана само да сте имали мало више времена и да сте пре имали и користили своју способност за писање амандмана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике да говоре о конкретним амандманима пошто смо начелну расправу завршили.

По амандману, ко жели од пријављених?

Министре Вујовићу, изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само желим да понудим интерпретацију овог амандмана како смо га ми прочитали. Ми смо све амандмане пажљиво прочитали и одговорили на њих.

Овај амандман логички апсолутно није противречан идеји подношења амандмана као допуне чланова који се мењају. Ја га читам овако – да се у максималној мери унапреди регионални развој Републике Србије, а основни амандман гласи – да се дозволи исплата награда и бонуса. Значи, другим речима, ово нуди један критеријум да се приликом исплате награда и бонуса води рачуна о томе да се то ради у оним

доменима деловања Владе који доприносе равномерном регионалном развоју Србије. То је потпуно легитиман предлог, међутим, ми га не одобравамо зато што мислимо...

Да, господине, за разлику од неких ваших предлога који су потпуно неартикулисани, ово је потпуно легитиман предлог. Легитиман је зато што нуди један од могућих критеријума. Ми се са њим не слажемо и одбијамо га зато што не желимо да улазимо у критеријуме, пошто не знамо који су све критеријуми могући, и остављамо то у надлежност појединим министарствима и Влади да одлучује.

Значи, овим се дефинише простор за одлучивање, а одлучивање се дешава тамо и на начин како је то уређено у свету, па, надам се, и код нас. Према томе, дискреција и вредновање у одлучивању је нужан елемент, а одговорност је на ономе ко се са тим слаже и ту одлуку доноси. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Прекршен је члан 107. Пословника. Прекршили сте пошто нисте опоменули министра да се не односи увредљиво према народним посланицима. Ово је, изгледа, постао манир министра, пошто је то радио и на Одбору а и у излагањима овде – да се користи речима које једноставно не припадају овом дому.

Не разумем зашто је министар нервозан око ових ствари, да подржи овакве амандмане. То само значи да се боји дискусије о буџету. Сами посланици владајуће већине неће подржати овакве амандмане које предлажу, само се затрпава време не би ли спасли министра од дискусије о амандманима, у појединостима.

Молим председавајућу да опомене министра да се пристојно односи према народним посланицима и да не користи погрдне речи, ја их нећу ни понављати овде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Повреду Пословника желите?

А, не желите. Хвала лепо.

Шта жели Милан Лапчевић, да дискутује о амандману?

Само моменат. Ако вичете на мене, не могу да комуницирам са посланицима који не вичу на мене.

Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Као и сви, ја ћу говорити о амандману колегинице. За разлику од других, заиста бих подржао овај амандман, мислим да је са добром намером поднесен. Верујем да ће њене колеге посланици из већине гласати за овај амандман и да ће он бити уврштен у закон.

Претпостављам да је мотив за писање овог амандмана био тај што ми већ годинама или десетинама година уназад имамо огроман проблем са неравномерним регионалним развојем.

Претпостављам да је иницијација за писање овог амандмана и оно што пише у буџету Републике Србије за 2018. годину, а пише, између осталог, да ће главни пројекти који ће бити реализовани у Београду и непосредној околини Београда бити, на пример: транспортна станица Земун, 30 милиона евра; па још један зајам за транспортну станицу Земун, 22 милиона евра; за изградњу Железничке станице Центар Београд 50 милиона евра; за обилазницу један око Београда 180 милиона, за другу обилазницу 450 милиона евра; за колектор за пречишћавање отпадних вода 250 милиона евра, такође у Београду; за топлодалековод 160 милиона евра, такође у Београду.

То је више од једне милијарде евра кредитних зајмова за развој инфраструктуре у Београду и око Београда. Ако толико пара држава планира да се задужи, да потроши за развој недостајуће инфраструктуре у Београду, а верујем да има потребе за тим, шта онда остатак Србије да очекује? Значи, за остатак Србије би требало десет пута више пара да се уложи да би кренули да се развијају неразвијени крајеви, да бисмо могли да рачунамо да ће људи који живе у тим крајевима имати мотива да тамо и остану, а не да шаљу своју децу да завршавају школе и остају у Београду или да иду у иностранство.

Један од главних проблема ове земље јесте неравномерни регионални развој. Уместо да се у буџету за 2017. годину и овом за 2018. годину води рачуна о томе да се новац из пројектних зајмова усмерава на развој инфраструктуре пре свега у неразвијеним деловима Србије, ми опет имамо, због предизборне године, енормно пумпање пара у изградњу у Београду и око Београда.

То је отишло чак дотле да се предвиђа три милиона евра за изградњу гондоле у Београду за 2018. годину из државног буџета. Извините, гондола у Београду је локални пројекат, као што је гондола на Златибору локални пројекат. Зашто држава није дала да се изгради таква гондола на Златибору? Зашто није дала да се изгради на Старој планини или не знам где већ? Није дала зато што су то локални пројекти. А даће паре свих пореских обвезника државе Србије – и оних који живе у

Бабушници, и оних који живе у Белој Паланци, и оних који живе у Сврљигу, и оних који живе у Мионици – да би се изградила гондола у Београду. Зашто? Зато што је следећа година изборна година и зато што треба да се добију избори у Београду.

Министре, као стручњак, човек који има интегритет, требало је да водите рачуна о томе и да не дозволите да се на овакав начин новац свих грађана Србије употребљава да би се још више развијао главни град, а о ономе што је колегиница говорила, о равномерном регионалном развоју, нема ни речи.

На овакав начин, разлике у развоју биће још веће и још ће више становника из источне и западне Србије, из јужне Србије бежати ка развијеном Београду, а тамо ће остајати пустош. Онда се питамо ко ће живети у тим крајевима, зашто нам тамо живе само старци и како ћемо да чувамо ту границу. Овако сигурно нећемо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Уважена председнице, ја бих подржао амандман уважене колегинице Милене за равномерни регионални развој.

Рећи ћу нешто сасвим супротно ономе што је сада рекао претходни колега. Улаже се у југоисток Србије, улаже се у Ниш, улаже се у Сврљиг – за радна места, улаже се за путну инфраструктуру, улаже се за туризам. Ево, 17. децембра очекује се отварање Клиничког центра Ниш, који ће коначно бити завршен сада, за време ове владе. Отварају се нова радна места у Белој Паланци. Што се тиче пољопривреде, улаже се у пољопривреду. Ево, задругарство је врло битна тема; ми на југоистоку Србије добили смо највише средстава за отварање нових задруга, за рад у пољопривреди. Тако да мислим да ова влада ради како треба што се тиче равномерног регионалног развоја, и улагањем у све оно што вреди на југоистоку Србије то се и ради.

Иначе, гондола на Старој планини је урађена. Ево, у току ове недеље биће отварање зимског центра и креће се са великим бројем гостију, који већ долазе на Стару планину. Позвао бих све колеге да дођу на Стару планину, да прођу кроз Сврљиг и виде како Влада Републике Србије улаже у те мале, неразвијене општине. Очекујем да ће у наредном периоду те општине бити развијене.

Ми нисмо против тога да се улаже у Београд, али смо за то да се настави да се улаже на југоистоку Србије, да се улаже у ауто-путеве према Софији, према Грчкој, да се улаже у све оно што вреди на југоистоку Србије.

Још једном, подржавам амандман. Сигуран сам да ова наша влада ради како треба. Наш председник, господин Вучић, човек је више пута био на југоистоку Србије, у Сврљигу и Нишу, него претходни премијери уназад неколико десетина година. Још једном, велика подршка Влади.

Још једном позивам све да дођу на Стару планину и виде како је тамо уложено, како је тамо лепо и како се тамо може уживати.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Даме и господо народни посланици, уважени министри, желим да подржим амандман уважене колегинице Милене Турк и да изразим негодовање. Зашто говоримо о томе да нам смета гондола у Београду? Па, забога, Београд је главни град Србије! Све оно што се улаже у Београд, враћа се и Србији; слика Београда је и слика Србије.

Наравно, СНС и Влада Републике Србије залажу се за равномерни развој, за улагање у све делове Србије, а то смо и показали претходних четири-пет година. Улажемо у све делове Србије. Све оно што су неки опљачкали и девастирали, упропастили, ми сада подижемо. Да ли је довољно? Трудимо се да буде што више.

Рећи ћу вам податак, Београд је ове године имао 30% више туриста него претходне године. Следеће године очекујемо још већи пораст.

Велики инфраструктурни пројекти који су покренути у Београду покрећу читаву Србију, подижу је на ноге. „Београд на води“, највећи пројекат у последњих тридесет-четрдесет година, који главни град спушта на реке, помаже да се Србија развија, помаже нашу грађевинску оперативу, наша грађевинска предузећа, помаже економију Србије, развој целе Србије. Тиме што ће једна гондола побољшати развој туризма у Београду, побољшаће и развој туризма у Републици Србији.

Значи, није улагање само у Београд, немојте то тако да гледамо – када се нешто да у Београд, да се то одузима од Србије – то је давање Србији. Српска напредна странка даје Србији, запошљава Србију. Сваки пројекат који смо покренули претходних пет година, Српска напредна странка је покренула да би Србији било боље. Грађани Србије то виде. Грађанима Србије скаче стандард, скачу пензије, скачу плате, отварају се фабрике.

Па шта сте ви отворили за време дванаест година своје власти? Нисте били у стању ниједан киоск да отворите, и то сте затварали људима; људи ни киоск нису могли да отворе, ни фастфуд нису могли да отворе. За дванаест година сте све затворили у Србији, па сада смета једна гондола која ће помоћи развоју туризма. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици и народне посланице, на члан 1. Предлога закона о допуни Закона о буџету Републике Србије поднела сам амандман, у циљу оснажења и ефикаснијег рада и функционисања, пре свега, здравственог система, са посебним освртом на локалну самоуправу.

Пошто је по актуелном Закону о здравственој заштити оснивач примарне здравствене заштите локална самоуправа, ја ћу се осврнути на то на који начин смо ми, пошто долазимо из Крушевца, уредили извршавање буџета који се тиче Дома здравља у Крушевцу.

Наиме, 2012. године, када је Српска напредна странка преузела власт у Граду Крушевцу и када је, на сву срећу, за градоначелника Града Крушевца изабран господин Братислав Гашић, наследили смо једно катастрофално стање. Домови здравља као и Општа болница Крушевац нису били ни окречени, а камоли да је нешто улагано у претходном периоду, па смо заиста имали велики проблем да све уредимо и решимо.

То није случај само у мом родном граду Крушевцу, то је било широм Србије, тако да је ова влада заиста од 2012. године па све до данас имала великих потешкоћа да све то уреди и среди. Али када се одговорна политика примењује и када се средства троше како треба, а не за испијање пива по неким локалним самоуправама или за бахаћење по пашњацима или не знам већ на које друге ритуале, ми смо поносни на Владу господина Александра Вучића и на наше министре и на наша руководства у локалним самоуправама.

Оно што смо ми у Крушевцу успели да урадимо у претходном периоду јесте да обновимо много тога. Не само мокре чворове, које смо затекли у заиста лошем стању, могли смо да обезбедимо и многе апарате о којима претходне, „жуте“ власти нису ни размишљале. А о кадровским решењима и добрим законима које смо морали да мењамо, биће прилике, и о томе ћемо говорити.

Значи, у Крушевцу: ултразвучни апарат са пратећом опремом за службу за здравствену заштиту жена; биохемијски анализатор за лабораторијску службу; санитарска возила за службе хитне помоћи, пошто нисмо имали чиме да превозимо пацијенте; затим, монитори за службе хитне медицинске помоћи; ултразвучни инхалатори за службу за здравствену заштиту деце, као и многи пи-си рачунари.

Оно што је Министарство здравља у претходних неколико година урадило за Општу болницу заиста су цифре, о којима ћу неком другом приликом говорити.

Све ово што ради Влада Републике Србије на челу са Александром Вучићем и локална самоуправа из које долазим, Град Крушевац, даје нам наду, јер су наши грађани подршком од преко 65% у Крушевцу на последњим изборима управо подржали кандидата СНС-а, а то је доказ да смо на добром путу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Бранка Стаменковић, по Пословнику.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Повреда Пословника, члан 158. став 4: „Сваки подносилац амандмана има право да образложи свој амандман, у трајању до два минута ...“.

Колегиница Баришић је свашта причала, само није причала о свом амандману. Ја сам остала ускраћена за објашњење на који начин ће њен амандман допринети оснажењу здравственог система Републике Србије извршењем буџета за 2017. годину у децембру 2017. године. Како ћемо, дакле, усвајањем овог амандмана допринети томе да буџет за 2017. годину буде потрошен тако да се оснажи здравствени систем Републике Србије током 2017. године, која је 11 месеци и 11 дана већ за нама?

У том смислу, повређен је Пословник – уместо да образложи предложена решења из свог амандмана, колегиница Баришић је причала о Крушевцу, о Александру Вучићу и о локалној самоуправи. Стога молим председавајућу да образложи зашто јој је уопште дозволила да прекрши Пословник. Уколико не усвоји ову примедбу, молим да се о овоме гласа у дану за гласање.

(Драгана Баришић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Реплике нема на повреду Пословника.

Наравно да није повређен Пословник, али је сада јасна намера да се злоупотребљава институт повреде Пословника, те, у складу са чланом 103. став 8, вашој групи одузимам две минуте, не, минут и 56 секунди од укупног времена за расправу, јер ћемо очигледно читав дан посветити томе како посланици немају права да образлажу своје амандмане.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала вам.

Имао сам намеру да овим амандманом додатно истакнем значај развоја Републике Србије приликом извршења буџета, што уосталом стоји у тексту.

Оно што могу да констатујем, и то са великим задовољством, то је да се наш буџет за ову годину већ извршава, тако да овај развој имамо

подржан у највећој могућој мери. Надам се да ће ово образложење саслушати у највећој могућој мери они који су суштински заинтересовани за развој Србије и за програме подршке развоју, између осталог, кроз извесне субвенције за винограде и томе сличне механизме.

Да је буџет баш такав, каже господин Џејмс Руф, шеф мисије ММФ-а у Србији. Он, између осталог, каже да је буџет за ову годину у дефициту; каже и да се сада налазимо у ситуацији да наш јавни дуг пада, што је изванредно добар резултат за Републику Србију. Дефицит, који је рекордно низак, износио је 6,5% пре него што смо у ове програме ушли, и ми смо успели да га значајно смањимо.

Ако ћемо да говоримо о буџету за наредну годину – немамо, наравно, ништа против – ваља приметити да је он пет пута испод оног нивоа, оног простора који је дозвољен по добрим стандардима за развијене државе Европске уније.

Даље каже господин Руф, шеф мисије ММФ-а, да су камате данас много ниже, што је добар доказ поверења које постоји, поверења у државу Србију; да економска активност расте, што је такође важан предуслов свеопштег развоја. Између осталог, каже и да је удео проблематичних кредита смањен, а да су повећане инвестиције.

Када говоримо о инвестицијама, ако се данас буде говорило о субвенцијама ваља приметити да су постојале проблематичне субвенције у Републици Србији. Најпроблематичније, у највећем броју, могу се пронаћи у предизборно време 2012. године. Дакле, баш они који се данас страшно брину над питањем злоупотребе, у предизборно доба то су радили бесомучно, између осталог и кроз оне чувене трансфере сопственој странци, мислим на „жуто предузеће“. То је било време потпуно другачије од овог данас када се Србија успешно модернизује, када више није ДОС паланка, приватна прђија „жутих“ интереса, како су неки правили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици...

Одмах да позовем ове филмације да пажљиво слушају мој амандман, да после не замерају како нисам причао у складу са амандманом.

Као што се види из образложења амандмана на члан 1. Предлога закона о допуни Закона о буџету за 2017. годину, предложио сам додавање новог става, дакле става 3, који гласи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије“.

Циљ овог амандмана је наведен у образложењу, не сумњам да су га прочитали, и он гласи – да се законским решењем додатно подстакне и подржи модернизација Републике Србије.

Заиста мислим да не треба нарочито да објашњавам колико је модернизација важна тема за Србију. Притом, када кажем модернизација, ту подразумевам модернизацију најразличитијих области, али првенствено мислим на модернизацију јавне управе, као и јачање капацитета јавне управе у Србији.

Јачање капацитета јавне управе је неопходно како би она била у стању да подржи раст продуктивности приватног сектора, зато што је приватни сектор тај који треба да буде главна покретачка снага привредног раста и развоја у Србији. То треба да нам буде циљ, односно то треба да нам буде интенција. Модернизација јавне управе је, између осталог, неопходна из још једног важног разлога, а то је да би држава истински постала сервис грађана, што она и треба да буде.

Не морам да напомињем да је то један од циљева Српске напредне странке, да је то и један од циљева прокламованих у експозеу премијера Ане Брнабић. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли желите реч? (Да.)

Реч има народни послани Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, као што је рекао мој уважени колега Орлић, ми расправљамо о ребалансу буџета за 2017. годину, дакле буџета који се већ реализује, и интенција мог амандмана је да се извршење буџета за 2017. годину оствари тако да он у највећој могућој мери буде у функцији оснажења система одбране у Републици Србији.

Влада Републике Србије и председник Републике као врховни командант наше оружане силе већ су учинили много тога на плану модернизације и јачања Војске Србије. Сећате се, када је крајем прошле године Александар Вучић, тада председник Владе, договорио лично са председником Руске Федерације Владимиром Владимировичем Путином да ће Србија практично добити на поклон шест „мигова“, 30 оклопних возила и 30 тенкова, онда су се неки у Србији томе смејали и говорили да су то неке „старе канте“, које не вреде ничему. Као што сте видели ове године, те „старе канте“ су ипак стигле у Србију и оне ће да бране српско небо.

Посланичка група СНС апсолутно подржава идеју председника Републике и Владе Републике Србије да се крене у масовну државну

станоградњу, изградњу јефтених станова за припаднике српских оружаних и безбедносних снага, дакле пре свега за припаднике Војске, Полиције и БИА, за све који раде у тим институцијама а до сада нису решили своје стамбено питање. Такође, подржавамо то што ће та масовна државна станоградња бити реализована не само у граду Београду, него и у другим великим градовима Србије, у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Краљеву.

У том смислу, убеђен сам да ћете са оваквом политиком подршке српској војсци, полицији, БИА каква се десила у 2017. години наставити и у следећој, 2018. години.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, као што сте видели из амандмана, ја сам предложила додавање новог става члана 1. овог предлога закона који се данас налази пред нама у расправи у појединостима, Предлога закона о допуни Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину. Тај амандман гласи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди финансијску основу за правосудни систем у Републици Србији“. Наравно, циљ подношења овог амандмана јесте да се законским решењем додатно подстакне развој правосудног система у Републици Србији.

Из којих разлога сам поднела овај амандман? Нарочито је важно да Србија има независно, самостално, одговорно и отворено судство. Запосленима у правосуђу је потребно послати поруку да се интегритет, струковно истицање и борба за боље правосуђе исплате. Таква порука се шаље и Предлогом закона о буџету за 2018. годину, али сам ја сматрала да такву поруку треба послати и раније управо подношењем овог амандмана, односно, на крају крајева, прихватањем овог амандмана на Предлог закона о допуни Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину.

Осим тога, инсистирање на већој ефикасности судства, инсистирање на очекивањима да правосудни систем буде стабилан у Србији, инсистирање на очекивањима да судство ради брже и боље биће оправдано. С друге стране, правосудни систем више неће бити крив за неке системске проблеме, као што је то раније био случај, јер ће функционисати под другачијим околностима, односно под бољим условима. То ће обезбедити и да судство све мање буде подложно утицајима са стране, политичким притисцима или манипулацијама.

Ово су само основни разлози за подношење овог амандмана.

Морам да кажем, а на тај начин ћу завршити, да је евидентно да је Влада Републике Србије већ уложила велике напоре како би правосудни систем у Србији био на завидном нивоу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председнице.

Поштована председнице Народне скупштине, поштовани министри, даме и господо народни посланици, текст мог амандмана гласи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој мери подржи инвестиције у Републици Србији“. Циљ мог амандмана је био да подржи инвестиције у Републици Србији кроз предложени буџет.

Пре свега, хтео бих да се осврнем на оно што смо малопре чули од неких посланика опозиције који су прозивали СНС за партијско запошљавање. Кроз овај пример желим да вам покажем како смо ми дошли до једног овако успешног буџета, а како су они то некада радили. Пред собом имам консолидовани биланс државе, у коме имамо приказано шта је све потрошено у буџету од 2008. године. Ево, рецимо, расходи за запослене, дакле за све запослене у јавном сектору: 2008. године је потрошено 344 милиона, да би 2009. године било потрошено 356 милиона, да би већ 2010. године било потрошено 363 милиона, 2011. године 402 милиона и 2012. године 441 милион (дакле, за 100 милиона више у односу на 2008. годину).

Како то изгледа у време Српске напредне странке – 2015. године 419 милиона (дакле, смањење за 20 милиона у односу на 2012. годину), 2016. године 417 милиона, и 317 милиона до септембра 2017. године, немам даље податке овде. Толико о партијском запошљавању.

Даље, рекордер у партијском запошљавању је био бивши председник Владе Војводине, пре 2016. године. Господин је у буџету за 2006. годину потрошио 1.658.000.000 динара на плате запослених. А знате ли колико је потрошио 2012. године? Потрошио је 2.479.000.000, илити 821.000.000 динара више, господо. Толико о партијском запошљавању.

Сада да видимо тај буџет, да упоредимо буџете, мислим да је то добро да бисмо видели како данас у буџету имамо 128 милијарди за капиталне инвестиције, да видимо како су то господа из „жутог предузећа“ планирала буџет. Тако су, рецимо, 2008. године планирали укупан фискални дефицит од 45 милијарди динара. А знате ли колики фискални дефицит су остварили? Остварили су минус 72 милијарде динара. Године 2009. су планирали минус 49 милијарди динара. Знате колико су остварили? Остварили су минус 127 милијарди динара у буџету. Године 2010. господа су планирала 82 милијарде динара дефицита, а остварили су минус 141 милијарду дефицита. Године 2011. су планирали минус од 93

милијарде, а остварили 163 милијарде минус. Године 2012. су били рекордери: планирали су 124 милијарде, а остварили 245 милијарди.

Да видимо како то изгледа, господо, у време Српске напредне странке: 2015. године смо планирали фискални дефицит од 191 милијарде, а остварили смо за 50 милијарди динара мањи фискални дефицит у односу на онолико колико смо планирали – 141 милијарду динара; 2016. године планирали смо дефицит од 87 милијарди, а остварили смо 54 милијарде, односно за 33 милијарде динара мањи. Године 2017. планирали смо фискални дефицит од 69 милијарди динара, а остварили смо суфицит од 90 милијарди динара, односно у плусу смо у буџету за чак 159 милијарди динара. Зато данас имамо 128 милијарди за капиталне расходе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Реч има народни посланик Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала.

Уважена председнице, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман који гласи – закон успоставља оквире за реализацију Стратегије одрживог развоја 2030 УН. У свом кратком излагању осврнућу се превасходно на јачање и развој људских ресурса.

Српска напредна странка, као одговорна странка према својим грађанима, затекла је катастрофално стање 2012. године. Што се тиче људских ресурса, можемо да кажемо да је у том периоду ускраћено уставно право за најмање 400.000 радно ангажованих људи који су били у реалном сектору. Године 2012. смо затекли такво стање и 26% незапослености, тако да је цела држава и све становништво било на ивици егзистенције.

Ако погледамо шта говори Стратегија 2030 УН, а то је потпуно искорењивање најгорих видова сиромаштва и смањење укупног сиромаштва, 2012. године цела Србија је била на ивици сиромаштва.

А како то изгледа у периоду од 2012. до 2017. године?

Превасходно ћу да се осврнем на очување људских ресурса у здравству. У периоду од 2012. до 2017. године додељено је преко 6.000 специјализација лекарима, здравственим радницима, јер од 2000. до 2012. године нико није водио рачуна о смени генерација па смо остали без добрих специјалиста, а и оно мало што је радило у здравственом сектору отишло је трбухом за крухом (нарочито радиолози и анестезиолози) у земље ЕУ. Ако говоримо о 2017. години, јер ово је практично ребаланс буџета за 2017. годину, запослено је преко 2.000 здравствених радника. То је огроман број.

Када говоримо о очувању људских ресурса, као што је колега Мартиновић говорио, који се односе на систем одбране и на Министарство унутрашњих послова, морамо да водимо рачуна да ако желимо да имамо заинтересоване – а Срби су увек били добри војници и добри полицајци, знали су како да бране своју државу – морамо да им обезбедимо елементарну егзистенцију, пре свега да им решимо стамбено питање. На тај начин јачамо нашу државу, постајемо озбиљна, респектабилна држава на Балкану, земља која ће моћи да пружи својим грађанима сигурност, а својим суседима сигурност и једну озбиљност.

Када говоримо о Стратегији 2030, она говори о добром здрављу, о чему сам говорила, али и о безбедности хране и екологији. Како је то изгледало у периоду од 2000. до 2012. године и како су почистили целу Србију и буџет Србије, могли смо да видимо на добром примеру оних који су осуђени за своја недела. Не желим да им помињем имена да не бих изазвала реплику.

Још једна ствар која је јако битна, то је могућност за приступ економским ресурсима. Како је то изгледало по питању екологије, када је велики пројекат „Очистимо Србију“ био у питању? Тим економским ресурсима, који су била огромни, могли су да приступе само повлашћени, тј. деца појединих шефова посланичких група, не за пројекте у екологији, него за пројекте разних садржаја културног типа, и то углавном у граду Београду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Милорад Мијатовић. Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала, председнице.

Морам да кажем да је мени задовољство што се у нашем парламенту већ трећи или четврти пут говори о циљевима одрживог развоја. Као што вам је познато, Уједињене нације су 2015. године донеле Агенду 2030, коју је Србија међу првима потписала, и имамо задатак да ту Агенду спроводимо у дело.

Ова скупштина је формирала једну фокус групу. Та фокус група је састављена од доста посланика који су заинтересовани да уредимо Србију, да буде уређенија, боља, да се у њој квалитетније живи. Очекујем да ће сви народни посланици подржати оно што радимо у овој области. То је за нас, за нашу будућност, за будућност наше деце.

Подржавам овај амандман који је поднела колегиница др Весна Ракоњац и немам шта да додам на оно што је она рекла. Мислим да су то циљеви за које се боре сви народни посланици, јер то значи бољи, квалитетнији живот, то значи доступност пијаће воде свим појединцима у Србији. Желим да канализација дође до сваког места. Желео бих да свако

место, свако село буде уређено, а то можемо уколико будемо благовремено о томе водили рачуна.

Као Фокус група нисмо били у ситуацији да ове године директно учествујемо у формирању буџета јер нисмо имали времена, а будите уверени да ћемо наредне године заиста инсистирати да у буџету стоји шта је то што се реализује за циљеве одрживог развоја.

Дакле, добићемо још једну неформалну групу у Парламенту, поред Женске парламентарне мреже, и будите уверени да ћемо сигурно постићи резултате као и колеге које су то радиле. Зашто? Па ту су посланици из свих група, јер сматрамо да је то оно што је боље.

Још нешто, за дивно чудо, ето, ми знамо да пишемо амандмане. Као што видите, знамо и да читамо. Исто тако, желим да кажем да знамо да пишемо и научне радове и да их објављујемо, од Америке, Пољске итд. Једино не знамо да се богатимо, једино не знамо како узимати паре на начин како се то радило.

Ово наглашавам, и више се на то нећу враћати, због тога што ћемо се борити да у сваком месту, у сваком граду сваки динар који се одваја буде поштено зарађен, а исто тако и поштено потрошен. У том смислу, надам се да ћете нам дати пуну подршку.

Желим да нагласим још једном, циљеви одрживог развоја ће бити доследно спроведени у Србији до 2030. године онолико колико нам буду давале материјалне могућности, а материјалне могућности ће нам давати зато што трошимо само оно што смо зарадили, оно што је створено у овој земљи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Повређен је члан 106 – говорник, односно говорници, јер то већ траје дуже, могу да говоре само о тачки дневног реда, о амандману. Ми већ дуже време слушамо хвалоспеве, анализе прошлих и садашњих власти, упоредне анализе, само не слушамо ништа о члану 1. Уопште не схватам, поштована председавајућа, како ви то дозвољавате.

Добро сте „скували“ ову седницу и министар ће бити довољно кажњен што ће слушати све ове рецитације, али молим вас да ипак то буде у неким оквирима и да се држимо тог члана, нек те варијације буду у оквиру тог члана.

Сви имају право да дају своје амандмане, али барем нека се држе члана на који су дали амандмане, јер овако можемо бескрајно да седимо. Ми седимо овде само да бисмо испоштовали илузију демократије,

комплетна опозиција, и да не помисле грађани Србије да је једноумље нормалан начин понашања, јер није.

Значи, молим вас још једном да опоменете посланике који ће у даљем низу да говоре да буду у оквиру тачке о којој расправљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Не знам да ли сте разумели говоре о Стратегији одрживог развоја 2030. године, оба претходна говорника. Дакле, говорили су апсолутно о амандману који је поднет. Немам разлога да реагујем. Једино ако неко не зна шта је Стратегија одрживог развоја 2030, не могу ту ништа да помогнем, заиста.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајућа.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, мој амандман гласи: „У члану 1. додаје се став 3. који гласи: 'Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери подржи развој привреде у Републици Србији'.“

Захваљујући добрим резултатима у 2017. години, стекли су се услови за повећање зарада и пензија. Фискални суфицит на нивоу опште државе у 2017. години износиће око 0,7% БДП-а, а на нивоу Републике 0,6%. После много година имаћемо ситуацију истовременог остварења укупног и примарног суфицита.

Оно што смо могли да чујемо као замерку на наше амандмане, то је на наше право да их пишемо, и то од оних који у својим тамо неким странкама имају префиксе демократије.

Поштована господо, ми смо давно научили да пишемо. Стојимо иза сваког нашег слова. На срећу, никада нећемо научити и не желимо да потписујемо уговоре сами са собом. Давно смо научили да пишемо, а никада нећемо и не желимо да научимо да отписујемо дугове тајкунима који су нас финансирали док је држава ишла у провалију.

Желим још, везано за резултате, захваљујући којима сматрам да овај буџет и треба да има назив развојни... Када је Александар Вучић постао премијер Србије, стопа запослености (2012. године) била је 35,5%, а стопа незапослености 23,9%. Данас је стопа запослености 48,2%, а стопа незапослености 12%.

Када направимо анализу оних који критикују овај буџет, када погледамо њихов састав и чиме су се бавили, јасно се да закључити да они нису имали времена за државу. Нису пропуштали ниједно летовање, нису пропуштали ниједно зимовање; обрађивали су винограде, обилазили своје пашњаке, бавили се својим приватним бизнисима, а онда иду празници; ангажовали друге фирме, приватне фирме да раде послове министарстава за

које је то министарство било надлежно, и још много тога на чему су губили време. Па, само да су враћали сатове и подешавали зимско и летње рачунање времена на свим сатовима које имају, само им је за то требало пар дана.

Уважени министре, буџет за 2017. годину, остварење и начин, фасцинантан је. Сматрам да је овај буџет деоница на путу за боље сутра, на путу против оних који су у највећој могућој мери покрали ову државу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Зоран Живковић, по амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Понављам, задивљен сам тиме што колеге схватају колико ова влада лоше ради и својим амандманима указују на то. Један од тих је и амандман који смо чули малопре, који гласи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери подржи развој привреде у Републици Србији“.

Ја бих молио, и мислим да се потпуно слажем с овим амандманом, гласаћу за њега, само бих молио да ми министар Вујовић каже како ће то да подржи развој домаће привреде од ... Ово ће бити усвојено за неки дан, док се објави у „Службеном гласнику“ биће двадесет и неки децембар. Како ће у последњих седам дана ове године да учини да се дође до тога да се подржи у највећој могућој мери развој привреде у Републици Србији?

Ево, питаћу врло прецизно – да ли ће то да буде урађено и тако што ће већ од Нове године бити узет кредит од неке кинеске банке од скоро три милијарде долара, где се нигде не види по ком основу, ко ће да троши те паре, да ли је био неки тендер за те радове, Коридор 10, 11, пруга Београд–Будимпешта, не знам шта све није било? Значи, скоро три милијарде долара ми ћемо да потрошимо из будућности наше деце, деце свих нас, свих грађана Србије, да их задужимо још три милијарде зато што је неко негде седео па потписао неки споразум! Зашто ту нема споразума за онај несретни канал? Ваљда сте могли да решите за шест година у који слив ће да одлазе те воде, да ли у Егејски или у Црноморски.

Ово је, министре, врло озбиљно питање: на основу ког тендера, на основу које одлуке Владе, у односу на коју промишљену, генијалну анализу смо дошли до тога да баш ти Кинези треба да дођу, са својим лопатама, са својом механизацијом, са својим вишедеценијским искуством у прављењу пруга, мостова и путева од иловаче? Зар је могуће да нема код нас некога ко је могао да ради све те послове? Да ли има, да ли нема, врло је једноставно – напише се тендер.

То је опасна реч за садашњу власт – тендер. То значи да свако може јавно да се јави, под одређеним условима који су постављени, са озбиљним

критеријумима. Није то мување, није то по кафанама, није то испод воде, изнад воде, него је то озбиљна ствар.

То је, рецимо, процедура као кад је Сениша Мали, овај прекопута, био шеф Одсека за тендере у Агенцији за приватизацију Србије, па су по тендеру тада продате Дуванска индустрија Ниш, Дуванска индустрија Врање, „Лукоил“ и многе друге фирме, све са потписом Сенише Малог. То је било добро и то треба да... Пошто имате већ тај кадар који то зна да ради, па, употребите га за тако нешто, а не да скупља каменчиће окол, поред Дунава и Саве.

Према томе, министре, још једном питање – да ли ћете створити услове, у највећој могућој мери, да се унапреди српска привреда тако што ћете да пристанете да се кредит од скоро три милијарде долара, који је већ предвиђен буџетом за следећу годину, потроши на тајне послове које су у наше име, али без наше воље и дозволе, урадили неки људи који на то немају право? Може то да буде и председник Србије, сигуран сам да јесте, али он има најмање права да се бави тако нечим. И онај претходни, и овај, и сваки будући. То је посао председнице Владе, ако то постоји у Србији, и то је посао министра финансија.

Хвала унапред на одговору, министре.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маријан Ристичевић, по амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, бонусе треба делити на начин на који то ова влада жели. Ја верујем да неће урадити оно што је радио мој колега пољопривредник у покушају, који је овде рекао како је за Дуванску индустрију Ниш одговоран ни мање ни више него Сениша Мали, а он био премијер, а директор Агенције био Мирко Цветковић, следећи премијер. Никако да одговори да ли је Сениша Мали, и ако је то урадио, урадио под његовом контролом и под контролом Мирка Цветковића, што нас доводи до оне „дрпократске“ странке, којој је и сам припадао.

Никако да нам одговори да ли је тачно да је за време „Сабље“ ишао у САД, да се у Вирџинији договорио (тамо Ленгли неки) да он заврши приватизацију и да је за Дуванску индустрију Ниш, коју је продао пет пута испод цене, добио провизију од 12 милиона долара. Уместо тога, он скреће пажњу, да би скренуо пажњу и са питања тог новца, где је за 500.000 евра купио стан у центру Новог Сада и тако се из Ниша преселио у Београд.

Такође скреће пажњу са следеће теме, да је у то време желео чак да купи јахту и вероватно да се пресели на Девичанска Острва, где је регистровао чувену фирму која се звала „Винарија“, мој колега пољопривредник, коју је тамо регистровао са намером да што више новца уложи не у Србију него у Девичанска белосветска острва.

Верујем да Влада неће бонусе делити на начин на који је он делио станове док је био министар одбране и верујем да Влада неће продати ниједну зграду на начин на који је он продао зграду „Ушћа“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика или по амандману?

Реч има народни посланик Дејан Николић.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштована председнице, јављам се по амандману господина Јањушевића, који је у свом образложењу покушао да буде мало и поетичан, али, што би Лаза Костић рекао, „свака строфа – катастрофа“.

Ја ћу подржати овај ваш амандман, али хоћете ли ви да гласате за свој амандман? Ја ћу подржати и остале амандмане, тако желим да подржим и равномерни регионални развој, и финансијску потпору здравственом систему Србије; желим тако да подржим и наш правосудни систем, желим да подржим комплетан, генерални развој Србије гласајући за ове амандмане. А хоће ли то урадити ови амандмани ако за њих гласамо?

Као што не могу да разумем то што министар Вујовић објашњава сврсисходност ових амандмана које ни сам није прихватио. Да ли то значи, министре, да ви нисте за регионални развој? Објашњавали сте за амандман колегинице Турк да је сврсисходан, али га нисте прихватили. Да ли то значи да сте ви против равномерног регионалног развоја? Да ли то значи да сте против финансијске потпоре здравственог система? Да ли то значи да сте против боље привредне слике Србије? Не значи, али сте тако објаснили сав бесмисао оваквих амандмана.

Ја мислим да је ово заправо извргавање руглу, кородирање сваког нормалног дијалога који може да доведе до неке корисне ствари. И сам себе питам да ли да дајем даље легитимитет оваквој расправи.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте тако.

Ви знате како изгледају седнице и допуне дневног реда са двеста тачака, спомињање и баба и жаба и свега. Немојте сад да говорите да је нешто смислено, а када посланици подносе амандмане, да су они бесмислени и да неком сметају. Значи, сви смо једнаки. Према томе, све је легално и легитимно, у оквиру Пословника.

Министар Вујовић има реч.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само две врло кратке напомене.

Један од разлога зашто нисмо прихватили ове амандмане јесте да се предлажу на крају буџетске године, када нема времена да се било шта уради на њиховој реализацији. Ја сам говорио пре тога о томе да су они логички могући, а да их ми не прихватамо зато што нису целисходни и неће довести до тих резултата јер нема времена ни средстава да се то уради у

овом периоду. Значи, они су допустиви за нас, али се ми са њима не слажемо. То је једно.

Друго, и то је питање поставио колега – шта ћемо урадити до краја године. Па, баш зато што не можемо ништа да урадимо, то је један од разлога зашто нећемо прихватити тај амандман. То је један од кључних разлога.

Што се тиче овог другог питања, ја бих одговорио само – контекст. Тај споразум са Кином донет је 2009. године, ви се тога сећате. Ми можемо посебно да разговарамо о томе који су пројекти. Значи, ту је отворена могућност да се склапају и договарају пројекти који не подлежу стандардној процедури.

Преференција Министарства финансија је да се уредба коју смо донели, о евалуацији свих пројеката у иницијалној фази њихове усклађености са стратешким циљевима развоја земље, укључујући међународне и регионалне аспекте, претходна студија изводљивости, коначна студија изводљивости, оцена свих пројеката и пажљиво праћење њихове реализације... То је наш приступ. Све ово што се дешава мимо тога ми третирамо као резултат неких претходних аранжмана, које би требало пажљиво да пратимо и да пређемо на нови систем, који ће свима пружити могућност да од ране фазе знају који се пројекти планирају, како су они усклађени са нашим циљевима, у којој фази ангажујемо ресурсе и на који начин. Већ сам говорио да ми сада имамо приступ финансијским ресурсима који су јефтинији од онога што смо некад могли да добијемо у билатералним изворима.

(Председник: Време.)

Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја сам се јавио пошто видим да је министар сада рекао нешто друго у односу на оно што је Влада написала одбијајући све амандмане владајуће странке, који су дати само да би се онемогућило да дођемо до расправе о буџету. Влада је написала следеће: „Амандман се не прихвата из разлога што није у логичкој вези са чланом 16. Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину, с обзиром на то да су тим чланом утврђена буџетска ограничења расхода за запослене“.

Значи, министре, ви сте ово, претпостављам, предложили Влади, а Влада је рекла да ови амандмани нису у логичној вези. Наравно да нису и не служе ничему, осим да се овде не дозволи да говоримо о закону о буџету у појединостима.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Захваљујем се министру на прецизним и јасним одговорима.

Што се тиче амандмана, Влада их је одбила, као што знамо. Министар је сада поновио да су они правно могући, али да су бесмислени јер су неспроводиви, а то је оно што смо ми говорили, што сам ја говорио, и то је права оцена.

Позивам колеге, пошто су вам сви амандмани... Исправни су, сигуран сам да треба да оборите своју владу, али пошто се Влада не да, или поднесите захтев за смену Владе или повуците своје амандмане јер очигледно неће бити прихваћени. Нећете ни ви смети да гласате за њих. Чикам вас да у дану за гласање гласате тако да буду усвојени, не да гласате 20%, него да буду усвојени ти амандмани.

Посебно ми је драг одговор уваженог министра на друго питање, везано за кинески аранжман. Године 2009, 2010, 2012, свеједно, то не ваља... И то је требало већ да се поправи, као и многе друге ствари што сте до сада поправили: рецимо, Народни музеј – а, нисте још. Или, не знам шта још беше – а, нисте још... А, да, ону фабрику чипова – не, нисте ни то још. Значи, океј, требало је да поправите и то, и да се зна да се расписују тендери тако да дођемо до тога да видимо ко нуди најбоље понуде па да видимо. Може да буде кинески кредит, ако је повољан, а да изводе фирме из Сврљига, Ниша, Велике Планае, изаберите где још. То је исто могуће, и то се радило некада.

Други део је јако важан. Један колега ме је питао, па да дам одговор – Ленгли, нешто, „Сабља“, дуванска индустрија, ове, оне ... За дуванске сам рекао и за „Лукоил“, то је овај Мали прекопута. Нисам био у Ленглију, али су ми неки људи из те службе још тада указивали на то да је неки сељак, или неки Зека, или неки сељак Зека узео неку пшеницу и да је сељак и Зека или Зека и сељак, а ту је колега сад, послао своју жену у затвор зато што је тај Зека из Дизниленда, из цртаног филма, или тај сељак, појео неком пшеницу. Ја сам то оштро демантовао. Знамо добро да зечеви не једу пшеницу, пшеницу једу пацови и крупна стока. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Мартиновић, по Пословнику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, госпођо Гојковић. У питању је повреда достојанства Народне скупштине.

Ја разумем да су ови жалосни остаци онога што се зове опозиција у Србији нервозни због тога што су посланици Српске напредне странке искористили своје право да поднесу амандмане. Не видим зашто би посланици тзв. опозиције били у бољем положају него посланици СНС.

Ево, видите, овде седе људи, масовно, из Посланичке групе СНС. Тиме показујемо да нам је и те како стало до расправе о изменама и допунама Закона о буџету за 2017. годину, али не видим много вас из тзв. опозиције, који причате како вам је интерес грађана на првом месту.

Код господина Ђуришића видим њега и ове две госпође иза њега. Не знам где су сви они силни борци за људска права и слободе који причају о Савамали, о томе како се у Србији тешко живи итд.

Ових из Демократске странке, богами, нема ниједног. Толико им је стало до буџета. Толико им је стало до грађана, али их боли чињеница што су посланици СНС-а поднели амандмане.

Овај што је био премијер помиње неке пацове, змије. Ко зна шта му је у глави. Изгледа да је помешао пића.

Оно што је суштина јесте да о томе колико времена имате за расправу не одлучује СНС, о томе не одлучује председница Скупштине Маја Гојковић, о томе одлучује народ на изборима. То што сте ви једва прешли цензус, а на председничким изборима, богами, неки од вас ни цензус, то ви видите са својим странкама, како сте радили, какав вам је програм, каква идеологија. А време се дели према ономе колико сте освојили на изборима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче, време.

(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

Министар Вујовић, да ли би желео да одговори? (Да.)

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Јесам ли добио реч? Јесам или нисам?

Само сам хтео да кажем, пример који сам ја навео био је врло конкретан пример. Имамо овде десет примера, ја сам коментарисао пример који говори о регионалном развоју. Рекао сам да није нелогично да се каже – бонуси и награде да, и регионални развој. То значи, људи који раде на пројектима регионалног развоја, као што су пројекти водоснабдевања, као што су погранични пројекти, људи који раде у државним службама на граници итд., посебно ће имати предност. То је могуће као логичка веза, зашто да не.

Али кад наше колеге кажу да нису у логичкој вези, они говоре о садржају члана 16. и другим критеријумима, који се односе на потпуно друге чланове Закона о буџету и Закона о буџетском систему, и Закона о буџету, конкретно, 2017. године.

Према томе, ово је логичка веза, а ја кажем да није нелогично рећи да могу бонуси да се дају имајући у виду посебне аспекте регионалног развоја.

Не знам, ја у ствари волим да се ми овде вежбамо у реторици, али није моја намера била да негирам оно што смо рекли, да ли су чланови у

логичкој вези или је могуће логички награде усмерити на ту област. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника, реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, повређено је неколико чланова Пословника, па ћу навести све њих и образложити како.

Повређен је члан 107. који каже да говорник на седници мора да поштује достојанство Народне скупштине. Александар Мартиновић је овде изговорио, ви га нисте прекинули, нисте га опоменули, да овде седе жалосни остаци онога што се зове опозицијом у Србији. На тај начин показујете да не поштујете не нас, већ да не поштујете грађане Србије који су бирали народне посланике које овде седе. Ако је нешто жалосно, онда то свакако не може бити опозиција јер није одговорна за стање у држави, то је власт.

Друга ствар, прекршили сте чл. 104. и 158. став 7. тиме што се дали министру Вујовићу право на реплику. Он нити има право, нити има основа. Господин Ђуришић је цитирао образложење Владе, које је Влада дала, зашто не прихвата амандмане које су поднели посланици владајуће коалиције. Цитирао. Никога није увредио, никога није поменуо по имену, није погрешно протумачио било које излагање. Дакле, никаквог основа за то није било.

Трећа ствар, прекршили сте члан 103, који каже да сте били дужни да ми дате реч одмах по завршеном излагању претходног говорника, а то је био Александар Мартиновић. Уместо то да урадите, ви сте опет на један недемократски и недозвољен начин погодовали министру и дали њему могућност да говори пре народних посланика.

Мора се једанпут научити да народни посланици имају предност у Народној скупштини Републике Србије. Ми смо овде старији, они су државни службеници.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Хвала на подуци. Нисте у праву ни у једном случају, али хвала што сте навели толико чланова, тако да једно време неће моћи да дође до повреде Пословника по истим члановима.

Као што знате, сходна примена Пословника важи за све учеснике у расправи, те право на реплику има и министар Вујовић, у складу са чланом 104. став 3.

(Немања Шаровић: Желим да се Скупштина изјасни о све три примедбе.)

Те тиме, сваки правник или свако ко зна да тумачи Пословник зна да се правне норме не тумаче два слова овамо, три овамо, него Пословник у целини.

Гласаћемо свакако. То је ваше право.

Повреда Пословника, Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, чл. 107. и 109. Пословника Народне скупштине, у вези с говором колеге пољопривредника, који је по не знам који пут покушавао да алузијом импутира и оптужи неосновано, вероватно мене.

С тим у вези, господин Кнежевић је ту, било би добро да се изјасни у вези с робним резервама, на чији је захтев извршена контрола и шта је пронађено 2013. године. Значи, ја тајни немам. Напротив, ово може свако да погледа, па и колега пољопривредник у покушају. Ту пише да као физичко лице и представник правног лица нисам имао никакве послове са Републичком дирекцијом за робне резерве. Нисам остварио никакве приходе. Никада нисам тражио услуге, нити звао телефоном.

Сад, шта још треба да урадим да неко не повреди достојанство на овај начин? А гле чуда, господин Кнежевић зна, контролом, на мој захтев, 2013. године, коју је он урадио заједно са господином Љајићем, утврђен је недостатак 80.000 тона. Ево, господине Кнежевићу, да ли ја ту нешто грешим? И, каже да су то чак пронашли у силосима који су укњижени на помоћника министра Добривоја Суџума, оног истог који је имао пословни однос са мојим колегом пољопривредником, односно оним који је њему дао премију од 525.000 евра. Па, када се прича о пацовима, да знамо да су ти пацови били жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК: Био је члан 107. Члан 109. се не односи на оно што сте рекли.

Мислим да са басни треба да пређемо на дела.

(Марко Ђуришић: Реплика на господина Мартиновића.)

Марко Ђуришић, по Пословнику.

Која реплика?

Члан 104. став 4. говори нешто друго.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Народне скупштине, поштовани министри, поштоване колеге посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о допуни Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину, у коме се додаје став 3. који гласи: „Извршење буџета Републике

Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди положај најрањивијих друштвених група у Републици Србији.“

Образложење – циљ овог амандмана је да се овим законским решењем постигне јасна формулација и дефиниција циљева у сврху пружања подстицаја потпуне укључености у све токове друштвеног живота најрањивијих друштвених група у Републици Србији.

Оно што најпре морам да истакнем, то је да је буџет Републике Србије, а и овај предлог закона, заснован на економији знања. За разлику од оних који су буџете доносили на економији незнања, односно на економији транге-франге, овај буџет Републике Србије донет је на економији знања.

Такође, желела сам да истакнем да су економска политика и социјална политика у директној узрочно-последичној повезаности. Шта то значи? То значи да је економија једне земље база једне државе. Ако схватимо државу као једну кућу, онда је економија темељ те куће, а социјална политика кров, односно надоградња.

Управо зато економски најразвијеније земље Западне Европе, а ми смо земља на путу европских интеграција, имају, осим економске политике, и најразвијенију социјалну политику и све оне мере које држава предузима са аспекта социјалнозаштитне функције ради испуњавања уставом гарантованог права на социјалну правду сваког њеног грађанина.

Како су се укључивали у друштвени живот они који су владали до 2012. године најбоље се види на реконструкцији дворца Хетерленд и на крађи 157.000.000 државних пара, Бојана Пајтића, од деце ометене у развоју. Тај дворца Хетерленд, његова реконструкција, управо је требало да послужи деци која имају тешкоће у развоју, да она кроз разне активности у том дворцу унапреде свој положај. До чега је дошло? Дошло је до крађе државних пара. Дошло је до пљачке пара од деце, особа са инвалидитетом, од деце ометене и од деце са тешкоћама у развоју. Шта је у свему овоме пљачкашко? Пљачкашко је то што су све паре пребачене на рачун извођача радова, а то је фирма „Гарди“, најпре авансно, а затим, гле чуда, пред почетак избора 2012. године, када је СНС победила, они су уплатили и остатак овог новца овом предузећу.

Каква је ситуација? Ситуација је таква (ако грађани могу да виде, ово ради грађана Србије показујем) да је дворца Хетерленд и даље без крова, без прозора, без врата, зарастао у коров, и не служи, наравно, својој основној намени, а то је пуном укључивању деце, особа са инвалидитетом и друге деце са тешкоћама у развоју у друштвени живот.

Шта је урадила Влада Александра Вучића од 2014. године? Најпре морам да кажем да је председник Републике господин Александар Вучић поводом обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом био

покровитељ те манифестације 3. децембра у Палати Србија. Затим морам да кажем да је за унапређење положаја особа са инвалидитетом у време његовог мандата из ИПА фондова опредељено 3,5 милиона евра за отклањање свих архитектонских баријера које представљају потешкоћу у кретању особа са инвалидитетом.

Свакако, и даље ћу наставити, јер питање друштвене укључености и све оно што су урадиле Влада Александра Вучића и ова влада која наставља тај континуитет, а тиче се особа са инвалидитетом, такође заслужује пажњу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Ђуришићу, је л' по амандману или сте случајно у систему?

(Марко Ђуришић: Тражио сам реплику на излагање господина Мартиновића.)

Добро, да. У складу са Пословником, све је у реду.

На члан 1. амандман је поднео Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, овим чланом закона на који је поднет амандман уређују се приходи и примања с једне стране и расходи и издаци у буџету Републике Србије с друге стране.

Амандман који сам поднео гласи: „Извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди ефикасност локалне самоуправе у Републици Србији.“ Његов циљ заиста јесте да додатно подстакне ефикасност локалне самоуправе и контролу.

Зашто сматрам да је ово врло значајно? Зато што је чињеница да је у великом броју локалних самоуправа остављена огромна дубиоза, остављени су велики дугови у периоду вршења власти бившег режима. Оно што је жалосно јесте да та дуговања до дана данашњег у неким локалним самоуправама уопште није било могуће измирити. Самим тим не само да је угрожена ликвидност локалних самоуправа већ је непосредно угрожен и сам буџет Републике Србије.

Зато је битно стриктно пратити извршавање буџета, обим задуживања за потребе финансирања дефицита и конкретних пројеката и давања гаранција. Неопходно је пратити и контролисати управљање јавним дугом, коришћење донација, пројектних зајмова, коришћење прихода од продаје добара и услуга буџетских корисника и права и обавезе корисника буџетских средстава.

Као лош пример где локална самоуправа није контролисана јесте пример општине Прокупље, где је укупан дуг локалне самоуправе и њених јавних предузећа и установа по свим основама, са пресеком у 2012. години,

преко две и по милијарде динара. Јавашлук, систематско исисавање новца и бахатост били су тада устаљена пракса. Оно што је катастрофално јесте да, подсетићу, буџет општине Прокупље износи 1.100.000.000 динара. Ово говорим пре свега да бисте схватили размере ове катастрофе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману, изволите. Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, заиста се морам сложити да је амандман који је поднет изванредан. На овај члан Предлога закона, веровали или не, посланици владајуће коалиције поднели су чак двадесет амандмана. То је у историји српског парламентаризма јединствен случај, да се на један члан из владајуће коалиције поднесе двадесет амандмана, а на законе који су на дневном реду, стотине и стотине, више од петсто-шестсто амандмана.

То показује заиста занимљиве односе у владајућој коалицији. Ви из владајуће коалиције који је подржавате предлагете Влади да унапреди ефикасност локалне самоуправе, Влада не прихвата; предлагете да се унапреди развој образовања у Републици Србији, Влада не прихвата; да се унапреди макроекономска стабилност, Влада опет не прихвата. Предлагете да се унапреди положај најрањивијих друштвених група, Влада не прихвата; да се подржи развој привреде у Србији, Влада ни то не прихвата. Тражите да се подрже инвестиције, Влада не прихвата; да се оснажи систем одбране у Републици Србији, Влада ни то не прихвата; да се модернизује Србија, ни то; да се подржи развој Републике Србије, опет Влада не прихвата; да се оснажи здравствени систем, Влада не прихвата. Па тражите да се унапреди развој инфраструктуре, ни то Влада Републике Србије не прихвата. Тражите равномерни регионални развој, Влада Републике Србије не прихвата; борбу против криминала и корупције, одличан амандман, али Влада Републике Србије не прихвата; ефикасност финансијских институција, ни то не прихвата Влада Републике Србије, и читав низ других амандмана.

Слушајући ову расправу, мени је било помало непријатно због чињенице да министар финансија и други министри који ту седе нису удостојили ниједног посланика владајуће коалиције да вам на било који начин одговоре. Министри одговарају само представницима опозиције, што показује да нас макар мало поштују, али када о амандманима говоре представници владајуће коалиције нема никаквог одговора. Министар Вујовић и Влада Републике Србије су тај одговор спојили у две речи, они кажу – ниђе везе нема са тим вашим амандманима. Цитираћу њихов одговор, каже: „Амандмани се не прихватају из разлога што нису у логичкој вези са чланом 16. Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину“. У две речи – ниђе везе.

Дакле, ви предлагете, Влада не прихвата; поднесете двадесет амандмана на један члан закона, стотине и стотине амандмана на све ове законе. Сада се ту поставља питање: ако вас не поштују Влада и министри, како ви можете за њих гласати? Ако поднесете амандмане који су добри... Па ово би и опозиција, ко нормалан неће да се унапреди ефикасност, борба против корупције и криминала, здравство, школство и све остало. Али то Влада Републике Србије неће, не прихвата. Плус каже да сте потпуно промашили тему и да никакве логичке везе то што ви предлагете нема са оним чланом закона на који сте амандмане поднели.

Према томе – наш народ каже „Не пада снег да покрије брег...“ – треба да се види какви односи у владајућој коалицији постоје, треба да се види колико вас министри не поштују. Неће ни да вам одговоре на примедбе, ја мислим да вас и не слуша већина министара. Али, све то треба да буде јавно. Ви подносите и даље амандмане, добро је да их подносите, да указујете колико лоше ради Влада Републике Србије, али и да грађани Србије виде колико министри у Влади Републике Србије то што ви мислите не занима.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, чим нема Неце Константиновића, јавља се дежурни адвокат Демократске странке и бившег режима да каже нешто и он о овим нашим амандманима.

Сви амандмани Посланичке групе СНС апсолутно су компатибилни са политиком Владе Републике Србије која је вођена у 2017. години. Дакле, Влада Републике Србије је у 2017. години и те како водила рачуна о развоју локалне самоуправе; радила је на оснажењу система одбране (дакле, стигли су ти „мигови“ које ви називате кантама); води се борба против криминала и корупције – неки ваши високи функционери су осуђени, неки бивши министри су осуђени, неки бивши покрајински посланици Демократске странке су осуђени. И те како је Влада водила рачуна о развоју здравственог система у Републици Србији – завршава се Клинички центар у Нишу, биће велико отварање 17. децембра; набављена је најсавременија медицинска опрема.

Посланичка група СНС је овим амандманима само хтела да нагласи колико је важно да се и у 2018. години води рачуна о свим овим темама које су животно важне за грађане Републике Србије. Да ли ће Народна скупштина у дану за гласање да изгласа ове амандмане, то ћемо видети. Дакле, Народна скупштина је та која доноси законе и одлучује о томе да ли ће амандмане да усвоји или неће да усвоји.

Вама, господине Вујовићу, желим да се захвалим на томе што стрпљиво слушате коментаре о амандманима које је поднела Посланичка група СНС. Желим да вам се захвалим зато што сте ви један од најзначајнијих министара у Влади Србије, као министар финансија који је пружао подршку свему ономе за шта се залажу посланици СНС, а то је и развој локалне самоуправе, и борба против криминала и корупције, и оснажење система одбране и правосудног система и свих других државних система у нашој земљи.

Само да вам кажем нешто, господине Вујовићу, пошто ови из ове жалосне опозиције то не знају – нисте ви гост у Народној скупштини, ово није слава, ово је седница Народне скупштине, и ви сте учесник у расправи на седници Народне скупштине, на начин како је то дефинисано Пословником.

Још једну ствар да вам кажем – то овај адвокат Демократске странке не зна – ви сте министар. Ви нисте државни службеник. Државни службеници су помоћници министра, а ви сте министар, ви сте изабрани од стране Народне скупштине и имате пуну подршку за оно што радите. Као што сте имали пуно успеха у 2017. години, ја вам желим пуно успеха и у 2018. години.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Значи, само да разјасним.

Прво, захваљујем се господину Мартиновићу. Апсолутно не постоје разлике у садржини, у порукама, у намерама. Говори се о логичкој вези са чланом 16, не са другим програмским документима, само са чланом 16. Погледајте оригинални текст члана 16, он говори о томе да се, позивајући се на „Службени гласник“, у буџетској 2017. години неће вршити обрачун и исплата божићних, годишњих и других врста награда. Ми сами себе ограничавамо. Друго, у тој години се не могу исплаћивати запосленима код корисника буџетских средстава ни бонуси који према међународним критеријумима представљају нестандартне, нетранспарентне облике награда. Онда додајемо измену која каже – изузетно од онога што пише у ст. 1. и 2, дозвољава се исплата награда и бонуса запосленима код корисника буџетских средстава, на основу одлуке Владе.

Значи, овде је правна нијанса у томе што се појединачне, децентрализоване одлуке, које су се пре доносиле на нивоу министарстава и јединица локалне самоуправе, неће дозволити, али се дозвољава кад то ради Влада, јер то мора да буде аргументовано и у оквиру расположивих буџетских средстава, у оквиру средстава која су предвиђена као укупни расходи за запослене.

То је битна разлика у односу на претходне фискалне године. Никаквог неслагања и раздора нема. Молим вас да не правите нешто...

Само сам хтео да додам – нисам ја чиновник, ја сам изабрано лице, ова скупштина ме изабрала; ја сам потписао овде, за овим пултом, трећи пут, у овом сазиву, да сам изабрани министар у овој влади. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Ћирић, по Пословнику.

ГОРАН ЋИРИЋ: Чули смо да је колега претходног говорника назвао портпаролом Демократске странке. Наравно да није и наравно да никад неће ни бити, јер ДС има своје посланике и говори о својим ставовима на јасан начин.

Врло је важно говорити о здравој логици и основној логици. Мислим да је важно питање које је упућено господину министру, јер од вас, господине министре, и треба очекивати одговоре на све ове амандмане које данас чујемо. Говоримо о амандманима на извршење буџета за 2017. годину. Ево, закон не може да буде усвојен до 15. децембра. Остаје петнаест дана у овој години за реализацију свих ових великих циљева који се предлажу, од одрживости Републике Србије, унапређења образовања, унапређења здравства, унапређења локалних самоуправа. Дакле, помозите нам да одлучујемо о томе да ли ћемо подржати предложене амандмане колега. Мислим да је важно да ви искажете став о сваком појединачном предлогу амандмана, да бисмо на лакши начин одлучивали.

Иначе, чули смо, на тему унапређења здравства кроз изградњу Клиничког центра у Нишу... Важан пројекат и те како, свако у Нишу и јужној Србији се сигурно радује, и у читавој Србији, али мислим да су важне теме и на који начин и са којом ефикасношћу је спровођен читав пројекат. Чули смо оптужбе бившег министра, у ствари садашњег министра здравља, који је оптужио задужене за реализацију тог пројекта да раде нетранспарентне ствари и да ће се он обрачунати са таквим начином извођења.

Такође мислим да је важно питање, пред најављено отварање Клиничког центра у Нишу, да ли ће тај објекат имати употребну дозволу, јер употребна дозвола треба да гарантује безбедност и упошљених, лекара и сестара који се усељавају у ту зграду, наравно и пацијената. Да ли ће сва опрема која је набављена бити у функцији, да ли ће бити инсталирана на време? Да ли је то још једно отварање које ће бити учињено због јавности, а пре добијања употребне дозволе за тај пројекат?

Дакле, ово су амандмани који инсистирају на већој ефикасности рада Владе и појединих институција. Ово је само једна од тема, али ја

молим господина министра да нам даје одговоре на ове предлоге амандмана да бисмо знали на који начин да одлучујемо када будемо гласали о њима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ћемо данас радити и после 18 часова.

По Пословнику, Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, поново је повређено неколико чланова Пословника, а пре свих члан 107. који каже да говорник на седници мора и треба да поштује достојанство Народне скупштине.

Ви сте чули малочас да се господин Мартиновић обратио мени, поменуо је моје име и омаловажио ме тиме што је рекао да сам ја у својој расправи наступио као адвокат Демократске странке. Ја сам заменик председника Посланичке групе СРС и ни на који начин нисам поменуо Демократску странку, нисам заступао њихове ставове. Ако сте приметили, они су тврдили да представници владајуће коалиције не треба да подносе оволико амандмана. Ја сам их похвалио и рекао да је лепо и добро то што су они приметили да Влада не ради добро и да треба да ради боље.

Дакле, ја ни на који начин нисам могао бити доведен у везу са Демократском странком нити окарактерисан у политичком смислу као адвокат Демократске странке. Да је то у стварном животу, да то није у скупштинској расправи, то не би било увредљиво, свако као адвокат може заступати било кога, али је у скупштинској расправи увредљиво.

Он се мени непосредно обратио, што је такође забрањено овим пословником, није на то имао право. Тиме је повређен и члан 104. који каже: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе“, итд., „погрешно протумачи његово излагање“, а очигледно је да је господин Мартиновић погрешно протумачио моје, „народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику“.

Ја сам реплику тражио, а ви мени то право омогућили нисте.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо. Одмах да вам кажем да је ваша посланичка група овластила Зорана Красића у расправи по амандманима, а то што сте ви нечији заменик, шефа посланичке групе, у овом делу седнице не представља неку битну ...

(Немања Шаровић: Ја сам се јавио по Пословнику...)

Дозволите ми да одговорим а да ви не вичете на мене и не контрирате мојим ставовима.

Значи, тај део вашег излагања не стоји.

Чланови 106. и 107, то је сваки грађанин Србије већ запамтио, да сви посланици, када не знају шта да кажу, кажу 106. и 107. Нисам повредила ни члан 106. ни 107, ни по једном основу, и не слажем се са делом вашег образлагања.

А што се тиче члана који даје право на реплику, и то врло добро знате, о томе одлучује председавајући, а не онај ко тражи реплику, без обзира на то колико био упоран, гласан итд. Тако да ни то не стоји, иначе би ово место било потпуно обесмишљено, личило би на скретничара на железничкој станици или на аеродрому, који би само читао нешто испред себе, а не би управљао седницом.

Да ли желите да гласамо о повредама које сте изнели?

(Немања Шаровић: Да.)

Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Љиљана Малушић.

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник!)

Исто повреда? Ево, одмах ћу вам дати после Љиљане Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала.

Поштована председнице, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, мој амандман гласи: „Извршење буџета Републике Србије за 2017. годину реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији“. Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

У овој влади седе експерти. Експерт у образовању значи бити у врху образовања. Овде седи господин Вујовић, који је радио у Светској банци, експерт. Е, за то служи образовање. Експерти треба да воде ову државу, а, богу хвала, од пре пар година и воде.

Што се тиче мог амандмана, успостављање образовног система је први и најважнији циљ, који младе треба да научи да раде а пре свега да мисле.

Колико је важно образовање, препознато и као највећи приоритет, показује и буџет за 2018. годину. Наиме, по први пут је за образовање у буџету издвојено 21 милијарду динара више, а укупна цифра износи 197 милијарди динара. Зашто? Зато што ће бити повећања плата. Тако ми радимо. А ви? Ми градимо школе, вртиће, реновирамо школе, реновирамо вртиће. А ви? Уместо да у Бечеју изградите чувени дом за децу ометену у развоју, Хетерленд, од тога је остала само табла. Па, да ли мислите да сви грађани, образовани и необразовани, мисле да та табла вреди милион и по евра? Срамота!

Ми пишемо амандмане и врло су конструктивни, јер тешко је критиковати експерте, а сваки ваш амандман отприлике изгледа – брише се. То се зове једноумље, а не ово што ми радимо.

Затим, образовање треба да подстакне иновацију, критичко мишљење, а не малверзације. Ми ћемо се потрудити да се тако нешто никада више не деси.

Хвала на пажњи, наставићу касније.

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Гојковић, није депласирано да сада, после колегинице, причамо о повреди члана 38. Обраћам се вама и молим вас да убудуће, као неко ко има толико искуства и на том месту и као народни посланик, упозорите и Александра Мартиновића и свакога ко употреби израз, а да то буде онако у пакету, „остаци“ некакве, како он рече, „жалосне опозиције“.

Члан 38. говори о томе да у Народној скупштини постоје посланичке групе. Цела ситуација се одвијала око Немање Шаровића и Посланичке групе Српске радикалне странке. Тако се свако од нас потписује. Испод мог имена лепо стоји – Српска радикална странка.

Јер, да ми нисмо тај остатак оних који су пљачкали Србију, оних који су Србе испоручивали Хагу, оних који су извршили пљачкашку приватизацију, оставили на стотине хиљада људи без посла, као што су то заиста остаци режима Демократске странке и свих ових њених сателита, говори чињеница да смо се ми и за ову седницу припремили веома стручно, озбиљно и поднели низ амандмана, неколико стотина. Нажалост, нећете, господине министре, а ни ви, госпођо Гојковић, имати прилику да чујете наше аргументе, јер су управо посланици Српске напредне странке то урадили, не да би убедили господина Вујовића већ да би извршили опструкцију а да се не чује глас Српске радикалне странке.

(Председник: Чега нема у члану 38.)

Дакле, члан 38. нама даје право да ми као опозиција, али једина опозиција, и посланичка група говоримо и указујемо на оно што не ваља у раду председавајућег и, пре свега, владајуће већине.

Молим да сваки пут упозорите и Мартиновића и свакога ко се дрзне да српске радикале са неким тамо веже, да јасно направи разлику ко смо ми а ко они.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Где би ме то одвело кад бих ја стално опомињала посланике да говоре лепо једни о другима?

Члан 38. не даје право само једној посланичкој групи да учествује у раду. „Посланичка група учествује у раду Народне скупштине на начин

утврђен законом и овим пословником“. А ви сте негирали право Посланичке групе СНС да учествује у раду у складу са законом и Пословником и подноси амандмане.

Ако желите, гласаћемо о повреди члана 38.

(Наташа Сп. Јовановић: Не мора.)

Хвала.

По амандману, реч има народни посланик Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Мени је жао што Српска напредна странка, бојећи се амандмана Демократске странке којим желимо да унапредимо живот грађана Србије који раде у Војсци, Полицији, здравству, образовању, није смела да дозволи да говоримо о овим амандманима и поднела је лажних триста амандмана како би истекло време. Но, добро, то је ваша политика, грађани Србије ће то осудити.

Ми смо предложили да се овај члан брише управо из разлога о којима је говорила претходна говорница из СНС. Па, драги напредњаци, шест година сте на власти, шест година упропаштавате све што је добро у Србији. Зашто не похапсите све лопове у овој земљи? Зашто нисте похапсили све који су нешто лоше урадили? Демократска странка се прва залаже за то. Те ваше приче, услед недостатка програма, плана, резултата и бољег живота грађана, што сваљујете на лажни криминал и лажну корупцију, не можете више да продајете грађанима Србије и то ћете видети 24. децембра на овим изборима.

Шест године сте на власти, ухапсите све који су нешто радили. То је у интересу државе. Па ви овде одбијате амандман вашег посланика који говори о криминалу и корупцији, одбијате амандман вашег посланика који жели боље школство. Због чега? Зато што знамо чиме се ви бавите и какве су ваше намере. Намере су пуни ваши џепови, а празни џепови грађана Србије.

Слободно похапсите све грађане који су нешто радили мимо закона, прво крените од политичара наравно, и усвојите закон који ми из ДС-а такође предлажемо, да се види ко је шта, када и колико стекао. Прво да кренемо од министра Вулина, који има стан од 250.000 евра. А можемо да кренемо и од мене који живи у дединој кући у селу Глибовац, на које сам јако поносан. То сви знају. То може да се провери, ко где живи, ко шта има од имовине и можемо све лепо, транспарентно да одрадимо. Ја сам поносан на своје поштење и на поштење свих људи из ДС-а који овде седе, а о вашем поштењу ћемо видети када одете са власти.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, можемо мало шире да дискутујемо, не морамо о амандманима.

Реч има Александра Томић, реплика.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ево, кренућемо од претходног говорника. Ко о чему, претходни говорник о поштењу, о дединој кући... А у ствари се противи амандману који говори о унапређењу образовања. Значи, није потребно образовање, али је добро бити члан странке која направи рупу у буџету локалне самоуправе од четири милијарде динара. Није добро имати економски остварљив, одржив, развојан буџет, него буџет који ће да плаћа раднике локалне самоуправе преко фудбалског клуба, преко кафића или преко јавних предузећа, која су већ задужена.

Значи, то су модели како треба водити локалне самоуправе, а овако како треба водити буџет Србије, са економским растом од 3,5%, то не ваља. Е па грађани Србије знају где је раст, где је просперитет, где њихова деца могу да очекују сигурну будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ђорђе Комленски, реплика.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Само ћу вам прочитати одговор Вишег јавног тужилаштва на питање посланика Маријана Ристичевића од 12. октобра 2017. године. У другом пасусу каже: „Пред Вишим јавним тужилаштвом у Смедереву у току је преткривични поступак који се односи на пријављене злоупотребе приликом куповине и продаје земљишта и објеката бившег Дома ЈНА у Смедеревској Паланци, у циљу утврђивања постојања елемената кривичног дела за које се гоњење предузима по службеној дужности“. Онда стварно можемо да разумемо побуњеника у покушају да буде из тог разлога у затвору, а не као криминалац. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, Предлог закона о допуни Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину суштински говори о макроекономској стабилности и мој амандман се тиче тога.

Када сувише дуго, већ три године, а то је за српске услове невероватно дуг временски период, немате битне измене у закону о буџету, и овај закон који ми данас гласамо, у ствари, не може баш тачно да се назове закон о ребалансу буџета јер ми у буџету у економским класификацијама не мењамо ниједну економску цифру, значи, ми имамо суштински тачан, реалан и плански буџет, који планирамо већ трећу годину. На основу тога, ми јесмо дошли у ситуацију да можемо да променимо неке ствари које нам пружају могућност лакшег и бољег функционисања. Пре свега, то се односи на раст друштвеног бруто производа, јер када нам расте друштвени бруто производ за 2%, онда, у складу са Законом о буџетском систему, члан 27е, долазимо у ситуацију да

можемо да повећамо износ који се односи на расходе за запослене и који износи у тој економској класификацији 8%.

Дакле, када имате раст друштвеног бруто производа који вам ствара довољан геп да можете да идете на повећање расхода за запослене, односно исплату бонуса и када истовремено у буџету Републике Србије, што је редак случај, за 2017. годину имате дефицит, односно немате га, имате суфицит од 76 милијарди, а на нивоу опште државе од 90 милијарди, онда то ствара могућност да после успешне макроекономске политике коју спроводите остварите погодности па да на неки начин наградите и грађане Србије и запослене у јавном сектору. Јер, сви су они ту да држава Србија функционише боље, и када плаћају порез и када остварују приходе, они су јединство са макроекономским и фискалним поретком државе Србије.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа. Уколико прекорачим време као предлагач, молим да ми одузмете од времена посланичке групе.

С обзиром на то да је девет посланика из различитих политичких странака поднело низ амандмана који се односе на циљеве одрживог развоја, желела бих мало да објасним, због других посланика, шта је била намера ових амандмана. Они се односе, наравно, на сет закона, прва три, који су саставни део овог пакета који говоре о буџету Србије.

Пре свега, циљеви одрживог развоја су постали обавезна Агенда 2030, односно наставак агенде коју Србија, наравно, наставља кроз европске интеграције, тзв. ЕУ програм 2016–2020, и тај след је Агенда 2030, коју смо се, на основу ратификације Париског споразума овде у Скупштини Србије, обавезали да имплементирамо.

Влада Републике Србије је задужила министра за демографију госпођу Славицу Ђукић Дејановић да буде координатор за овај програм. Влада Републике Србије проследила је иницијативу Парламенту Србије, где је госпођа Маја Гојковић покренула иницијативу за формирање Фокус групе посланика која ће се бавити парламентарним делом посла када је у питању имплементација циљева одрживог развоја. Ми смо, на основу сарадње УНДП-а и Парламента Србије, имали прилике да чујемо цео програм и шта значи парламентарна сарадња у овом делу.

Један део целог тог програма парламентарне сарадње и рада Фокус групе у будућности који се очекује од нас парламентарца јесте и део – начин финансирања имплементације ових циљева. Када причамо о начину финансирања, тај део обично се везује за све законе који се односе на буџет и ребаланс буџета. Зашто? Зато што 17 циљева Агенде 2030 садржи 169 потциљева.

Ти основни циљеви груписани су у пет делова. Један је онај који се односи на смањење сиромаштва, образовање, културу, део који се односи на сам економски раст који директно утиче на првих седам циљева; затим, људски ресурси, односно могућност становништва да имплементира и прихвати примену оваквих циљева; трећи део је примена високих стандарда заштите животне средине у циљу очувања здравља људи и покретања потпуно новог вида зелене економије, и део који се односи на институције, заштиту људских права и међународну сарадњу. Онај пети део, који је везан искључиво за Србију а за развијене земље није, зато што су они већ доста тога прошли, јесте процес европских интеграција.

На основу процеса европских интеграција ми смо много тога већ започели, значи, све јавне политике које се односе на одрживи развој су усвојене, али онај део који се односи на сам буџет, примера ради, расподелу буџета, па и у овом делу када причамо о ребалансу (значи, бонуси и награде), треба да садржи одређене стандарде који се односе на одрживи развој.

Када говоримо о економском расту, очито је да та група циљева одрживог развоја показује да смо активном политиком економских реформи и фискалне консолидације у протекле четири године, поготово последње три, имали велику снагу и могућност да од онога што је био буџетски проблем – а то је велика рупа у буџету 2014. године од 250 милијарди на основу кредита који су повучени или неодговорне политике коју су имали прилике да воде они који оспоравају овакву врсту амандмана – сада имамо економски раст који је планиран за следећу 2018. годину чак на 3,5%.

Када причамо о људским ресурсима, врло је важно да повећање плата и пензија и одређена давања бонуса буду у складу са могућностима. Управо је тај део, који се односи на овакав амандман, требало да стоји суштински у сваком предлогу, и ребаланса и самог буџета. Стога је, ето, наша добра намера да стављањем оваквог амандмана у закон једноставно подсетимо да ти стандарди морају да постоје.

Када говоримо о институцијама и животној средини, треба рећи да по први пут ова влада има засебно Министарство заштите животне средине, да је планирала 5,8 милијарди динара за санацију проблема управљања

отпадом и уопште заштиту животне средине; од тога, 2,7 милијарди динара су субвенције. То значи да ће рециклери који се баве овом облашћу имати прилике и даље да буду подржани од стране државе и да до 2020. године, када завршимо или када отворимо и затворимо Поглавље 27, створимо услове да једноставно, што су и обавезе ЕУ, не извозимо више отпад.

То је оно због чега данас, када говоримо уопште о европским интеграцијама, треба рећи да је јако битно да буџет за ову годину у свом ребалансу садржи ове циљеве, али и за следећу годину. Моје колеге ће и у самом Закону о буџетском систему бранити на одређен начин ове амандмане у овом предлогу, зашто јавне политике везане за циљеве одрживог развоја треба да постоје. То је наш пут за наредних десет година, то је наш пут за будућност, то је нешто чему треба да стремимо. То је постављање једног пута на коме Србија треба да се раме уз раме носи и са чланицама ЕУ, али, богами, и са чланицама УН.

То није амандман који треба на одређени начин дисквалификовати, зато што су програми УН сада подржани и од стране Владе Републике Србије. Двадесет четвртог октобра је био Дан Уједињених нација, када су премијерка Ана Брнабић и госпођа Зорана Михајловић, заједно са координаторком УНДП-а, имале прилике да дају своје излагање како ће тај пут изгледати наредних десет година. Једноставно, тада је речено да морамо да нађемо начин како да успоставимо финансијске механизме уз помоћ којих ћемо вршити имплементацију ових циљева.

У прошлој години је 63.000.000 долара дато за ове намене. То је углавном, према инструкцијама УН, утрошено за мигрантску кризу, за санацију проблема са мигрантима. За санацију, део који се односи на елементарне непогоде, управљање ванредним ситуацијама, за ову годину предвиђено је 173 милиона долара. Сигурно је да ће та средства и за следећу годину бити планирана по одређеним инструкцијама.

Немојте да заборавите да је у време оних који се сада одричу оваквих иницијатива потрошено 230 милиона долара, а да за то једноставно није било никаквог извештаја и никаквих будућности у смислу будућих јавних политика које је требало имплементирати. Јер да је тако било, ми не бисмо имали проблем са економским падом од 3,6% и огромним дугом који се створио када је у питању одрживи развој.

Значи, одрживи развој подразумева одрживо финансирање. Онолико колико приходите, толико морате да трошите. По први пут ми ћемо имати суфицит, то значи вишак прихода у односу на расходе. То што ми морамо да отплаћујемо неке дугове из прошлости, то је историја која нам говори о томе да у будућности треба паметно да бирамо оне који ће да нас представљају и да заступају интересе грађана Србије.

Без обзира на то што ови амандмани нису усвојени, ми смо се као Женска парламентарна мрежа три године борили за родно одговорно буџетирање, да пример родне равноправности уђе у Закон о буџетском систему. То је био јако тежак пут, пре свега, од самих колега који се нису слагали са таквим предлозима, до тога да су нас подржали, да су две трећине Парламента гласале за овакав предлог, да сте ви као министар били први који сте прихватили такве амандмане Женске парламентарне мреже. Једноставно, напредак се показао и у самом извештају ЕУ о Србији, који је показао да о оваквим иницијативама (које су можда у датом тренутку превише напредне) морамо да кренемо да разговарамо.

Ми морамо да предлажемо. Можда није тренутак да се усвоје и можда начин на који ми предлажемо није довољно добар, али је то једна тема о којој желимо да причамо и отварамо је овде у Скупштини Србије. Посланици који су чланови те Фокус групе, значи, из четири различите политичке странке, желе да разговарају.

Оно о чему смо говорили, и моје колеге, свака која жели да унапреди у свом делу буџет Републике Србије, није нешто са чим се ви не слажете, него, једноставно, начин на који је конципирано можда није прихватљив за сам ребаланс буџета.

Због тога сматрам да треба заиста озбиљно да причамо о оваквим предлозима амандмана, да отворимо једну дебату у којој ћемо на квалитетан начин дати допринос будућем економском развоју Србије, без обзира на то из које се политичке странке долази. Мислим да ће се они који су најоштрији критичари по питању оваквих предлога амандмана сутра дичити тиме и поносити оваквим предлозима који су почели, ево, данас. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Томић.

Реч има народна посланица Стефана Миладиновић.

Изволите.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала вам, уважени председавајући.

Поштовани министре, поштовани министри у Влади, али превасходно ћу се, као један од подносилаца овог амандмана, обратити министру Вујовићу, моја колегиница Александра Томић је заиста свеобухватно истакла значај одрживог развоја и Агенде 2030 УН.

Када је у питању наша држава, ми смо се јасно одредили према спровођењу ових циљева, наравно, и формирањем међуресорне групе на нивоу Владе, али свакако и ми као парламентарци формирањем Фокус групе за контролу имплементације управо ових циљева одрживог развоја. Оно што сматрам да је важно да се истакне јесте да је одређење државе у

погледу спровођења циљева одрживог развоја изузетно важно и да треба да пронађе своје место у буџету за 2018. годину.

Тачно је и драго ми је да је колегиница Томић поменула и нашу борбу овде у Парламенту када је у питању имплементација родно одговорног буџетирања у буџетски процес у Републици Србији.

Без обзира на то што је ово један од 17 амандмана, искрено се надам да ћемо ако не ове године онда у буџету за 2019. годину имати управо ове циљеве као део буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Миладиновић.

Реч има народни посланик Соња Павловић, по амандману.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала вам.

Захваљујем се колегиници Томић, коначно сам на једном од ових двадесет амандмана успела да нађем каузалитет са овим првим чланом Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину.

Значи, одрживи развој, шта је циљ одрживог развоја, а има везе са овим чланом? Значи, одрживи развој и континуитет награђивања погодних партијских кадрова запослених код корисника средстава буџета. То већ веома дуго континуирано радите и сад сте све то лепо успели да уклопите у одрживи развој.

Само, одрживи развој подразумева следеће: колико да узмемо од грађана Србије, у овом случају, а да притом не нарушимо њихов животни стандард, да бисмо дали запосленима у буџетским установама, да би они успешније спроводили квалитативне промене у Србији. Ја то овде не видим.

Господине Вујовићу, ви сте између осталог данас рекли да сте овде потписали заклетву. Сви смо је потписали. Део те заклетве, између осталог гласи – да ћете по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди. Надам се да то памтимо сви овде. Заиста сматрам, без имало цинизма, да ви то можете много боље од предлога овог закона, за који заиста сматрам да је, па, негде и сраман; ви треба да користите по најбољем знању и умећу грађанима Србије, али мислим да то овде није случај, и жао ми је због тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Павловић.

Да ли хоћете, господине Николићу, по амандману?

У реду, хвала.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су: заједно народни посланици Српске радикалне странке, Демократске странке, Српског покрета Двери и Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ево, скоро четири сата расправљамо о Предлогу закона о допуни буџета. Јавност треба да зна да се ради о два члана Закона и да је на та два члана поднето 35 амандмана, од тога 25 амандмана посланика власти.

Да не буде коментара да ми имамо нешто против подношења амандмана, не, наравно, сваки посланик има то право, али ово што се дешава на овој седници је очигледан покушај опструкције од стране власти да посланици не би могли да говоре о Предлогу закона о буџету. Исто оно што се дешавало пре неколико дана када су посланици ове новодосовске опозиције цео дан предлагали неке нове законе, што такође имају право, али има исти смисао као и ово данас.

Грађани Србије сасвим извесно желе да чују шта то Влада Републике Србије предлаже у овом буџету. Нажалост, неће моћи чути ниједну реч у појединостима.

Оно што сте, министре Вујовићу, рекли у петак, рецимо, изазвало је велику буру у јавности. Кога год сам срела у току викенда, људи су ме питали шта је министар Вујовић мислио под оним што је рекао да пензионери имају право на решење о пензији али не и на износ. Питали су ме да покушам да им објасним шта је мислио министар. Рекла сам, знате шта то значи, то вам је као кад добијете решење о порезу на имовину – значи, имате право да добијете то решење, а што се тиче новчане обавезе, немате износ, платите колико можете. Као што и Влада плаћа, даје за пензије онолико колико може. Па, бар што се тиче пензионера, могли би тако да ураде.

Шта је проблем код ових амандмана посланика власти? Ови амандмани немају уопште форму амандмана. Ово су лепе жеље, које би могле бити део, рецимо, неке стратегије. Не може законска норма да каже да се извршење буџета за 2017. годину реализује тако да у највећој могућој мери унапреди, рецимо, ефикасност финансијских институција у Републици Србији, или било коју област. То није законска форма. Ово може да буде део неке стратегије.

Оно што се поставља као питање, што такође јавност треба да зна пошто ће иста прича бити везана за ове будуће законе – ако посланици власти на два члана закона имају 25 примедба, како је могуће да гласају сутра за тај закон када имају 25 примедба на оно што је Влада предложила? Исти је случај са буџетом и осталим законима.

Када посланици подносе амандмане, онда кажу – када би се ови амандмани усвојили, онда бисмо могли гласати за неки предлог. Посланици

власти поднесу хиљаду амандмана, имају хиљаду примедба, министре, на ове ваше предлоге закона и на крају ће вероватно гласати за те законе. То говори да они, заправо, ове амандмане подносе само да би се спречила расправа народних посланика.

Ја говорим о Посланичкој групи СРС – ми смо поднели умерен број амандмана, онолико колико нам је време дозволило с обзиром на то да смо тридесет једну тачку могли да припремамо 48 сати укупно. У својим амандманима желели смо да скренемо пажњу јавности и да замолимо вас из Владе да урадите нешто у интересу грађана Србије, јер буџет, онакав какав сте предложили, не ваља ништа. Можете ви да се хвалите колико хоћете, али спречени смо да о томе говоримо детаљно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Дејан Николић.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, господине Вујовићу, прво, изузетно поштујем начин на који ви дискутујете данас у Парламенту, јер су ваше дискусије лишене тих досадних партијских оквира, разговарате са нама прилично искрено и отворено и можда сте на бољи начин него ми објаснили сав бесмисао оних амандмана које слушамо од 10 часова јутрос.

Ми смо поднели два прилично сувисла амандмана јер желимо да кажемо да смо против неодговорног коришћења тог дискриминационог и дискреционог права да делите средства без икаквих критеријума.

Да вам кажем, пракса вашег понашања – не вашег лично, него Владе – показује да не можете да објасните како и на основу ког критеријума сте, рецимо, средства из буџетских резерви делили општинама. Неки председници, градоначелници добијали су на стотине милиона, они су из владајуће већине, а неке општине нису добиле ниједан динар. Где постоји и један промил тог дискреционог права да се користе средства грађана из буџета, ту постоје неке злоупотребе. Ја сам вам на то управо указао. То је разлог због чега смо поднели овакве амандмане и разлог због чега смо против овог закона.

Само два амандмана смо поднели. Желимо што пре да дођемо до суштинских амандмана на Предлог буџета за 2018. годину, што владајућа већина не жели. Вас кривим само зато што нисте искористили ваш ауторитет да не дође до овога и да суштина буду амандмани на буџет за 2018. годину, јер ће он креирати и политику и живот у 2018. години. Вама на терет иде уколико не дође до тога да расправљамо о амандманима на буџет из 2018. године. Вас ћемо кривити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Реч има министар др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Ја разумем вашу позицију, само желим да нагласим једно: из личног искуства и искустава у многим земљама које су пролазиле кроз сличне ствари, реформе система управљања у јавном сектору у држави и свим повезаним (значи, имамо код нас државу у ужем смислу и ове тзв. индиректне кориснике јавних средстава), нигде нису успели да реше тај проблем тиме што су абдицирали од управљања или смањивали право управљања.

Ово што ви постављате као питање... Ја мислим да одузимати право да се одлучује са одговорношћу није решење. Тиме ћемо ући у фазу у којој дефакто кажемо – ми нисмо способни да управљамо.

Ово што ви тражите треба да се регулише на другом месту, а то је одговорност за предложена решења, одговорност за доношење одлука, праћење реализације тих ствари и после тога подношење извештаја о томе. Ту се потпуно слажемо.

Ја не бих хтео да... Тиме што неке нешто не дате нећете никада решити проблем. Ми овим кажемо, децентрализовано и неодговорно одлучивање о наградама и бонусима се показало као нешто што даје ефекте који нису оправдани. То се показало као извор неког нестратешког награђивања на местима где су људи имали паре и могућност да награде себи ближе, на било који начин, породично, партијски, на било који начин. Ми желимо да изађемо из тога. Овим желимо да подигнемо ниво одлучивања, предлагања, да уведемо легитимно дискреционо право предлагања, уз разматрање на Влади и одговорно одлучивање о томе.

Ви предложите начин како ово да се контролише. То би било најбоље, јер то је суштина. Није суштина да бежимо од реалности и да кажемо – немојте да одлучујемо. Ми желимо да законима о којима ћемо причати уведемо одлучивање о перформансама и да се након тога по перформансама људи награђују; биће хоризонтално и вертикално кретање у матрици. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Тачно је, министре. Слушали сте пажљиво када сам говорио о првом амандману. Врло конкретно сам рекао, нисам против дискреционог права, одговорног дискреционог права да министар и Влада одреде нека средства за одређене намене; ја сам лично против неодговорног коришћења таквог права. Дао сам вам пример како је то решено у неким државама које су извршиле реформу јавне управе одређујући врло јасне критеријуме за доделу тих средстава.

То се не ради у овом буџету, ви сте ту у праву. А да ли ћете то урадити одређеним правилницима на Влади, ето, тако се ради, питаћу вас 1. јануара да ли сте то урадили када сте поделили бонусе и зараде, да ли сте то урадили. Ваш одговор... Не знам да ли ћу добити одговор, али сумњам у то, јер ће се делити средства по партијској линији, по партијским задацима и по партијској послушности.

Постоји оправдана бојазан код нас. Иако сте написали у образложењу да не постоји бојазан, управо, министре, постоји, зато што сам вам рекао – не постоје, рецимо, критеријуми по којима делите средства из буџетских резерви, општине добијају на стотине милиона. Како је, рецимо, нека општина добила 120, 150 милиона из буџетских резерви? Ви то можете да уредите критеријумима. Ви то не радите и зато постоји отворена бојазан код нас да ћете поново злоупотребити ову одговорност. Ту морамо да се разумемо ви и ја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Реч има Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине министре, без намере да у нешто лично улазим, морам заиста да вам честитам са колико смисла ви причате о овом бесмислу. Навели сте бежање од реалности, а мислим да је то специјалност управо у свим вашим објашњењима и у маркетингу Александра Вучића.

Ових триста амандмана који треба да спрече опозицију да коментарише овај закон заправо говори да ви имате шта да кријете. Српски покрет Двери неће учествовати у овој превари. Ми ћемо стрпљиво сачувати оно мало времена што остаје опозицији да причамо управо о буџету, о буџету у којем има много тога скривеног, а ваше понашање то потврђује.

Сигурна сам да чак ових триста посланика власти неће гласати ни за сопствене амандмане које су данас уложили, јер неће триста пута зазвонити звоно у овом парламенту, у то сам потпуно сигурна. Али ми ћемо, кажем, своје време стрпљиво сачекати и употребити га далеко квалитетније од оног што министар ради данас. Хвала, толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

Изволите, колега.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Посланици владајуће коалиције су данас дали значајан допринос парламентаризму оволиким бројем амандмана које су поднели. Вероватно би то могло да уђе у уџбенике, јер је нечувено да посланици владајуће коалиције у било којој земљи поднесу толики број амандмана, већ би то

требало унапред да се договори са представницима владе који су изабрани од чланова те владајуће коалиције.

Наравно, нико не спори право посланицима да подносе амандмане, међутим, овде је проблем што су ти амандмани фингирани. И, наравно, начин на који је сазвана седница са оволиким бројем тачака дневног реда, тако да вероватно нећемо ни стићи да причамо о буџету.

Овде присуствујемо једној лошој представи, а на репертоару су хвалоспеви садашњој и напади на бившу власт. Оно што је веома забрињавајуће, пошто смо слушали о летовањима, зимовањима, дединим кућама, јесте да се овде промовише идеологија сиромаштва, што је веома лоше за даљи развој наше земље.

Оно што је проблем са овим законом па и са законом о буџету, о којем вероватно нећемо ни расправљати, јесте нетранспарентност и та велика сива зона и превелика дискрециона моћ министара, и овде и у предлогу буџета за 2018. годину.

Овде нико не доводи у питање стручност министра Вујовића. Без обзира на образовање које поседујем, ја никада немам илузију да бих могао равноправно да учествујем у расправи с њим, али овде се не ради о економском знању, већ је проблем у томе што се министар креће у задатим, погрешним политичким оквирима, тако да ту ни економска магија не би могла да нам помогне.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, народни посланик др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пар напомена пошто се помиње наша посланичка група и питање подношења амандмана. Нисмо чули две ствари. Прва ствар коју нисмо чули јесте – ако неко заиста сматра да је чињеницом да смо ми поднели амандмане нешто страшно ускраћен за могућност да расправља о буџету за 2017. или за 2018. годину или о било чему трећем што га занима под милим богом, нисмо чули, ево, сада је два поподне, ми смо ову седницу почели у десет, зашто за четири сата не ураде то што би желели. Ево, четири сата расправљамо у овој сали и нисам приметио да је и једна једина посланичка група са друге стране показала било какво уздржавање, снебивање да прича шта год жели. Зашто онда већ једном не пређу на ствар и почну да причају о томе што им тако недостаје? Ја бих рекао, из само једног разлога – што ту, изгледа, баш нема шта да се каже, што то што би желели да причају не знају шта би тачно требало да буде, како треба да гласи и који садржај да има. Волео бих да се већ једном пређе на ствар, да искористе то своје време које

имају по Пословнику и обилато га користе најзад за то што сматрају да би требало да буде сврха тог времена.

Друга ствар коју нисмо чули јесте одакле некоме убеђење, одакле некоме идеја да право на расправу које сам ужива и обилато га користи ускраћује нама. Одакле некоме идеја да су наши посланици можда нешто мање вредни, да имају мање права да користе оне могућности које Пословник пружа, ако неко с друге стране може да поднесе амандман кад год му падне на памет, на коју год хоће тему, било који закон? Слушали смо овде брисања свега и свачега, толико пута. Одакле му идеја да не може други народни посланик, само зато што је посланик Српске напредне странке, да поднесе амандман? Да ли је то и даље проблем оног самопроглашеног и умишљеног елитизма оних који мисле да су богомдани за све, који демократију никада нису суштински схватили, а могу да се називају демократама колико год желе, који сматрају да су само због тога што су умислили да су нека елита то и заиста?

Те две ствари да нам објасне, па можемо даље и о техници, а и о тој њиховој суштини, мада ту суштине никад није ни било. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде смо видели много приговора око награда и бонуса. Највише приговора смо имали из оне групе, из оне појаве коју ја зовем „Крадуловић дел Бој компани“. Како су они делили бонусе, пробаћу да документујем. Овде је једно четрдесет особа, док је господин „Расуловић“ вршио функцију министра. Свих четрдесет је из, не могу рећи партије, удружења „никад им доста није било“. Ево бонуса: Иван Нинић 80.000, др Душан Павловић 113.000 по уговору о делу, факултет 150.000, то је укупно 263.000, и оно дељење порнографије, и Бог да га види.

Успут да кажем, а то је наша обавеза као представника грађана, у оним земљама на које се тај професор позива, у уређеним земљама, када би неко поделио на друштвеним мрежама малолетничку порнографију, тај би завршио не само политичку каријеру већ и каријеру на факултету.

Даље, Мирослава Миленовић, како ми то звучи познато, несуђени кандидат, 120.000 динара месечно, онда имате Александра Стевановића итд. Све су то цвећке из исте баште, а у тој башти, изгледа, има свега. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Стефана Миладиновић.

Изволите.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри, у питању је технички амандман. Заправо, амандманом сам хтела да извршим лектуру текста како би се испунила граматичка и стилска правила. Показна заменица „овај“, сматрам да није неопходна и у складу с тим сам предложила да се реч „овај“ брише испред речи „закон“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Миладиновић.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа.

Настављамо са радом у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДНИК: Настављамо са радом.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ (претрес у појединостима)

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, у складу са Пословником отвара претрес Предлога закона у појединостима.

Предлог за додавање преамбуле изнад члана 1. Амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

На основу члана 163. став 2. Пословника, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман.

Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици Посланичке групе СРС, заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, и народна посланица Александра Јерков.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Балша Божовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Атлагић и Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштована председнице, Влада Републике Србије предложила је измену члана 1. тако да се бришу речи „буџетски фондови“ из дефиниције корисника буџетских средстава, јер су већ дефинисани чланом 64. Закона као евиденциони рачуни, што ће омогућити да се поједини буџетски приходи и расходи воде одвојено. То се посебно односи на циљеве које треба остварити када су у питању споразуми, локални, покрајински, републички и међународни. То ће придонети бољитку укупних економских параметара који се остварују буџетом за 2017. годину.

Поштована председнице Скупштине, видели смо данас да се о овим параметрима врло мало дискутује од стране опозиције, а то су видљиви параметри. Ја ћу само један параметар да споменем, а то је инфлација. Она је за време бившег режима била висока. Бивши режим је 2008. године имао стопу инфлације 14,9%, да би већ у 2014. години, доласком Александра Вучића на место председника Владе, била спуштена на 1,7%, што је била најнижа могућа инфлација у последњих 40 година.

Да ли је тако, господо из бившег режима?

Погледајте и упоредите буџетски дефицит: ви сте га имали 2008. године – 1,7%, да бисте 2012. године увећали на 7,1%. Председник Александар Вучић га је приликом доласка на власт, 2014. године, затекао на 7,1%, да бисмо у 2017. години, ево, постигли суфицит.

О овоме опозиција неће да разговара, поштовани грађани, зато што су видљиви резултати.

Нећу да замарам, али имам податке од 2008. године до данас како је текла инфлација. То је била страшна инфлација. Године 2008 – 14,9%, 2009. године – 6,6%, 2010. године – 10,3%, 2011. године – 7%, 2012. године, када смо преузели власт – 13%, да бисмо је ми спустили на 7,8, а већ 2014. године 1,7%, што је најнижа инфлација у последњих четрдесет година.

Овим амандманом желео сам дати подршку и ојачати предлог Владе из члана 1. итд. Сматрам да је одговор Владе био коректан и прихватам га. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Мариника Тепић, Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Уједно изражавам жаљење што министар није ту, иако су ту други овлашћени испред Владе Републике Србије као предлагача, па очекујем одговор који би требало да добијем с обзиром на то да ће, претпостављам, овај наш амандман бити одбијен, а тиче се изузетно важне ствари, односно дефинисања буџетских корисника у систему финансирања Републике Србије и тачке 47, где предлагач након Републике Србије препознаје још локалне власти у спровођењу финансијске помоћи ЕУ у укупном финансирању Републике Србије, али, нажалост, не препознаје и аутономне покрајине.

Сматрам да је ово изузетно погрешно, као и моје колеге из Клуба самосталних посланика, с обзиром на то да не само да по Уставу Републике Србије имамо препознате две аутономне покрајине, већ из простог разлога што нарочито АП Војводина већ дуги низ година учествује у финансирању пројеката, односно финансијској помоћи ЕУ, и то тако што сама такође предвиђа и планира средства за претфинансирање.

Навешћу одмах један конкретан пример, да би свима то било јасно, илустративно. Ево, на пример, ради се о Институту Биосенс, којим се и председница Владе Ана Брнабић изузетно хвалила у претходном периоду, чак је тамо одлазила, у Нови Сад, да поставља камен темељац. Али нико није узео у обзир да је баш пројекат Биосенс покренула и иницирала Покрајинска влада у 2015. години, да је Европска комисија управо овај пројекат Покрајинске владе (дакле, у претходном сазиву) сматрала најбољим пројектом у овој области те године.

Без обзира на то што је АП Војводина и даље у режиму локалне самоуправе када је реч о препознавању у буџету, односно начину преноса средстава, сматрам да је заслужила место које јој припада и по Уставу и по закону, наравно, изражавајући жаљење што ни данас немамо закон о финансирању АП Војводине, и претпостављам да је то један од разлога. Али ево прилике да се то стање промени. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

Поштовани посланици, пробаћу брзо да одговорим. Под појмом „локална власт“ у Закону о буџетском систему подразумева се и покрајинска власт и локална самоуправа, тако да је све то обухваћено и није потребно да се набраја појединачно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Мариника Тепић: Могу ли само допуну?)

Можете.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Претпостављам да смо се пажљиво слушали. Ја сам у самом закључку и рекла да сматрам грешком, да знам и верујем да је АП Војводина остала у режиму финансирања тако што је препозната кроз локалну самоуправу. Али то је погрешно.

Министар Вујовић је и прошле године, у расправи о буџету, рекао да је то погрешно и да ће до ове године управо кроз закон који је сада предмет расправе, као и у Закону о буџету за 2018. годину, ту грешку исправити. Изразио је тада наду да ће током претходне године бар неко иницирати усвајање закона о финансирању АП Војводине. Ако то није Влада Републике Србије, то може да уради било који народни посланик и, наравно, Скупштина АП Војводине. Мени је жао што скупштинска већина Игора Мирковића то није урадила.

Зато, с обзиром на то да министар није ту, волела бих да чујем разлоге зашто се у ових годину дана то није догодило и ми поново у истим законима имамо исто деградирање аутономних покрајина, мислим, наравно, на обе аутономне покрајине, и Косово и Метохију и Војводину, и оне су у режиму општина и градова, односно јединица локалне самоуправе. Верујем да сте и сами свесни да је то погрешно, да је то лоше и да то додатно ствара утисак зле намере када је буџет у питању, односно новчаник, што ми кажемо, државе. Желим одговор на питање зашто се до сада ово стање није променило. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: И ми смо поднели амандман којим смо тражили да се брише члан 1. Предлога закона. Зашто? Ако се буџетски фонд избаци и више не буде индиректни корисник буџетских средстава, не знам шта ћемо да добијемо.

Прочитали смо једно образложење – да је буџетски фонд, у ствари, рачун у Трезору. Па, сви директни и индиректни корисници буџетских средстава у Трезору су рачун, али иза тог рачуна се крије правно лице. И буџетски фонд јесте правно лице.

Погледајте Предлог закона о буџету за 2018. годину па ћете видети на којим се све позицијама налазе буџетски фондови. То су, у суштини, наменски фондови, где се издвајају нека средства за тачно одређене намене.

Међутим, много већи проблем овог Закона о буџетском систему је тај што... Ово што држим у руци је списак корисника јавних средстава. У овом делу се налази само неких 2.000 корисника јавних средстава тзв. републичког нивоа. Правилник и овај списак је, на основу члана 8. Закона о буџетском систему Републике Србије, донео министар финансија. Када гледамо само кориснике буџетских средстава на републичком нивоу, овде ћемо видети директне и индиректне кориснике. Међутим, ту се налазе под шифром 6 други корисници јавних средстава, под шифром 7 остали корисници јавних средстава; сви они морају да буду укључени у буџет Републике Србије. Нажалост, њих нема у буџету Републике Србије. Зашто их нема? Где је Национална корпорација за осигурање депозита? Где су друге бројне агенције? Тога нема у буџету Републике Србије, то је избачено, а они су корисници буџетских средстава.

Ми ћемо на једном од следећих чланова отворити једну велику дилему – шта су јавни приходи, шта су примања, шта су јавни расходи, шта су издаци – да видите колико су наши буџети за протеклих неколико година не само нејасни, него не садрже прави приказ буџетске потрошње. Дobar део буџетске потрошње, у једном великом проценту, налази се изван Закона о буџету Републике Србије.

Ако би се ишло том логиком да се и буџетски фондови избаци, извините, молим вас, а шта ће онда да остане у буџету Републике Србије? Да ли ћемо ми онда да расправљамо само о 60% потрошње на нивоу Републике, а 40% да нам буде невидљиво, као што је сад у једном великом проценту невидљиво?

ПРЕДСЕДНИК: Министар Ђорђевић, право на реплику.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво, што се тиче првог питања, локална власт која је овде уведена као појам обухвата и аутономне покрајине и локалну самоуправу. Приликом измене Закона о финансирању локалних

самоуправа, можемо да причамо о томе да се измени терминологија и да буде другачије дефинисано у Закону о буџетском систему.

Што се тиче вашег питања, лепо сте рекли, само што нисте ...

Да је то тачно као што сте ви рекли, вероватно би то било правилно како сте рекли и вероватно би имало смисла, али буџетски фонд није правно лице, то је прва ствар. Друга ствар, корисници које сте набројали нису корисници буџетских средстава већ јавних средстава и онда их то не сврстава у ову категорију коју сте спомињали сада.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић, Милорад Мијатовић, Соња Влаховић, Оливера Пешић, Зоран Бојанић, Србислав Филиповић, Снежана Петровић, Дубравка Филиповски и Стефана Миладиновић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Да не понављам оно што је уважена колегиница Александра Томић рекла у претходном излагању и код претходног закона, ово је један од амандмана које је наш кокус поднео. У овом случају је то на Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему Републике Србије за 2018. годину.

Оно што је наведено у самом амандману и што ћу вам рећи из образложења, то је – предложеним амандманом прецизно се дефинише политика одрживог развоја УН и усклађује са планом примене исте код свих држава чланица. Ова глобална политика има за основни циљ усмеравање свих јавних политика свих држава ка смањењу сиромаштва, унапређењу благостања и социјалне правде, заштити животне средине у циљу пружања адекватних одговора на изазове који се јављају у борби са климатским променама.

Овај предлог буџета говори да ова влада примењује управо све оно што смо ми навели у овом амандману; циљ ове владе јесте управо одржив развој. А да радимо на одрживом развоју када су у питању јавна средства, односно буџет, говори нам усклађеност наших прихода и расхода и буџет управо овако како је урађен. Циљ овог буџета јесте да смањимо сиромаштво, да наши грађани буду задовољни грађани, који имају посао и стварају доходак, да могу да обезбеде живот себи и својој породици.

За разлику од неког претходног периода када смо имали случајеве да су нам угасили предузећа, да су сви они који су извршили приватизацију у периоду од 2000. до 2012. године све те приватизационе приходе преусмерили у неке погрешне или своје џепове, наш циљ јесте да створимо одрживу државу и запослимо што више наших грађана.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч?

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани чланови Владе, даме и господо народни посланици, овим амандманом предлаже се додавање новог става. Предлаже се да се планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује тако да у највећој мери унапреди финансијску основу за правосудни систем Републике Србије, а управо са циљем да се додатно подстакне развој правосудног система у Републици Србији.

Према Уставу Републике Србије, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, а начело поделе власти заснива се управо на равнотежи и међусобној контроли ове три гране власти.

Управо из разлога што се од судске власти очекује да своју функцију врши на најбољи могући начин, треба обезбедити, али у великој мери овим амандманом и унапредити, финансијску основу за правосудни систем Републике Србије у целини.

Влада Републике Србије обавезала се на спровођење реформи ради модернијег, делотворнијег и одговорнијег правосудног система, а све због грађана којима се мора обезбедити доступност правде, право на правично суђење и равноправан третман на суду. На тај начин постиже се јачање владавине права и правне сигурности и, што је најважније, враћање поверења грађана у правосудни систем Републике Србије. Јака финансијска основа подразумева и брже унапређење правосудног система. Добрим планирањем и извршењем буџета постижу се циљеви који се стављају пред правосудни систем.

То су све разлози за подношење овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Поштована председнице Народне скупштине, поштовани министре, даме и господо народни посланици, овај амандман је такође везан за инвестиције, оснаживање инвестиција и подршку инвестицијама у буџету. У буџету за 2018. годину управо је за подршку инвестицијама, односно за изградњу путева, мостова и јавних објеката у

интересу грађана, планирано чак 128 милијарди динара, што свакако поздрављам.

Како смо дошли до тога да данас имамо толико расположивог новца за инвестиције? Пре свега, тако што смо рационално и добро планирали приходе и расходе у буџету, што смо штедели. Важно је да вам покажем неке податке који јасно показују како смо успели да уштедимо овај новац у буџету и како смо добро планирали буџет, а, с друге стране, да видите зашто смо некада, пре 2012. године, имали ситуацију да у буџету није било оволико новца за инвестиције.

Овде имам индикаторе макроекономских кретања са сајта Министарства финансија, који нам показују јасно неке параметре. Дакле, ако гледамо бруто домаћи производ у милијардама евра, 2008. године он је износио 33.704.000.000 евра; већ 2012. године тај исти параметар је 31.683.000.000 евра, односно за две милијарде је био мањи БДП 2012. године.

Ово што сам говорио је било у време „жутог предузећа“.

Како то изгледа у време Српске напредне странке? Дакле, 2015. године укупан БДП је био 33.491.000.000, да би већ 2016. године био 34.616.000.000, скоро за 1.200.000.000 више. Како то изгледа по глави становника, што је такође неки економски показатељ? Дакле, 4.586 евра по глави становника је био 2008. године, да би 2012. године пао на 4.400, то је у време „жутог предузећа“. А 2015. године, у време Српске напредне странке, овај исти БДП по глави становника је 4.720 евра, а 2016. године 4.904 евра, са тенденцијом да иде на горе у 2017. години.

Ако погледамо, рецимо, извоз робе, тај исти извоз робе, односно спољнотрговинска размена у 2008. години је била 7.428.000.000, да би 2012. године отишла само за милијарду горе, на осам милијарди. То је у време „жутог предузећа“. А погледајте како то изгледа у време СНС: 12 милијарди евра је био извоз робе у 2015. години, да би већ у 2016. години скочио на 13.432.000.000, а у овој години ће бити још више.

Тако бих могао, заиста, да вам набрајам и даље, али кроз следеће амандмане ћу вам навести шта све можемо да видимо, како је то изгледало у време Демократске странке и зашто нисмо у то време имали довољно инвестиција, а како то изгледа у време Српске напредне странке. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Ђорђевић има реч.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем се.

Оба предлога су врло конструктивна, али пробаћу да вам објасним зашто нису прихватљиви за Владу.

Лепо сте објаснили и било би добро да...

То су само два од циљева које треба да имамо као држава; њих постоји много, много више и требало би онда да их појединачно набрајамо у томе. То представља већ задатак буџетских корисника који су надлежни за то. Предлог Владе и Министарства финансија јесте да се не издвајају посебно циљеви, већ они спадају у надлежност онога ко је надлежан за то као буџетски корисник и претпоставља се да ће он да ради на реализацији тога. Зато је избегнуто да се набрајају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Миланка Јевтовић Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважена председнице Народне скупштине, уважени министри, колеге посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему којим се додаје став 3. који гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди положај најрањивијих друштвених група у Републици Србији“.

Морам да истакнем да је Влада Александра Вучића од 2014. године први пут буџетом Републике Србије наменила наменски трансфер за развој услуга социјалне заштите на локалном нивоу. Зашто је то важно? У питању су општине које су економски мање развијене. И, у питању је да корисници услуга социјалне заштите имају потпун и једнак приступ услугама социјалне заштите без обзира на то да ли живе у Београду, Крушевцу, Прибоју, Пријеполу, Новој Вароши.

Петнаестог марта 2017. године Влада је потписала уговор о наменским трансферима са 123 јединице локалне самоуправе, а та средства управо јесу намењена за развој услуга персоналне асистенције, за развој услуга помоћи у кући, за развој услуге дневног боравка за децу са сметњама у развоју, за развој услуге дневног боравка за одрасла и стара лица итд.

Оно што такође морам да нагласим, то је да је Влада препознала значај опредељивања средстава за најугроженије категорије када су у питању стара лица. О томе ћу наставити даље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала.

Уважена председнице, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман који се опет односи на Стратегију одрживог развоја 2030. Конкретно, односи се на промоцију могућности целоживотног учења.

Знамо да живимо у веома тешком времену, да су због неадекватне и неодговорне политике која је вођена од 2000. до 2012. године многи

радници остали без радних места, нека су потпуно ишчезла, и остале су нам тешко запошљиве категорије становништва. То су углавном људи који су у доброј животној доби, са пуним радним искуством, али просто нису атрактивни на данашњем тржишту.

У циљу смањења сиромаштва, потребна нам је већа промоција целоживотног учења, односно могућности преквалификације и омогућавања да њихова занимања нова, уколико је то могуће, остваре и буду атрактивни на постојећем тржишту рада или на неком будућем тржишту рада. Наравно, то захтева синхронизацију не само Министарства привреде већ и Министарства просвете и Министарства за локалну самоуправу.

Поред многих привредних и пољопривредних делатности где бисмо могли да направимо озбиљан заокрет када је целоживотно учење у питању, један добар део може да се оствари и кроз програме социјалне заштите. Навешћу вам само један пример: то је лиценцирање услуга у социјалној заштити и могућност да особе које су остале без посла лиценцирају неку од услуга, као што је персонални асистент или пратилац, да добију диплому и могућност да нађу веома хуман и добар посао за себе. На тај начин ће помоћи вулнерабилним категоријама становништва којима је помоћ неопходна, а помоћи ће и себи и својим породицама. Особа која ради посао који воли биће испуњена, а самим тим и добар члан заједнице.

Само један мали пример из града из кога долазим, то је град Крушевац. Пре десетак година о персоналним асистентима нисте могли да чујете ни реч; од 2012. године та прича је актуелизована. Прошле године су издвојена одређена финансијска средства, за која смо сматрали да у 2018. години неће бити довољна, тако да су подигнута за пратиоце деце са сметњама у развоју до школе и назад за 50%, са 8.000 на 12.000. Мислим да је то добар пример и да треба да се руководимо таквим добрим примерима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, па, ја бих могао да подржим, или ћу подржати овај амандман, али се бојим да неће променити много тога.

Предложио сам измене и допуне закона које омогућавају управо ово о чему сте ви, госпођо Ракоњац, говорили. Морамо променити Закон о основама система образовања и васпитања да бисмо дошли до овога о чему сте ви говорили сада.

Постоје деца за коју је интересорна комисија донела одлуку да им је потребан лични асистент, персонални асистент, педагошки асистент, која

немају личне или педагошке асистенте. Постоје деца за коју је интересорна комисија донела одлуку, и имају. То је системска дискриминација. То морамо да променимо мењањем Закона о основама система образовања и васпитања. То не можемо овим амандманом да урадимо. И да гласамо и подржимо сви овај амандман, то се неће десити јер Закон о основама васпитања и образовања то не дозвољава.

Дакле, да, потребна су посебна средства. Ја сам поднео чак и амандман на буџет за 2018. годину који би омогућио тако нешто. Видећу да ли ћете ви то подржати и гласати за тај амандман иако, вероватно, нећу имати времена да о томе говорим.

Ваша намера је добра, не сумњам у вашу намеру, али то овим амандманом на овај закон нећемо постићи. Дакле, долази до системске дискриминације одређеног броја деце, јер сада постоје деца у нашем образовном систему за коју је интересорна комисија одлучила да им је потребна одређена здравствена, педагошка, образовна подршка, а она ту подршку немају. И, постоји неки број деце којој је интересорна комисија одредила такву врсту подршке и она је имају. Дакле, ради се о системској дискриминацији у образовном систему. Поднео сам посебан закон да овај проблем пробамо да решимо. Бојим се да овим амандманом то нећемо, али свакако ћу подржати ваш предлог.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: По амандману.

Драго ми је да смо се у нечему сложили. Да смо овако радили раније, можда би било много боље.

Предлажем да будете на делу седнице када се гласа о амандманима, па да видимо какав ће резултат и исход да буде. Предлажем вам и да будете на округлим столовима када се о овоме разговара.

Можда ме нисте довољно разумели када сам рекла да треба да радимо промоцију. Значи, ово су потпуно нова занимања, и нама делимично непозната, а не обичној популацији. Према томе, треба да радимо на промоцији, да заинтересујемо грађане који немају посао а стручни су и могу да путем лиценци остваре своје право на рад, на обострану корист.

Позивам вас на сарадњу и надам се да ћемо у неком будућем периоду можда и лепо сарађивати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео др Дарко Лакетић.

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштована председнице, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, управо члан 1. Закона о буџетском систему на који сам поднео амандман говори о планирању, припреми, доношењу и извршењу буџета Републике Србије, као и планирању, припреми, доношењу и извршењу буџета аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Амандман који сам поднео гласи: „Извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди ефикасност локалне самоуправе у Републици Србији“. Мотив за подношење оваквог амандмана лежи пре свега у томе да се на адекватан начин успостави ваљана контрола у локалним самоуправама.

Примери из праксе на нивоу локалних самоуправа говоре у прилог томе да је задуживање на нивоу локалних самоуправа заиста било енормно у периоду вршења бивше власти. Оно што је врло битно јесте да постоје флагрантни примери где је проценат кршења финансијске дисциплине био заиста изузетан, у том смислу, да кажем, финансијске недисциплине.

Типичан пример је општина Прокупље, где је у периоду од 2006. до 2009. године, без плана јавних набавки, без планираних и обезбеђених средстава, спровођен поступак јавних набавки погађањем, без претходног објављивања, у Јавном предузећу Дирекција за изградњу и урбанизам. Управо то што су на такав начин договарали нису платили и тада су довели Јавно предузеће Дирекција за изградњу и урбанизам у велику ликвидност у износу већем од 400 милиона динара, и то дуже од три године. Самим тим су угрозили ликвидност општине Прокупље. Сви послови који су склопљени на овај начин склапани су са једним предузећем, то је „Предузеће за путеве“ Ниш. Ти послови, као што сам рекао, нису плаћени. На тај начин, практично је иза тог периода вршења бивше власти остала пустош, која има несагледиве последице за Град Прокупље.

Зашто то кажем? Зато што је управо протеклих дана, тачније прошле недеље, стигла извршна пресуда на износ од 202 милиона динара. И, оно са чиме се општина Прокупље тренутно суочава јесте борба за опстанак. Све је то последица једне неодговорне, бахате и незајажљиве власти и појединаца. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Поштована председнице, уважени чланови Владе, даме и господо посланици, мој амандман гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици

Србији“. Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

Замислите да је сто милиона евра било употребљено за изградњу школа, вртића, културно-спортских центара, за стимуланс финансирања талентоване деце. Уместо тога, сто милиона евра је отишло на финансирање нечије кампање. Замислите чије! Развојна банка Војводине је узела из буџета Србије око сто милиона евра и дала их Демократској странци за кампању. Срамота!

Образовање треба да подстиче иновације, критичко мишљење и предузетништво, да обезбеди младима потребне вештине, да буду конкурентни на тржишту. То је циљ ове владе.

Ми повећавамо плате. У овом моменту, 197 милијарди динара за образовање. Повећање плата – тако се води држава!

Влада одлично ради. А сигурна сам да ће се овим питањем Развојне банке и сто милиона евра, што је требало да оде на образовање на пример, позабавити неко ко се овим бави. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радослав Милојичић, по амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председнице.

Верујем да велика већина грађана гледа и слуша ово што је изречено. Сто милиона евра је дато од Развојне банке Војводине, како је рекла претходна говорница. Нисам сигуран да је госпођа погодила праве бројке, али сто милиона евра је заиста једна лепа цифра, госпођо, па вас молим да још једном, пре него што попијете кафу, проверите те податке. Видим да се консултујете са колегом. Ако нема никог са те стране ко може до сто милиона евра да сабере, онда питајте неког ван ове сале.

Што се тиче друге ствари, Демократска странка је 2012. године била власт, на свим нивоима: имали смо председника Републике, одличног премијера, одличну Владу и власт у скоро свим локалним самоуправама. Демократска странка, зато што је била и остала поштена партија, узела је кредит, који враћа и дан-данас. Шест година Демократска странка враћа кредит који је узела 2012. године иако је била на власти, зато што нисмо крали и нисмо имали новца да финансирамо кампању. То говори о нашем поштењу.

Од чега ви финансирате ваше кампање, заиста бих волео да знам. Ако не сазнам сад, сазнаћу за годину-две када будете отишли у опозицију.

Још једном вас молим да проверите износ – сто милиона евра, јер није примерено говорити такве неистине овде. Ниједан човек у Србији не може да поверује да је било чија кампања на свету коштала сто милиона

евра. Али ви сте експерти из Српске напредне странке, тако да нас то не чуди од вас.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, народна посланица Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, поштована председнице.

То како ви радите, показали су грађани на изборима, па сте добили нешто мало више од 4%, уз неку гурку 5%.

А ја ћу да наставим касније о двадесет четири спорне приватизације, поново о Хетерленду и свим вашим малверзацијама, о становима у Бечу, пашњацима, да не набрајам даље. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По амандману, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тако је. У духу ове расправе која се тиче питања Развојне банке и питања финансирања кампања, ако сам ја то добро испратио, верујем да ће бити од користи за даљу расправу. Ево, баш нешто гледам ситуацију из расправе на тему Развојне банке Војводине. Тадашњи директор „жутог предузећа“ Бојан Пајтић је 2012. године имао различите предлоге, и сада чисто да видимо о ком реду величина је реч.

Предлози да се санира заиста катастрофална ситуација баш по питању Развојне банке Војводине обухватили су предлог да се 140 милиона евра осигураних депозита за које гарантује држава, а који су покривени кешом у банци државним улагањем из претходне докапитализације из марта те године, у висини од девет милијарди динара пребаце у неку другу банку, а да се око сто милиона евра неосигураних депозита као трошак ликвидације подели између Владе Србије и Владе Војводине.

Када причамо о финансирању кампања, ја сам свестан да је то питање посебно болно за оне који су се прославили уплатама на рачун „жутог предузећа“ 2012. године (ми смо о тим подацима већ разговарали овде), уплатама које су биле заиста фантастичне. Мислим да смо већ наводили те податке, реч је о уплатама од по више стотина хиљада динара од стране различитих лица, све самих истакнутих „високих официра“ „жутог предузећа“ у то време. Мислим да је господин Ђелић, који је посебно профитирао од чланства у том „предузећу“, два пута уплаћивао по 550.000, 560.000 динара.

Имали смо, такође, тако позамашне, буцмасте уплате од више стотина хиљада динара и од неких народних посланика, који су овде присутни и у овом сазиву, од 341.000 динара. Такође, од високих функционера попут Александра Бијелића, 431.000 динара; то је, иначе, онај верни сарадник „жутог“ тајкуна Драгана Ђиласа. Добро, за њега и не чуди да има толико пара да помогне свом „предузећу“. Имали смо уплате од 250.000 динара, чини ми се, тадашњег заменика председника посланичке

групе; 163.800 динара, Небојша Зеленовић из Шапца, мислим, у то време такође „високи официр“; Марко Бастаћ, Стари град, 580.000 динара, такође истакнуто лице које припада баш том „предузећу“; брат једног бившег министра, Модест Дулић, 138.200 итд. Ми бисмо могли о томе да причамо сигурно цео дан данас. Ако буде било потребе, ми ћемо ово још мало детаљније да претресемо.

Шта је проблем и шта је разлог да се неко враћа на ову тему и поново је покреће? Очигледно, лично незадовољство. Где га ја видим, пре свега? Па, на пример, у чињеници да се садашњи директор „жутог предузећа“, по овим подацима из 2012. године, поштено обрукао. На све ове силне стотине хиљада динара, он је уплатио 35.000 динара. Дакле, мање чак и од оних који су од пензијца издвајали и сад су посланици, па су умели да уплате по 50.000 или 38.000, а он само 35.000. Тако да ако је то разлог да се жали и буде лично незадовољан, то је његова ствар. Ако треба да због тога ми овде ове ствари додатно претресемо, није никакав проблем, изаћи ћемо у сусрет његовом личном незадовољству и причаћемо о овоме још детаљније. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Горан Ћирић, реплика.

ГОРАН ЋИРИЋ: Очигледна је потреба да се, као што смо говорили данас а и са почетком ове седнице, скрене са кључних тема, оних тема о којима треба овде говорити. Треба говорити о буџету, треба говорити о ономе што је Демократска странка дала као своје амандмане, које ће бранити у овој сали, а то је наш циљ да заштитимо и пензионере, да заштитимо људе који су, ево, трећу годину после усвајања Закона о смањењу плата и пензија, по нама противуставног, дакле, нечега што је стечено право пензионера, урађено у овој већини... Сада се враћамо на тему или покушавамо да пласирамо поново тему Развојне банке, Хетерленда или неке друге теме о којима се овде говорило.

Ево, шест година сте на власти, решите тај проблем Развојне банке, решите тај проблем Хетерленда, ухапсите оне који су криви и докажете кривицу, ако има кривих за те афере, како их зовете.

Мислим да је то, пре свега, ваша одговорност у овом тренутку, а не одговорност људи који седе у овим клупама и оних људи који су у Демократској странци. Демократска странка, као што је већ речено, плаћа свој кредит, који је прескупо узет (и то је штетан посао за ДС) од Развојне банке, са 18% камате. И, није она странка која је угасила своје пословање да би избегла плаћање дуговања. Јер, знате и сами, међу вама имате коалиционих партнера који су избегли плаћање својих дугова тако што су угасили своје странке. Прихватили сте их као партнере, и лично, и као физичка лица, и као организацију.

Дакле, Демократска странка стоји иза својих дугова, онако како стоје и сви грађани у Републици Србији, и исплатиће та своја дуговања.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

По амандману, Весна Ракоњац.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Захваљујем, уважена председнице.

Знате шта, када сте са једне стране црте, онда сто милиона евра изгледа много; кад сте са друге и када вам пролазе кроз руке, онда и немате баш много увид колика је то количина новца.

Али ако је један њихов директор из „жутог предузећа“, који је дванаест година столовао на челу једне установе, инкасирао само на конто тога што је радницима ускратио стимулацију од 30%, говорим о просечној суми, а то је 1.300.000 евра, шта је сто милиона за кампању. Да ли су отишле у његов џеп, да ли су отишле за кампању као донација, не знам, то је питање за истражне органе.

Али, пошто су они пре тога донели законе по којима могу слободно тако да се понашају и слободно да краду, онда нама ништа друго не остаје него да само обавестимо грађане о томе, јер они су кради дефинитивно по закону.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто видим да постоји интересовање за тему, чисто да одржимо ток дискусије, ја сам добро разумео и подржавам са своје стране позив да се ова питања разјасне и да тамо где треба да реагују институције, да се то и деси.

Ево, опет анализирам овде шта се даље дешавало са Развојном банком Војводине и читам да су због сумње да су злоупотребили службени положај ухапшени бивши председник Извршног одбора баш те банке и члан Извршног одбора. Дакле, изгледа да се ипак нешто дешава када је реч о истраживању свега онога што у једној нормалној држави и уређеном систему не би смело да се дешава.

Иначе, када причамо о оним интересантним методама финансирања политичких кампања, баш малопре, чини ми се, поменух два имена људи који су се такође због тога што су се неодговорно односили према нечему што није њихово лично већ припада грађанима ове земље нашли на удару неких истрага и неких поступака. Мислим да је баш овај господин Бијелић ког сам поменуо био предмет интересовања надлежних органа, и он и још четрдесетак најближих сарадника „жутог“ тајкуна, Ђилас Драгана. Ако су људи заборавили о чему је реч, реч је о чувеној афери „Булевар“, када је установљено да је шест милиона евра (евра, даме и господо!) завршило у приватним џеповима.

Толико на тему да ли се неко бави истрагама онога што заиста не би смело да се дешава у уређеном и модерном систему, у земљи која држи до себе и која се труди да буде сервис својих грађана, а не приватна прђија неког предузећа, макар то било и „жуто предузеће“.

Онај рођени брат бившег министра кога сам поменуо игром случаја баш је брат министра који је такође, веровали или не, предмет интересовања надлежних органа, између осталог, опет због милионских износа, који представљају директну злоупотребу позиције да се у некој држави о нечему одлучује, да се о неком систему стара.

Када већ говорим о овим интересантним начинима да се финансира кампања „жутог предузећа“, и тиме завршавам, мислим да сам пронашао новог рекордера са општине Врачар, 619.000 динара. Мислим да га познаје лично колега Марковић, па ће вам рећи мало више о томе. (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Владимир Орлић: Да ли сте ви то мене сада искључили?)

Тако је, два минута и дванаест секунди.

Реч има Горан Ћирић, реплика.

ГОРАН ЋИРИЋ: Јесте, ово је начин да заборавимо шта је тема ове седнице. Тема је буџет и начин на који ће грађани Србије живети у 2018. години. Стално смо говорили о томе, али ја бих волео да поткрепите све ове ваше ставове о нападима на Демократску странку тако што ћете бити и довољно самокритични, јер прво треба поћи од свог дворишта.

Рекао сам вам, пошто говорите о Развојној банци, пошто говорите о Хетерленду, изволите, изађите са својим налазима, изађите са својим истрагама и реците ко је крив, именом и презименом, ако је неко уопште крив за те ситуације о којима говорите. Имате шест година, шест година причате о томе, па изволите, ја вас позивам, и мислим да је то интерес сваког од ових посланика који седе у клупама Демократске странке, да најзад чујемо истину.

Истина ће бити много снажнија и јача уколико пођете из свог дворишта, уколико анализирате и изјаву вашег председника странке и председника државе, који је јавно у медијима изјавио на који начин се финансирала Српска напредна странка у кампањи. Рекао је пример – ево, седе двојица у кафани, дође трећи и понуди 800 евра, они не знају како ће уплатити, а то је начин на који можете да финансирате сопствену странку. Ако бисте отворили то питање из свог дворишта, имали бисте више права, више моралног права да говорите о другим странкама, и о Демократској странци и о свим осталим.

Још једном позив – изволите, учините истражне органе много ефикаснијим, истражите то што најчешће помињете, а то су Хетерленд, Развојна банка... Упознајте јавност, а онда и Скупштину, са тим својим налазима.

Иначе, ово је место на коме говоримо о буџету Републике Србије за 2018. годину и посланици Демократске странке једва чекају да дођу у прилику да говоре о својим амандманима и својим решењима.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Сада сам разумео из излагања, због позива да се говори именом и презименом. У реду је, изгледа да нисте разумели на кога сам тачно мислио. Ја јесам именом и презименом овде напоменуо Александра Бијелића и његовог шефа Ђилас Драгана, дакле, баш оног „жутог“ тајкуна који, када причамо о дугу странака, мислим, и дан-данас држи у шапи своје „жуто предузеће“. Он је беше преузео неки дуг и бог свети зна колико њихових станова, аутомобила и којекаквих других вредности и даље има у своме џепу. Дакле, њих јесам именовоао. Оно за шта изгледа нисам био довољно прецизан, то је на кога сам још мислио.

Дакле, када сам помињао брата бившег министра, мислио сам на министра Дулића. Можда се око тога нисмо разумели. Када сам говорио о уплатама, ви сте, чини ми се, такође уплатили 80.000 динара или неку приближну вредност. Онда сигурно знате, пратили сте то, да су учествовали, рецимо, и Душан Елезовић, спомињали смо га данас, са 73.400, Зоран Алимпић са 87.600. Татић је, мислим, човек са општине Врачар којег сам поменуо малопре, који је, чини ми се, рекордер са 620.000 динара.

А садашњи директор „жутог предузећа“... Можда се нисмо разумели на кога мислим, мислим на Драгана Шутановца. Он је уплатио 35.400 динара. Претпостављам да има проблем да ту своју уплату упореди са овим стотинама хиљада које су уплатили други.

Али, да не буде да немамо разумевања за Драгана Шутановца, наравно да имамо. Човек није могао да уплати више јер је штедео у том моменту. Штедео ја пару на пару да би скупио милион и по евра да купи онај врачарски пашњак на коме је требало сазидати зграду, па у њој наћи некретнину за 300.000 евра, а у тој некретнини од 300.000 евра наћи један мали лепи сеф у коме ће држати штедне књижице, такође тешке по 300.000 евра. За то је требало штедети и није могао да се просипа новцем за разновразне уплате за кампању, макар и свог „жутог предузећа“. Мислим да смо се разумели сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

(Народни посланик Мариника Тепић додацује.)

Ту је колега Ћирић, може он да реплицира.

Немојте да додацујете, ја разговарам са господином Балшом Божовићем.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Хвала вам што имате исте аршине и када је у питању владајућа већина и када је у питању опозиција.

Као што знате, пресуда за тај чувени пашњак – то је афера коју је направила Српска напредна странка у таблоидима – донесена је. Драган Шутановац је био жртва не само тога што је председник Демократске странке него и тога што је, између осталог, високи функционер који је био на власти од 2008. до 2012. године и извршио свеобухватну реформу безбедности и Војске.

Оно што је код нас случај јесте да су многи провлачени кроз муљ и блато, укључујући, поменули сте, и Оливера Дулића, али сад и чланове њихових породица. Па, колико чланова породице ћете у даљих неколико месеци помињати и колико ћете њих блатити ако сте шест година на власти, ако су пресуде искључиво ослобађајуће?

Дакле, 120 људи је приведено, било у притвору, саслушавано, малтретирано и не постоји ниједна правоснажна пресуда. Ви и даље пред изборе, пет година након, осуђујете неког у овом дому и у неким таблоидима да је украо неких пет, шест или не знам колико милиона. Како је то могуће, а знате да сте платили два милиона евра фонтану а да је на сајту 600.000 евра, да је један метар јарбола 1.800.000 динара? Шта ћемо с тим? Да је један сајт за пензионере 150.000 евра? Сајт је 150.000 евра! Па, како вас није срамота да ви неке причате да је лопов?! Срам вас било!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Реч има Владимир Орлић, право на реплику.

Извињавам се.

Господин Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107. Нарушено је достојанство Народне скупштине излагањем претходног говорника.

Наиме, у Нигерији постоји лажни Драган Шутановац.

(Балша Божовић: Који члан?)

Члан 107, рекао сам, повреда достојанства.

Нигерија има среће. Они имају лажног, а ми имамо право. Вероватно они немају обиље пашњака на којима ваља градити.

Наиме, нарушено је достојанство јер је речено да је пресуда суда била, не знам шта, ослобађајућа. Суд је закључио да Драган Шутановац има тих триста и нешто квадрата на пашњаку на Врачару, али да није одговоран јер није знао да ту имовину није пријавио Агенцији за борбу против корупције.

(Председавајући: Како сам ја повредио Пословник тиме?)

Ви сте повредили Пословник тиме што сте допустили да претходни говорник изнесе неистину, да наруши достојанство и да грађани из свега изнетог могу да закључе да он није градио на пашњаку, да нема 300.000 евра на рачуну. Мени је управо Балша рекао да Драган Шутановац има 500.000 на рачуну, па се питам где се дела разлика од 200.000.

А ви, господине председавајући, гледајте убудуће, када се нарушава достојанство Народне скупштине, да се износе тачни подаци. Дакле, Драган Шутановац је имао на Врачару триста и нешто квадрата и пропустио је да то пријави Агенцији за борбу против корупције.

Не тражим да се о томе гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ево, да одговорим на она питања како нас није срамота за фонтану у Београду. Није тешко за разумети, врло је једноставно. Та фонтана иначе по дизајну, ако погледате фотографије на којима су бивши капо Града Београда, „жути тајкун“ Драган Ђилас, и баш онај који је сад поставио то питање... Стајао је поред њега овако као ја сада поред господина Марковића; тако су стајали један поред другог, а поред њих цртеж фонтане, 3Д цртеж, јако леп. Та фонтана изгледа баш као ова која је саграђена.

У чему је ствар и због чега нас није срамота? Не због тога што ова кошта, колико је речено, два милиона, а није два, претерали сте, него због тога што је та њихова требало да кошта, управо по ономе што су сами објављивали кад су се рекламирали у додатку часописа „Време“ (звао се „Време Београда“), 4,8 милиона. Тада су очекивали...

(Балша Божовић: Са подземним пролазима.)

Не са пролазима. Да ли знате колико је са пролазима? Са пролазима 24 милиона. Па, пише у том часопису. Дакле, 24 милиона је требало да кошта са пролазима, а сама фонтана 4,8 милиона.

Сами су рекли да хоће да та фонтана буде музичка, да та фонтана буде са светлосним ефектима. Зашто? Да би личила на чудесну или Чаробну фонтану из Барселоне.

И сад, кад исту такву направите за три пута мање новца, чега нас ту има да буде срамота? Ми смо оно што су други измишљали и замишљали направили. Нису били способни да је ураде и још су хтели да се уграде пута три, а ми смо урадили. Нас да буде срамота? Нема разлога.

Ако причамо о невиности, ја сам овде прочитао имена људи који су осуђени. Између осталих, такође међу овима који су уплаћивали, беше и Бора Новаковић. И он је, као и Бијелић, чини ми се, осуђен, као и бивши министар Дулић. Сви су стотине хиљада евра уплаћивали Демократској странци 2012. године. А Драган Шутановац, у чијој пресуди пише да поседује, и тиме завршавам, све ово што сам рекао да поседује, 35.400, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Божовићу, председница је дала прилику шефу посланичког клуба господину Ћирићу, ја сам дао вама прилику. Мислим да ово стварно губи смисао. Ви сте дали своје примедбе, одговорили. И господин Ћирић и ви. Хвала.

(Балша Божовић: Основ, Драган Шутановац, председник Демократске странке.)

Молим вас да кренемо даље. Хвала на разумевању.

Реч има Саша Радуловић, по амандману.

Изволите.

Хвала, колега Божовићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Мислим да су грађани који прате ову седницу заборавили о чему је амандман, па, да подсетим, посланица је казала: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији образовања у Републици Србији“.

Овај амандман ништа не мења на закону, ништа не значи. Оваквих амандмана је преко три стотине поднела владајућа већина. До паузе, 22 амандмана су бранили (од 33), сви су били на овај исти начин.

Министар финансија више није присутан у сали. Знам да је вама симпатично да се са овим забављате, узимате време... Видећемо да ли ће до закона о буџету за 2018. годину остати ишта времена, по томе вас посматрамо. Ми у овој фарси нећемо учествовати, слушаћемо шта имате да кажете, заиста, да вам се не мешамо, да можете у целости да се прикажете грађанима Србије, шта заиста мислите, шта радите.

Главни проблем, и ово је највећа срамота – сами нећете гласати за ове предлоге амандмана које подносите.

Жалосно је, али хајде да погледамо ову позоришну представу. Посланици Доста је било неће учествовати у њој. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радуловићу.

Реч има Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ма, нек буде најкраћа данас. Знате шта је жалосно? Жалосно је када народни посланик псује друге народне посланике у свом обраћању уживо и жалосно је када народни посланик рекламира филмове за одрасле. То је жалосно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри и даме и господо народни посланици, мој амандман гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој мери подржи развој привреде у Републици Србији“.

Малопре смо чули из опозиционих редова да не умемо да сабирамо до сто милиона. Битно је да они умеју да одузимају до једне милијарде. Да одузимају, коме? Грађанима Србије. Прецизније, где? У Београду. То је дуг који смо затекли у Београду када смо дошли на власт, дакле, више од милијарду евра. Ћилас је са својом екипом задужио сваког грађанина Београда 630 евра. Тај дуг је, уз мноштво инфраструктурних пројеката које смо спровели, смањен за 455 милиона евра.

Када кажу о процесуирању и што нас не процесуирате, па, има и тога. Само из примера осам афера види се да су ухапшена или оптужена најмање 44 лица која су били најближи сарадници Драгана Ћиласа, функционера његове странке и с њима повезаних лица. И онда када нам...

(Председавајући: Вратите се на тему, колега Јањушевићу, молим вас.)

У теми сам. Извињавам се.

Када нам кандидују програм за који сматрају да ће буџет учинити бољим, и стање финансија, ја то замишљавам овако, поштовани грађани: ми смо радили тако одговорно да су за време нашег мандата ухапшена или оптужена 44 наша најближа сарадника за проневеру од једне милијарде. Ако гласате за нас, учинићемо све да се стекну услови да буде ухапшено бар сто наших сарадника и да проневеримо бар једно три милијарде.

Друга ствар, колега Орлић је рекао једно добро поређење, а тиче се један напрема три, говорим о инвестицијама. Све процене указују да је Мост на Ади коштао три пута више. Ја дајем један предлог, а то је да се дуж реке Саве поставе две плоче, на свакој од њих да стоји слика Моста на Ади... Један колега ме је оптужио да сам покушао бити поетичан. Ја се не сећам када је он то приметио, али пошто је то тражио, ја ћу покушати да то будем сад. Дакле, на свакој плочи да стоји слика Моста на Ади, а испод да пише, рецимо: „Да је жутима само плата била доста, Београд би имао још два моста“. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Дејан Николић, повреда Пословника.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Господине председавајући, моја колегиница ће говорити о господину Јањушевићу, који је говорио о свему само не о амандману, а ја желим само да вас питам где се сада у овом тренутку налази министар Вујовић. Дакле, разговарамо о Закону о буџетском систему. Он је испред Владе овлашћен да представља Владу у Парламенту. Уз дужно поштовање према министрима који су овде, мислимо да је најпозванији да о томе разговара министар Вујовић, па вас молим да нас обавестите, а министра Вујовића позовете да се врати у Парламент.

Још једном, уз поштовање министара Ружића и Ђорђевића, мислим да је најпозванији да овде буде управо министар Вујовић, јер Влада је њега определила да је представља у Парламенту. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Расправа је обједињена и сви министри су овлашћени, дакле, потпуно је легитимно. Овде су министар Ђорђевић и министар Бранко Ружић са још неким колегама који су чланови кабинета министара, тако да имамо формат потпуно за нормалан рад.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Мариника Тепић, повреда Пословника.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Сматрам да сте повредили члан 106. Пословника о раду Народне скупштине и да нисте благовремено, односно одмах реаговали на последњег говорника који је говорио о амандману. Требало је да га прекинете када је почео заправо да уводи расправу (ко зна који већ данас по реду) о локалним изборима у Београду, пошто видим да је манир посланика владајуће већине да од јутрос нападају бившег градоначелника Београда Драгана Ђиласа.

Ако мисле да тиме чине непријатеље од њега, грдно се варају. Молим вас, објасните му да је потпуно провидна тактика да од њега чине непријатеља, заправо раде кампању у његову корист, да је то провидно, да се то не ради на овај начин, да треба да разговарамо о Закону о буџетском систему, расправа у појединостима је...

(Искључен микрофон.)

(Мариника Тепић: Зашто сте ме искључили?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зато што сте почели да реплицирате. Молим вас, наставите у духу повреде Пословника коју сугеришете, иначе ћу бити приморан да вам одузmem од времена посланичке групе. Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Нема никакве потребе да ми претите пеналним мерама да ћете ми одузети време. Ничим нисам прекршила Пословник. Покушавам да скренем пажњу јер сам мислила, када се први пут то десило, да је био ненамеран пропуст; када се други пут то десило, да сте се нећкали; када се трећи пут то десило, дефинитивно је било јасно да је почетак кампање у питању.

Дакле, немојте то чинити, сувише нам је рестриктивно време, вратимо се на амандмане о Закону о буџетском систему. Врло је коректно почела расправа у три сата, упркос изостанку ресорног министра који би био једини адекватан да чак и на лицу места прихвата оправдане амандмане. Зато ми изузетно лоше схватамо поруку да је он одсутан, односно да није у прилици да можда док слуша образлагање наших амандмана да сагласност да се прихвате и постану саставни део Предлога закона.

Молим вас да вратите расправу на место и на ниво који је потребан, а не да се Драгану Ђиласу нападом на њега заправо овде чини услуга и позитивна кампања. Немојте то више да радите, провидно је. Провидно је и бедно је за овај парламент да то радите, сви заједно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ја то нисам, колегинице Тепић, тако апсолутно схватио. Колега Јањушевић је говорио о инвестицијама и у том духу је помињао инвестиције Драгана Ђиласа, тако да сматрам да нисам повредио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Да.) Хвала.

Реч има народна посланица Маја Виденовић, повреда Пословника.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Потпредседниче, желим да укажем да сте повредили члан 107, члан 27. Не само што сте повредили, него желим да саслушате и да апелујем на вас да се тако нешто не допусти.

Сведоци смо да је читав овај дан замишљен у стицају тих кршења чланова Пословника као начин да се агресијом, лажима, оптужбама, спиновањем, подметачинама, оптужбама на рачун ДС-а заправо спречи и не дозволи посланицима ДС-а да говоре о томе како грађани и грађанке Србије живе. Да не говоримо о томе да су противуставно узете пензије, да не говоримо о томе да ће се наставити забрана запошљавања, да не говоримо о свим оним погубним стварима које овај буџет предвиђа, него са злоупотребом...

Грађани морају да знају да чињеница да су посланици Српске напредне странке поднели амандмане јесте заправо чињеница да се они ругају. То није никаква борба за њихове интересе, него недопустив покушај да се посланици Демократске странке и опозиције ућуткају.

Тако нешто вам неће бити дозвољено, тако нешто вам неће бити допуштено.

А ви, уколико будете дозволили на овај начин тзв. реплике, које су све само не реплике, злоупотребе кршења Пословника, које не представљају ништа друго него бруталне нападе на представнике опозиције, ви ћете саучествовати у томе. И нећете спречити посланике опозиције да говоре о буџету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, колегинице Виденовић.

Наравно да не желим, нити сам помислио да спречавам било кога.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Да.) Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, повреда Пословника.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, мислим да сте били дужни да поступите у складу са чланом 103. став 9, чини ми се, Пословника. Прво, и у претходној рекламацији Пословника а и у оној пре тога, да не кажем да су народни посланици Српске напредне странке малтене названи бедницима јер радимо бедне ствари.

Е, сад, мислим да је дошло и до кршења члана 108. Пословника зато што наше цењене колеге из Демократске странке желе да нам онемогуће да учествујемо у раду Народне скупштине. Њима је то смешно. Они нам забрањују да говоримо у Народној скупштини; они би хтели да нам забране да дискутујемо о законима; они би хтели да нам забране да подносимо амандмане. Они би хтели, једноставно, да нам забране и да изађемо на изборе. Само тако би могли да нас победе, да нас нема на изборима.

Они сматрају да је њихова привилегија, коју ми немамо јер смо грађани другог реда, тако су нас звали у кампањама. Грађани првог реда су грађани који подржавају Демократску странку. Па то сте причали! То би хтели и овде у Скупштину да пресликају. Ма, нисте ви ни грађани првог

реда! Не постоје грађани првог, другог и трећег реда, постоје грађани Србије. Они су вам рекли колико имате право да дискутујете, они су вам рекли о колико амандмана имате право да причате, они су вам рекли колико не можете да владате. Зато што док сте владали, све сте упропастили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.) Хвала.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Немате права на реплику, ово је била повреда Пословника.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Ако смо се у начелној расправи сложили да је буџет најзначајнији правни акт, ако смо се сложили да овај буџет има најмањи дефицит у историји Србије, од 0,6%, ако је степен задужености најмањи у историји последњих десетак година, онда све то морамо да доведемо у контекст да такав буџет у ствари јесте резултат једног кровног закона у фискалном поретку Републике Србије, а тај кровни закон је Закон о буџетском систему Републике Србије.

Законом о буџетском систему Републике Србије, где улажем амандман, дефинише се припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије (то је овај буџет о коме говоримо већ неколико дана, који даје фантастичне резултате у вези с фискалном политиком); дефинише се Фискални савет Републике Србије као независна институција која помаже како Скупштини Републике Србије тако и Влади Републике Србије да тај буџет изгледа што боље, и дефинишу се ванбуџетски фондови који треба да омогуће што ефикасније функционисање државе Србије.

Када погледате шта ми хоћемо да променимо, у ствари, ми мењамо и говоримо о члану 2. Закона о буџетском систему, који се директно односи на члан 27е, где се дефинишу буџетска правила, буџетска стратегија и буџетски принципи. Значи, цео тај контекст закона о буџету, локалних закона, Закона о буџетском систему, који је кровни, доприноси да држава Србија у својој фискалној политици која се дефинише из Републике Србије функционише савршено добро, а најбољи доказ за то свакако јесте фискални дефицит од 0,6%.

Оваквим амандманима и оваквом буџетском политиком, фискалном политиком ми остварујемо циљ, а то је стабилна, јака и развијена Србија. А без фискалне политике Закона о буџетском систему који је овако дефинисан, у складу с европским законима, наравно да нема промена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

Колега Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, не бих се сложио, и мислим да је повређен члан 103. Зашто?

Сваки народни посланик има право да укаже на повреду Пословника. Међутим, он је дужан да образложи у чему се та повреда састоји. Дужан је да наведе члан Пословника који је повређен, али мора на неки начин своје излагање довести у везу с тим чланом Пословника за који тврди да је повређен. Претходни говорник, господин Верољуб Арсић, заправо је више то користио као право на реплику, причао је о свему и свачему.

(Александар Мартиновић: Верољуб Арсић није претходни говорник.)

Ја управо...

Као прво, подучите господу из Српске напредне странке да не добацују док ја причам.

Управо објашњавам на који је начин дошло до повреде Пословника. Одредио сам који је члан повређен, а сада вам објашњавам на који је начин дошло до повреде. Повреда је и то што ме ометају, а Пословник брани да се било који говорник омета. Уредно сам затражио реч, добио је, па подучите господу из СНС-а шта треба да ради.

Доказ да жеља Верољуба Арсића уопште није била да укаже на повреду Пословника – ви Пословник нисте повредили у том тренутку као председавајући – јесте чињеница да није тражио ни образложење.

Е, ту је, да кажем, била та повреда Пословника с ваше стране, јер сте били дужни да дате образложење, односно да констатујете да је дошло до злоупотребе, па да онда Посланичкој групи СНС одузмете, у складу с Пословником, два минута због те злоупотребе.

Овако, они тврде да њима неко овде нешто забрањује. Кажу, забрањује им се да подносе амандмане. Не, то је демократска пракса. И, одлично је видети да посланици владајуће већине имају толико примедба на рад Владе, чак двадесет амандмана на само један члан закона. Замислите колико лоше ради та влада!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам на указивању на потенцијалну повреду Пословника. Сматрам да је нисам учинио, јер је господин Верољуб Арсић на свој начин образложио зашто сматра да је дискриминисан, заједно са неким другим колегама, од стране неких других посланика. Као председавајући сам дужан да то саслушам.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни о повреди? (Да.)

Хвала, колега Шаровићу.

Повреда Пословника, народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Поштовани председавајући, мислим да је дошло до кршења члана 103. став 1. Пословника, који каже: „Народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине ако сматра да није у складу са одредбама овог пословника, а учињено је на седници Народне скупштине која је у току, и то непосредно по учињеној повреди“.

Значи, ваше дискреционо право јесте да утврдите да ли сам ја у својој претходној рекламацији кршења Пословника заиста то право злоупотребио, али у међувремену је говорио један мој колега, тако да господин Немања Шаровић није имао право да нас овде малтретира два минута, и били сте у обавези да му на то укажете одмах.

Сад ћу да вам кажем из којих је то разлога: господин Немања Шаровић је 2010. године себе прогласио стечајним управником Српске напредне странке. Хоћемо ли стенограме да читамо? И док је спроводио стечај над Српском напредном странком, изгубио је мандат народног посланика, који је успео да врати тек 2016. године. Тако да му ја то не замерам, четири године је довољно да се заборави Пословник.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Сматрам да га нисам повредио. Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Добићете, колега Шаровићу. Само, молим вас да се ово не претвори у дебату између вас двојице, између вас и господина Арсића, с обзиром на то да рекламирате повреду Пословника, да немате право на реплике. Можда неком другом приликом.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, повређен је члан 107, који каже да је говорник дужан да поштује достојанство Народне скупштине и који забрањује да се другима обраћа са непоштовањем.

Да ли сте ви то чули или нисте, да ли сте били концентрисани или не? Господин Арсић је рекао како сам ја овде некога малтретирао. Да ли се ви осећате, господине Маринковићу, малтретираним? Ја сам искористио своје право у складу с Пословником, говорио у складу с Пословником и ви сте сами констатовали да га ни на који начин нисам прекршио.

Господин Верољуб Арсић је тај који има проблема са меморијом. Током 2010. године ја уопште нисам био народни посланик. Постао сам народни посланик 29. децембра, колико се сећам, 2010. године поново. Након избора 2008. године нисам узимао мандат, па га нисам могао ни

изгубити. Што је неупоредиво битније, може се изгубити посланички мандат, није то ништа страшно, али, за разлику од Арсића, нисам изгубио част и образ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, нећу дозволити више да се оваква расправа води, нема смисла. Хвала.

(Верољуб Арсић: По Пословнику.)

Реч има Верољуб Арсић, по Пословнику.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, члан 27. Пословника, али вам то не замерам за ове увреде које су изречене на мој рачун, зато што господин Шаровић мене не може да увреди. Не може да ме увреди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Линта.

(Верољуб Арсић: Испод части ми је да ти одговорим, Шаровићу.)

Молим за мир, немојте добацити један другоме, молим вас. Хвала унапред.

МИОДРАГ ЛИНТА: Пошто је мој амандман везан за побољшање положаја Срба у региону, ја бих посебно истакао једну циљну групу. Ради се о стотинама хиљада протераних Срба из Хрватске, али и десетинама хиљада грађана Србије који су до 1991. године живели у Хрватској. Та циљна група суочава се са великим бројем проблема. Ја ћу истаћи неке од њих.

На првом месту, хрватска држава отела је преко 40.000 станарских права, око 30.000 на подручју хрватских градова, а око 10.000 на подручју бивше Републике Српске Крајине. Механизам је био веома једноставан: хрватске паравојне формације, хрватска полиција је извршила претње, притиске и насилно избацивала Србе из њихових станова. Даћу само један пример таквог понашања: по налогу хрватског министра одбране Гојка Шушка, 1995. године из стана у Загребу избачена је српска породица Дробац, Момир и Бранислав. Након избацивања, у тај стан се уселила бивша хрватска премијерка Јадранка Косор, која је тај стан откупила по веома ниској цени од свега 250 тадашњих марака. Бранислав Дробац, један од двојице браће, убио се бацивши се са 14. спрата. Ово је само један у низу трагичних примера како су Срби пролазили током деведесетих година под режимом Фрање Туђмана.

Имамо и много других проблема, али о њима ћу говорити у наставку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, предлажем амандман да се у члану 1. дода нови став 3. који гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији смањења сиромаштва на подручју Републике Србије“.

С обзиром на то да члан 1. овог закона брише из дефиниције индиректних корисника буџетских средстава одређене буџетске фондове и преводи их у категорију трансферних рачуна који се воде код Трезора са директном евиденцијом и стриктном наменом, овај амандман и није толико везан само за Републичку владу, која је показала да чини озбиљне напоре у циљу смањења сиромаштва у Републици Србији, већ се односи управо на одређене локалне самоуправе које су показале да не воде рачуна о томе на шта се средства троше и да не само да нису доприносиле смањењу сиромаштва него су грађане из својих локалних самоуправа оставиле сиромашним.

Када говоримо о томе, да говоримо о врло тачним и прецизним подацима: у општини у којој је руководио један овде присутни посланик остало је неисплаћених зарада Архиву „Верослава Вељашевић“ 11.704.000 динара у периоду 2015–2016. година, а сам архив је дужан 15.000.000 динара. Предшколској установи „Чика Јова Змај“ за неисплаћене зараде радницима остао је дуг од 35.000.000 динара, превоза за запослене готово 1.000.000, обавезе по основу боловања 900.000 динара, за отпремнине и јубиларне награде 4,5 милиона динара. У Културном центру исти тај председник општине оставио је неисплаћене зараде у вредности од близу 20.000.000, трошкове за превоз запослених само у том културном центру за 895.000 динара и укупан дуг од 27.000.000 динара.

Управо да би се овакве ствари спречиле, циљ овог амандмана јесте и стално подсећање да се врло интензивно на свим нивоима власти мора радити на смањењу сиромаштва. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, мада ове амандмане представници бившег режима често називају бесмисленим, ја мислим да су и те како смислени и важни.

Написао сам и предао амандман у име Посланичке групе СНС, који гласи: „У члану 1. додаје се став 3. који гласи: 'Планирање, припрема,

доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди ефикасност финансијских институција у Републици Србији? „

Сматрам да треба напоменути све оне проблеме које је имала Република Србија приликом доношења ранијих буџета. На пример, један мој колега је чак говорио о неким износима средстава која се планирају за изградњу неких затвора. Међутим, ја сада прочитах овде у Предлогу закона о буџету за 2012. годину, који је предложио бивши режим, баш има спомињање две казнено-поправне установе, у Крагујевцу и Панчеву, тако да ми се чини да су представници бившег режима били видовити где планирају да њихови, сада већ бивши, министри живе.

Такође, овде се стално говори како су наша јавна предузећа неефикасна и како је то све супер функционисало док су они вршили власт. Онда имамо да, рецимо, Народна скупштина Републике Србије даје „Србијагасу“ 20.000.000.000 динара за одржавање текуће ликвидности. Сада ћу да кажем зашто је то тако. Највећи дужници „Србијагаса“ јесу биле локалне самоуправе, између осталих Град Београд, Град Нови Сад и Град Панчево, које су трошиле тај гас. Гас је наплаћиван, односно топлотна енергија, од грађана Србије, али су председници општина и директори топлификационих предузећа тај новац делили на високе плате, до 2012. године.

Међутим, оно што мене највише изненађује јесте да се издаје гаранција „Јат техници д.о.о.“ у износу од 526 милиона динара ради изградње хангара 2, у циљу прихватања и освајања новог типа авиона „Ербас А-320“, и то у време када „Јат“ има седам „Боинга-737“, од којих су само три у летном стању; остала четири су приземљена и канибализована. Да бих објаснио шта то значи, скидани су делови са та четири авиона да би ова три могла да лете.

Онда, иако немају никакав споразум, никакву могућност, планирају да изграде хангар за „ербас“ авионе, које немамо. Толико су били далековиди и толико су водили рачуна о финансијском систему у земљи. И, сада, када су направили хангар, нас криве што смо основали „Ер Србију“ и набавили десет авиона који лете за нашу националну авио-компанију. И онда они кажу – праве се губици.

Даље, у том истом Закону о буџету за 2012. годину (јер тада су још увек били на власти, закон је усвојен 2011. године) планирано је за „Јат ервејз“ 1.052.000.000 динара за текућу ликвидност, значи, ненаменска средства да се потроше и покрију губици које је наша национална авио-компанија правила док су били на власти.

Зато, подносићемо амандмане, подсећаћемо господу из бившег режима шта су све радили док су били на власти. Водићемо рачуна да неки народни посланик не наплаћује путне трошкове од Врања до Београда, а истовремено је градски одборник на територији града Београда. Водићемо рачуна да се такве ствари не дешавају, јер ти који се тако поштено и стручно представљају тај новац су отимали од грађана Србије. А да не спомињем и то да је када су се прикупљала средства за одбрану хашких оптуженика давао само дневницу, а није хтео и путне трошкове од Врања до Београда и назад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала.

За почетак, ужаснут сам чињеницом да се покушава посланицима СНС-а забранити да образлажу амандмане и говоре о неким темама које су потресале Србију у претходном периоду. Пре свега, водим се оном народном, наш народ каже ваљда – дланом се сунце зачепити не може. Тако и те афере које су потресале Србију дванаест, односно прошлих шеснаест година, колико је „жуто предузеће“ управљало Војводином, неће остати неоткривене.

Наравно, циљ подношења овог амандмана је сам по себи био да се додатно подстакне и оснажи борба против корупције, пре свега у делу који се односи на реализацију буџета.

Криминал и корупција сами по себи често могу бити погубни, па и животно. Знају то грађани Војводине. Наиме, претпостављамо да је више хиљада грађана Војводине умрло чекајући зрачење у Институту „Каменица 2“. Његова изградња је почела 2008. године, а до 2016. године није завршена. Рачуни су надувани од 16 до 35 милиона евра, 19 милиона евра више него што је у старту било предвиђено. Где су и како завршили ти новци, и дан-данас је остало нејасно и за грађане Војводине али и за грађане Србије.

Међутим, просто, када искорените криминал и корупцију из буџета и када одговорно приступите, долазимо до тога да већ у 2016. години, након преузимања власти, СНС и овај посао доводи до краја.

Наиме, морам одавде јавно да се захвалим и директору „Каменице“ господину Илији Андрејевићу, који је заједно са менаџментом дао пуни допринос, и премијеру војвођанском господину Игору Мирковићу, али и Влади Републике Србије. Тако, сада у „Каменици“ имамо исправљене све те пропусте. Добијене су дозволе, та фамозна, односно сада већ сретна

„Каменица 2“ ради у пуном капацитету; у њој имате два линеарна акцелератора. Самим тим, готово да немате листу чекања када су у питању оболели од тумора плућа. Такође, у „Каменици 2“ почела је да функционише постоперативна интензивна нега са једанаест места опремљених најсавременијом опремом. Значајна средства су уложена и у набавку опреме, тако да је само Институт за плућне болести Војводине у Сремској Каменици добио нови рендген апарат, три нова бронхоскопа, апарат за анестезију, апарат за механичко-хемијско разбијање тромба итд.

Наравно, све ово је омогућило боље услове у пружању здравствене заштите грађанима Војводине и Србије и, на крају крајева, открива оно све што је било у претходном периоду, тј. нерад, криминал и корупцију која се тичала пројекта „Каменица 2“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Циљ амандмана је, наравно, да додатно подстакне развој инфраструктуре у Републици Србији. За привредни раст и развој Србије веома је важно да имамо добру инфраструктуру, односно да наставимо са изградњом ауто-путева.

Оно што би унапредило крај из кога долазимо, а то је Шабац, била би изградња ауто-пута Нови Сад – Рума, Рума – Шабац. У питању је Фрушкогорски коридор, који би пресецао ауто-пут Београд–Будимпешта, а предвиђен је и тунел у дужини од 3,5 км. Овај инфраструктурни пројекат је веома важан јер бисмо његовом изградњом до Шапца отворили могућност, са наставком брзе саобраћајнице Шабац–Лозница а од Лознице даље до Републике Српске, да направимо саобраћајницу која би била од немерљивог значаја за живот овог краја. Пре свега, то говорим из безбедносних разлога, јер је велико оптерећење саобраћаја па пут Шабац–Лозница зову „најдужом улицом у Србији“, а такође из разлога доласка инвеститора, јер већ две инвестиције нису дошле у Лозницу управо због лоше путне инфраструктуре. Зато, велика подршка настојању да се већ у наредној години обезбеде средства и крене са реализацијом ове веома битне саобраћајнице, јер је од изузетно велике важности за овај крај.

Бивша власт је готово у свакој изборној кампањи обећавала и увек преварила грађане када је у питању овај инфраструктурни пројекат, али од кога је, наравно да нас не чуди. У Шапцу је годинама градска власт злоупотребљавала овај пројекат и увек преварила грађане. Прошле године је и овде у Парламенту чувени господар, истакнути функционер

Демократске странке из Шапца, говорио како ће он изградити ауто-пут, и то у 2017. години. Молим вас, пробудите човека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Реч има Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, који гласи: „На члан 1. додаје се став 3. који гласи: ’Планирање, припрема, доношење и извршење буџета реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди равномерни регионални развој у Републици Србији’.“

Стратегија равномерног регионалног развоја која ће обезбедити равномерно улагање у све крајеве Србије ствара услове за подизање животног стандарда и унапређење квалитета живота свих грађана Србије. Просто, ствара услове да се унапреди и побољша привредни амбијент и обезбеди привредни раст, као и отварање нових радних места. Предуслов је, наравно, изградња инфраструктуре, што је приоритет ове владе, што видимо по опредељеним средствима за капитална улагања: дакле, завршетак коридора 10 и 11, изградња ауто-путева, али и санација и одржавање постојеће путне мреже.

Оно што је следећи корак је повезивање тих коридора 10 и 11, односно изградња Моравског коридора. За 2018. годину је предвиђена једна иновација постојећег пројекта, који ће бити у складу са просторним планом, одговорити на слику на терену и бити усклађен са Пројектом заштите од вода. Не морам ни да напомињем значај овог пројекта за све становнике на потезу од Појата до Прелине; ту живи око 500.000 људи, и ово је заиста важан предуслов за довођење инвеститора, за већу доступност и стварање нових радних места и смањење незапослености.

Паралелно са стварањем повољнијег привредног амбијента ради се и на очувању постојећих радних места. Морам да напоменем један пример фабрике „Прва петолетка“, која је завршетак приватизације дочекала са 120 милиона евра дуга, дакле, три пута више него што сама фабрика вреди. Радници су, у договору са Министарством привреде, практично узели у закуп хале и машине и наставили производњу без иједног дана прекида. Данас је то фабрика која већ скоро две године послује позитивно, исплаћује све своје обавезе (струју, воду, порезе и доприносе), у општину Трстеник се слива приход од пореза на зараде. То је фабрика која послује на здравим основама, без иједног динара субвенција које је раније примала.

С друге стране, то је наменска фабрика која је раније била велики дужник, четврти дужник у Србији, међутим, великим залагањем господина Братислава Гашића фабрика је стала на здраве ноге, опоравила се и бележимо знатно улагање у прошлој години, у вредности од три и по милиона евра, за модернизацију и куповину нових машина.

Све је то предуслов за унапређење, за отварање нових радних места, склапање нових послова и освајање нових тржишта. Ниједан крај Србије, ниједан округ није заборављен, улаже се равномерно. Сматрам да је ово кључ и оно што је неопходно у смислу очувања привреде и смањења незапослености. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, колеге народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, члан 1. став 3, а све у функцији оснажења здравственог система Републике Србије.

Шта желим да кажем када расправљамо о овом амандману? Наиме, колеге из опозиције све време данас се буне због тога што ми предлажемо амандмане. Ја бих само да подсетим да су колеге са оне стране, прекопута, прошле године подносиле амандмане где траже безбедан пролаз за Деда Мраза.

Исти тај колега (који је недавно стигао, вероватно је имао послове у Трстенику) врло често зна да се плаши чак и од играчке дрона па му се привиђа БИА. Ја знам да је он опседнут свим оним што је у Крушевцу урађено у претходном периоду, а све заслугом Владе Републике Србије, господина Александра Вучића и господина Братислава Гашића, који је препородио не само Крушевац него и Трстеник и све друге општине Расинског округа. Зато ме не чуди што се колега врло често, кад се спомене да тужилаштво треба да поради на његовом примеру, уплаши и привиђају му се разновразни дрoнови. Видим да црвени и стиди се, али и треба да се стиди.

Али да се вратим на свој амандман – оснажење здравственог система. Не мислим да је буџет лош, мислим да је јако добар, развојни, да су Влада Републике Србије, Министарство финансија и уопште сви чланови Владе доста тога урадили и да се увелико ради. Министарство здравства је

доста тога урадило у претходном периоду, много тога уложено је у здравствени систем Србије. Сведоци смо, ево, за пар дана отвара се и Клинички центар у Нишу, потпуно реновиран и опремљен онако како претходна, „жута“ власт и „жуто предузеће“ нису успели да га ураде за све године власти.

Они сада имају неку накнадну памет, међутим, грађани су то прочитали и казнили на изборима. А тек ће их казнити на наредним београдским изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Као што је управо речено, развој је заиста важан за државу, а о томе је управо реч у овом амандману. Ја се иначе управо осврћем на речи присутног министра, који је у дану расправе у начелу рекао, када је реч о извршењу буџета, да они пројекти који непосредно подстичу развој у Србији заслужују подршку, између осталог, и кроз извршење буџета.

Рекао је и да је управо Град Београд потенцијално добар пример одличног мотора развоја Србије. Са тим се ја дубоко слажем, Град Београд данас, са сјајним пројектима који се у њему реализују, то заиста јесте, и када је реч о пројекту попут „Београда на води“ али и када је реч о оним стварима којима смо се ми бавили данас.

На пример, када је реч о фонтани, за коју сам напоменуо да је била планирана у време Драгана Ђиласа, жутог тајкуна и владара Београда, у износу од 24 милиона, са прилазним путевима, са пролазима испод улица, морам да признам једну ствар, даме и господо – претерао сам. Није 24 милиона, у питању је 27 милиона евра, у првој години, и још осам милиона евра у наредној години. Толико је планирано да тај пројекат износи, у то време.

С друге стране, неко успе да имплементира тако нешто за 1,6 милиона тако да то буде не само повољно него и завршено, да стварно постоји, да не буде само шарена лажа за нечије пропагандне спотове у предизборно време. Неко успе да огроман број фасада уради у граду, неко успе да покрене значајне пројекте, као што су стотине километара водовода, канализације, путева различитих категорија. Драган Ђилас, с друге стране, остане упамћен по девастацији, злоупотребама и бројним аферама.

И када неко каже да ми њега рекламирамо када га помињемо, ево, да покажемо мало ширине и у том смислу, није он једини који заслужује похвалу и рекламу са наше стране. Весна Ракић Водинелић, колико се сећам, кандидат за градоначелника, може да се похвали пред Београђанима тиме што је учествовала на трибинама сепаратистичког Војвођанског клуба, је л' тако? Драган Ђилас, не сећам се да је то радио, али ако заиста буде сарађивао са згрченим Јанковићем, моћи ће преко њега да учествује на трибинама Александра Оџића, такође великог лидера сепаратистичке организације Војвођанска партија.

И госпођа Водинелић а и Драган Ђилас у том случају треба заједно да објасне грађанима Београда зашто, у складу са политичким плановима њихових партнера из тих организација, Нови Београд и Земун треба да буду војвођански градови а не делови Београда. Сигуран сам, кад то објасне, добиће велику подршку. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Балша Божовић: Реплика.)

Колега Божовићу, није поменут лидер ваше странке, нити Демократска странка. Помно сам слушао...

(Балша Божовић: „Жуто предузеће“.)

Не, није, није то, а и не бих дао реплику аконто тога. Хвала на разумевању.

Реч има народни посланик Мариника Тепић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Надам се да у оквиру члана 106, који сматрам да сте повредили у једном делу... То сам рекламирала и претходни пут, да је требало да опоменете претходног говорника или да га прекинете у излагању, или чак одузмете реч. Али морам признати, када сам до краја одслушала његово излагање, ипак сте били у праву што нисте реаговали. Користим ову прилику да повучем своју претходну рекламацију Пословника; не знам да ли је ово пут.

Пошто је колега поменуо и госпођу Ракић Водинелић, молила бих да настави да је помиње и да онда за професорку Водинелић чини једнако позитивну кампању за београдске изборе, не само за Драгана Ђиласа, како је то у први мах кренуо.

Повлачим своју претходну рекламацију на основу члана 6, који сам такође покушала овом приликом да рекламирам. Нећу се надаље бунити када се професорка Весна Ракић из уста господина Орлића помиње у критичком смислу, јер то значи да је она на правом путу, као и Нова странка. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.) Хвала.

Повукли сте и претходну повреду.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Жао ми је што су ови што воле филмове напустили данашње заседање, али боже мој.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, овај амандман предвиђа, такође, увођење новог става 3. у члану 1. Предлога закона о буџетском систему и гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери буде у функцији модернизације Републике Србије.“

Јасно је шта је циљ овог амандмана. Циљ амандмана је да се законским решењем додатно подстакне и подржи модернизација Републике Србије. Тим пре што је Влада иначе предложила у ставу 2. овог истог члана да се додају речи, и то на неколико места – „односно локалне власти“. Ја сам потпуно сагласан с тим. Дакле, сматрам да је јако важно да се модернизују не само државни органи и институције на републичком нивоу већ и на локалном нивоу, општине и градови, јер мислим да ћемо на тај начин повећати одговорност локалних самоуправа.

Мислим да је најважније да повећамо одговорност функционера у локалним самоуправама, да нам се не дешава убудуће оно што нам се десило нпр. у Смедеревској Паланци: неким несрећним случајем, неким потпуно чудним стицајем околности, један човек (узгред буди речено, који воли да пије пиво) бива изабран за председника општине, потпуно неким стицајем околности, и затим за само један мандат, за врло кратко време, ојади ту општину, потпуно уништи локалну самоуправу, извуче сав новац из буџета, како из Општине тако и из установа, чак преко локалног фудбалског клуба. У питању су четири милијарде динара, како смо чули неколико пута данас.

То је оно што више не сме да нам се догађа. Остави тај градић након свог председниковања и без струје и без воде, у потпуном колапсу. Остави ненормалне губитке, минусе и дугове, и онда дође овде у посланичке клупе, и још галами овде цео дан и вређа посланике овде. И данас је галамио овде. И ником ништа. То је оно што морамо да спречимо у будућности и то је суштина овог амандмана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Радослав Милојичић, по амандману.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, господин Марковић, претходни говорник, говорио је потпуне неистине. Сигуран сам, да је говорио истину, да би господин Ружић као министар реаговао јер је из СПС-а био и мој заменик, из СПС-а је био и председник Скупштине, из СПС-а је било и пола чланова већа. Ово су паушалне оптужбе, у сврху предизборне кампање. Ја немам ништа против тога.

О томе ко је како радио говори податак да је од 170 локалних самоуправа Александар Вучић победио у 168. Није победио у његовој локалној самоуправи. Па како и да победи када има оваквог човека да га презентује, и такве људе.

Но, оно што је сплет околности, за следеће локалне изборе ће СНС изгубити у свим локалним самоуправама, зато што су девастирали све локалне самоуправе; зато што малтретирају грађане локалних самоуправа; зато што су до сада од локалних самоуправа, да би приказали некакав суфицит у буџету, одузели педесет милијарди динара грађанима и грађанкама Србије, у свим локалним самоуправама. Тако да не бих, заиста, говорио о њиховим председницима општина, нпр. из Суботице, човеку који туче своје политичке опоненте, о експерту из Краљева који као капиталну инвестицију отвара семафор или градоначелнику Новог Сада који као капиталну инвестицију отвара паркиралиште за бицикл. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

(Александар Марковић: Реплика, директно помињање два пута.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Знате, умало ми у јутрошњем делу расправе сузе нису кренуле – ја сам, знате, емотивац – док је претходни говорник спомињао неку стару, дрвену, трошну кућу свога деде у којој живи. Дакле, верујем да је тако, али знате шта ме чуди у тој причи? Чуди ме да неко живи у старој, трошној, дрвеној кући свога деде, а притом шета патике од 1.450 евра. Ево, један медиј, папарацо, каже – Кена шета патике од 1.450 евра. Марка „Долче и Габана“ је у питању. Каже – цене мушких патика, према подацима на званичном сајту „Долче и Габана“, иду и до 1.450 евра. Све да је Кена купио и најјефтиније од 245 евра, то је 29.000 динара. Ту постоји слика како се шета.

Иначе, он је познат по раскаланим животу. Врло раскалани живот! То су ноћни изласци, дружења са старлетама, трошење пара из

буцета Смедеревске Паланке. И онда се ја чудим – како је могуће да он сироти живи у старој, трошној дрвеној кући свога деде? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Радослав Милојичић, право на реплику.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Молим вас да чак и од времена Посланичке групе ДС претходном говорнику дате да говори што дуже и што дуже. Тиме ће рејтинг СНС бити све лошији и лошији, а бенефите од тога ће имати грађани Србије.

Знам да овде не можемо да чујемо ништа о амандманима. Знам да овде од владајуће већине из СНС-а не можемо да чујемо ништа конкретно што занима наше грађане, а то је да је Српска напредна странка запослила 70.000 партијских послушника и да сада желите да им дате награде и бонусе. Зашто? Па зато што иду локални избори, зато што ћете изгубити локалне изборе, зато што морате да отимате и крадете, а не да једним демократским начином дођете до изборног дана.

Све ово што ради СНС је силовање демократије. Ово се не ради у развијеним демократским земљама. Ја сам сигуран да и ви то знате, да и ви знате како се раде избори по локалним самоуправама, а сигуран сам да знају и поједини људи из опозиције.

Можемо да говоримо и о камерама, на пример, што се тиче махинација, које је купио министар Вулин и зарадио милион евра. Можда је одатле прибавио стан, можда му није стан од тетке из Канаде...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, какве сада везе има ...?

Потпуно је беспотребно да вређате на такав начин и да користите речи као „силовање демократије“. Мислим да је неадекватна реч.

Хвала вам и молим вас да наставимо даље.

Реплика, Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Има народна изрека – чега се паметан стиди, онај други се поноси.

Да је истина оно што сам малопре причао, доказују разне слике које можете на интернету да нађете. Кена се поноси сликама из ноћног клуба са разним сумњивим типовима. Овде је у питању слика са једним од возача оног чувеног „бентлија“ који је пресекао колону председника Александра Вучића, али има ту још много слика.

Мада, морам да вам кажем да имам разумевања за његове фрустрације. Малопре смо говорили, мој уважени колега Орлић је изнео податке о уплатама на рачун ДС-а од функционера ДС-а. Његова фрустрација лежи у томе што он једини тада није уплатио новац Демократској странци. Чак је и његов штићеник Пауновић из Параћина

уплатио неки новац, а он се једини није нашао на том списку, у томе лежи његова фрустрација. Дакле, као што народна пословица каже – ако је Турчин крвав до лаката, потурица мора до рамена. Тако и он данас мора да буде већи демократа и од Шутановца, и од Пауновића и од свих осталих.

Само још једна ствар када је реч о победи на Врачару – да, Српска напредна странка је победила на Врачару 2016. године на локалним изборима; то је била блистава победа, историјски тренутак, пошто сте уништили ту општину за двадесет година колико сте владали. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ова расправа иде у јако лошем смеру.

(Радослав Милојичић: Показивао је моје слике.)

Слике, патике, силовање демократије, стварно не желим то у високом дому. Хвала.

Идемо на следећи амандман.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Српске радикалне странке, народни посланици Социјалдемократске странке – Народног покрета Србије, народни посланици Клуба самосталних посланика и народна посланица Александра Јерков.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: После низа литерарних амандмана, који заправо и не могу бити амандмани већ је тако неко описно стање, ред је да проговоримо и о амандманима на Предлог закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему.

Шта је интересно када су у питању амандмани посланика власти? Да су потпуно исти амандмани на Предлог закона о допуни Закона о буџету за 2017. годину и ови сада. У том првом закону стоји – извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој мери буде у функцији тога и тога, тога и тога... А сада уместо „извршење буџета“ стоји „планирање, припрема, доношење и извршење буџета“. Дакле, потпуно идентични текстови.

Опет понављамо, имају право сви посланици да подносе амандмане, али ово што раде посланици власти је онемогућавање народних посланика Српске радикалне странке да говоре о амандманима на све предлоге закона, посебно Предлог закона о буџету. Очигледна је намера да јавност Србије не чује ништа везано за буџет Републике Србије у детаљима о којима смо могли да говоримо.

Члан 2, где смо поднели амандман, односи се изворно на члан 23. Предлога закона и у том предлогу закона, односно у постојећем закону, стоји (говори се, иначе, о финансирању надлежности Републике Србије) да

за финансирање буџету припадају јавни приходи и примања, између осталог, од донација, трансфера и финансијске помоћи Европске уније. Ви сте то сада избрисали па сте поделили само у донације и трансфере, и финансијску помоћ Европске уније.

Ми смо предложили да се брише овај ваш предлог, да остане постојеће стање, да бисмо вас заправо натерали да по том неизмењеном закону урадите извештај, односно предлог закона о завршном рачуну. Убеђени смо да управо због постојања ових донација, трансфера и финансијске помоћи Европске уније ви не предлагете завршни рачун буџета, зато што желите да сакријете нешто од тога што је везано за те ЕУ фондове.

Ова измена члана 23. коју сте предложили иде ка томе да све што је из ЕУ дошло као финансијска помоћ на нивоу Републике заправо није имало третман јавног прихода и примања. Ми се онда питамо, и питамо вас – какав третман су имала та средства? Где су отишла, како су трошена и зашто сада желите на овај начин да их сакријете, ако их уопште има?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има народна посланица Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Мало су ми ови претходници покварили концепцију оног што сам хтела да кажем. Ја сам, наравно, хтела да говорим о свом амандману, а онда сам, слушајући посланике Српске напредне странке, схватила да је ово део седнице у ком се прича шта вам падне на памет – овај показује слике, овај показује шта је у општини рађено...

Јако је озбиљна ситуација: грађанима су смањене плате, отете пензије, повећани порези, повећани намети, уништава се било каква могућност да они у овој земљи достојанствено живе, а ваш одговор, господо из власти, јесте да се спрдате са Народном скупштином и злоупотребљавате могућност да подносите амандмане, да бисте спречили да министар чује решења која ми нудимо, како та ситуација може да се реши.

Ми кажемо, могу да се повећају пензије ако престанете да сипате паре у своје бесмислене инвестиције. Ми кажемо, могу да се повећају плате просветарима ако престанете да дајете субвенције губиташима. Ми кажемо, могу да се запосле млади у Србији ако престанете да купујете лажне инвестиције које плаћате десетинама хиљада евра по радном месту, а на њима грађани Србије раде за двеста евра десет сати дневно стојећи за траком. Ми кажемо, пара у буџету има, само их треба распоредити

другачије, да не водите рачуна о тајкунима, браћи, кумовима, рођацима, пријатељима, члановима СНС-а, него да водите рачуна о грађанима.

Ми смо то својим амандманима предвидели; ви своје амандмане користите да бисте злоупотребљавали Скупштину, да бисте се овде борили против некаквих замишљених непријатеља, водили борбу против корупције и криминала, исто тако замишљену. Дајте да разговарамо о правим амандманима, а не о вашим који служе само за злоупотребу овог дома и за исмевање грађана Републике Србије. Неко коме је смањена пензија чека да чује како пензија може да буде повећана, а не да слуша ваше малтретирање, не народних посланика, него грађана. А то радите, ево, већ седми сат од јутрос, како је седница почела.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јерков.

Реч има народна посланица др Александра Томић, реплика.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Хвала.

Пре свега, треба овде да доведемо седницу у ниво конструктивне расправе, али и у ниво тога да се поштује пре свега бонтон када је у питању коришћење одређених речи. Цитирам, „спрдање“ баш и није нека реч која треба да се користи у пленуму, али то је одраз сваког појединца и тога колико је понео од куће.

Друго, када говоримо о инвестицијама, до сада смо имали прилике, до 2012. године, да видимо када нема инвестиција како сиромаштво расте. Значи, сваки економиста зна, уколико нема инвестиција нема ни пораста, ни економског раста, али нема ни исплате пензија ни непроизводних занимања као што су образовање, култура, здравство. Према томе, ми се носимо основном економском теоријом да мора да се ствара нова вредност, профит, мора да се ствара суфицит у буџету код јавних финансија. То је једино могуће инвестицијама.

Ако неко не жели то да разуме, онда је то његов проблем, с обзиром на то да су грађани разумели јако добро, имали су прилике да виде до 2012. године. Схватили су да то није пут излечења од проблема који настају услед узимања кредита и враћања тих истих кредита, да долазите у ситуацију да не можете да исплатите ни пензије ни плате. Онда су се заиста определили за оне који могу да доведу и домаће инвестиције и стране инвеститоре и да на тај начин омогуће будућност живота у Србији, како деце тако и оних који примају пензије и плате.

Према томе, оно што данас овде имамо прилике да чујемо, то је да сваки народни посланик ради свој посао. То значи да сваки народни посланик, сваки припадник и владајуће и опозиционих партија, има право да поднесе амандмане. Ако се неке те амандмани не свиђају, то је њихов проблем, али данас показујемо да заслужујемо плату.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Душан Вујовић. Затим Александра Чабраја.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Желео сам да дам кратко техничко објашњење за увођење, односно раздвајање ових термина који се односе на финансијску помоћ ЕУ.

Овде је разлог био искључиво технички. Раније је писало у члану 23, који се односи на финансијску надлежност Републике Србије, у једној алинеји под бројем 4) – донације, трансфери и финансијска помоћ Европске уније.

Пошто смо се ми у Глави 32, која се односи на праћење, односно финансијско управљање, посебно обавезали да ћемо пратити извршење, односно употребу средстава ЕУ, онда смо овде због стандарда коме тежимо и праћења само раздвојили тај ред и убацили тачку 4а. Значи, у измењеном тексту закона се то лепо види: исти је текст, само је раздвојено 4. и 4а.

То је у члану 23. који се односи на Републику, у члану 24. који се односи на аутономне покрајине и у члану 25. који се односи на локал. У друга два случаја је додат ред који се односи на финансијску помоћ Европске уније. Ништа друго нисмо мењали. То је, једноставно, увођење алинеје која дозвољава да се посебно прате та средства пошто добијамо значајна средства од ЕУ која подлежу праћењу. Мислим да би исте стандарде требало да поштујемо и код себе. То је само изведено због тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народна посланица Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући.

Веома ми је жао што сте се малопре направили да не видите мој подигнут пословник. Мислим да сам са много разлога желела да рекламирам члан 107, јер је данас на дневном реду заиста масовно кршење достојанства Народне скупштине. Овде смо слушали о свему: о патикама, разним дуговима, разним трошењима, разним људима, постојећим и непостојећим инвестицијама, о свему и о свачему, само о буџету нисмо слушали.

С друге стране, јако ми је драго што је колегиница малопре рекла да сви посланици имају право да подносе амандмане, да то треба да чине да би зарадили своју плату, јер смо до сада углавном увек слушали о томе како опозиција својим подношењем амандмана на законе само жели да блокира рад Скупштине, да не дозволи да се овде ради како треба, да ми те амандмане подносимо да бисмо онемогућили расправу, да бисмо увредили владајућу већину, посланике, Скупштину и председника, његову породицу итд. и да само томе служе наши амандмани.

Сада ми је јако драго да сте ви поднели оволики број амандмана, јер сте тиме пре свега доказали да вам се уопште не допада овај буџет, за који иначе тврдите да је сјајан, фантастичан, најбољи у историји итд. Ако је он толико добар, шта ће му онда неколико стотина амандмана за које, сигурна сам, ви сами нећете гласати. А да ми смислено подносимо амандмане, мислим да је јасно из чињенице да ми за своје амандмане увек гласамо. Верујем да ви за своје амандмане нећете гласати, а да ли ће бити тако, то ћемо видети у дану за гласање. Немојте се сада нервирати. Биће провера свега овога што ја кажем па ћете имати прилике да видите да ли сам рекла истину или не. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Извините, нисам сам вас видео.

Реч има народни посланик др Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге посланици, наши амандмани су конструктивни. Да ли их је Влада прихватили или не... У овом тренутку чули смо од министра јасно образложење и верујем да се већина мојих колега слаже с тим. Али, као што постоји унапређење процеса и развој, тако и ми желимо да наши амандмани буду развојни.

А време су нама поклонили и поверили грађани Србије. Када представници партија, који управо одлазе, буду можда некад били у овој ситуацији да имају оволико времена, онда ће вероватно и они подносити амандмане.

Оно што ми из Српске напредне странке кажемо – да, ми морамо да одвојимо средства за губиташе које сте ви направили; ми морамо да одвајамо сада за инвестиције толико колико одвајамо, јер ми не сипамо новац у промашене инвестиције као што сте ви сипали новац у ваше џепове из промашених инвестиција.

Према томе, замолила бих вас да расправа буде конструктивна и да дамо допринос и овом буџету а и развоју Србије, а не да губимо време на овакве беспредметне расправе, шта они кажу. Шта су они имали да кажу, говорили су 12 година; народ је рекао своје и сада, једноставно, ми радимо свој посао. Желимо да унапредимо Србију, и то и чинимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ракоњац.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, овај члан говори о донацијама и трансферима. Мени је жао што је „Хајнекена“ изашао, да видимо којом то донацијом и којим трансфером купиш патике од 1.450 евра и онда причаш о кифли од 150 динара, иако кифла кошта 15, вероватно се ту рачуна нека провизија од 90%. Има народна изрека: „Тешко ногама под лудом главом“. Без обзира на марку и висину цене патика, када бих ја носио такве патике, ноге бих држао у каси, у сефу.

Онда је причао, кроз донације и трансфере, о отварању. У Паланку, он сем конзерви пива ништа друго није отворио за време свог мандата. А и то што је отворио скупо је коштало грађане те општине.

Донације, трансфери... Навешћу још један пример – потомче, потомак, како беше, интервју у „Времену“, независно новинарство... Ја сам мислио да независни новинари узму интервју итд., само рекламе плаћају, међутим, овде пише да Општина Трстеник, потписник Мирослав Алексић, наручује интервју са Мирославом Алексићем у „Времену“, за 144.000 динара.

Вероватно се оваквим донацијама и трансферима прао новац, вероватно су се овако куповале оне скупе патике, које бих ја држао у сефу заједно са ногама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, поднео сам амандман који се односи на оснажење система одбране у Републици Србији.

Желим да у име Посланичке групе СНС пружим пуну подршку председнику Републике као врховном команданту Војске Србије и Влади Републике Србије због чињенице да је Република Србија данас војно много снажнија него што је била пре неколико година. Сви грађани Србије су сведоци чињенице да нам је Војска данас боље опремљена, да имамо више наоружања, модерног наоружања и да смо апсолутно спремни да бранимо суверенитет, независност и територијални интегритет Републике Србије.

Интенција мог амандмана је да се са таквом политиком настави и даље. Србија ће и даље да води мирољубиву политику, залажемо се за апсолутну стабилност у региону западног Балкана, али смо исто тако дубоко свесни чињенице да Републици Србији, као и многим другим

земљама у Европи и свету, прете бројни безбедносни изазови. Ми за те изазове морамо да будемо спремни. У том смислу, дубоко смо уверени да су планирање, припрема и реализација буџета Републике Србије када је у питању систем одбране изузетно важни.

Подржавамо акцију коју је иницирао председник Републике и врховни командант Војске Србије Александар Вучић – да се започне са масовном државном станоградњом, да сви припадници Војске, МУП-а и БИА који до сада нису решили своје стамбено питање то стамбено питање могу да реше на веома повољан начин, купујући станове чија ће просечна вредност бити око 500 евра, и то не само у Београду него и у другим градовима у Србији: Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Краљеву.

У том смислу, господине Вујовићу, господине Ђорђевићу и сви остали министри у Влади Републике Србије, имаћете пуну подршку Посланичке групе СНС да конципирате буџет за 2018. годину тако да он буде развојни, што и јесте, али да се посебан акценат стави на систем одбране, да се настави са модернизацијом Војске Србије и да се решавају egzистенцијална питања припадника Војске, Полиције и БИА.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Реч има Балша Божовић, по амандману.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оно што је тема, министре Вујовићу, јесте начин на који смо завршили претходну расправу, из простог разлога што сте рекли и лично потврдили да пензионери немају право на износ пензије, загарантован износ пензије, него право на пензију. То сте изјавили пре неколико дана и апсолутно сте збунили јавност у Србији, из простог разлога што они који су уплаћивали у свој фонд...

(Председавајући: Извињавам се, колега Божовићу, само да вам кажем да вам тече време овлашћеног представника, односно заменика шефа посланичке групе. Изволите.)

Захваљујем.

Дакле, пре неколико дана сте изјавили у овом дому да пензионери немају право на загарантован износ пензије без обзира на то колико су уплаћивали у буџет током свог радног века, него само имају загарантовану пензију. То сте изјавили, постоје стенограми, могу и да вам дам стенограм, да се уверите у којој мери сте заправо прекршили закон, на крају Устав, а и реформу ПИО фонда из 2003. године. Позивате се на реформе, а не поштујете реформе које је урадио још за своје време покојни председник Владе Зоран Ђинђић, где смо рекли да је управо то суштина реформе – ко је колико уплаћивао, толику ће пензију имати на крају.

Ви сте рекли да нисте поднели захтев за пензију иако сте испунили године за њу, из простог разлога што, очигледно, не живите од своје пензије и никада нећете живети од своје пензије. Апсолутно, ако сте зарадили, ви имате права на то, ако сте поштено то зарадили. Али исто тако су поштено зарадили и људи који су цео животни век одвајали од својих плата за Фонд, а ви сада њима кажете да не постоји загарантован износ њихове пензије. Е, то је омаловажавање, безобразлук, то је отимачина, министре Вујовићу. То је отимање.

Да ли можемо да се договоримо овако, министре, пошто видим да ни сами нисте свесни до које мере сте прекршили и закон и Устав и реформу из 2003. године? Вратите све људима што су уплаћивали у Фонд, вратите им све и на тај начин се раскусурајте са њима. Реците – ево, немате право на пензију, све што сте уплаћивали ми вам сада враћамо. То је једини начин, а не да кажете неком – немате право на загарантовану пензију; ви само имате право на пензију, а од мене као министра зависи колику ћете пензију добити. Па, да ли то значи да могу да добију и по 1.000 динара пензију? Да ли то значи да је срамота ако неко има више од неког другог, ако је то поштено стекао? И сами знате да се на тим вредностима заснива модеран свет и модерно друштво.

(Александар Мартиновић: Какве ово везе има са амандманом?)

Има везе са расправом о буџету, до које нећемо моћи да стигнемо јер СНС то не жели, али ви као министар, када сте већ ту, морате или да се извините пензионерима Србије, што тражим од вас, или да објасните како то немају загарантован износ пензије, пошто председница Владе Србије не мари за то, не мари за то како ће грађани живети у 2018. години. Четири дана није у стању да нађе слободног времена да дође, да се са представницима грађана сусретне, погледа очи у очи и каже – људи, мој план је овакав и овакав. Очигледно ће добити такву подршку од њих.

Али пошто сте већ ви ту, и ја вам на томе захваљујем, дали сте једну опасну изјаву, која утире пут отимачини, анархији и безвлашћу. Да ли то значи да ћете сутра улазити у приватне станове, завиривати у приватне рачуне, у девизне рачуне и говорити људима „ви имате загарантовано онолико колико вам ми кажемо“, а узимаћете као што сте узели неком пензију?

Министре Вујовићу, ја знам да се политика Владе Републике Србије заснивала на томе да мањак новца, да сву неспособност ваше економске политике плате они који су поштено уплаћивали у свој фонд. Ја то знам, и ви то знате. Њима то мора да буде враћено, то пише у Уставу, кад-тад. Када будете дозволили Фонду да изда решење о смањењу пензија, када буду могли да се жале Уставном суду, Уставни суд ће то морати да пресуди, а

онда ће нека нова влада и нека нова власт, као и после 2000. године, враћати све оно што је било заостало. И не само разлику, него и све оно за шта ће грађани тужити државу с обзиром на то да су изгубили здравље, да су изгубили право да возе аутомобил јер немају да плате трошкове, да немају за гориво, да немају за лекове, да је повећана смртност, да им је неко отео нешто што им припада по закону, по Уставу ове земље. Е, онда ћете другачије, претпостављам, да говорите о тој ствари.

Можда и није, на крају, ни поштено ни морално, након свега што сте учинили, да ви узимате пензију после свега, али очигледно је да ви немате ту потребу и да не живите од пензије коју бисте узели. Можда ћете узети неку у иностранству, можда ћете узети пензију ММФ-а, али пензија у Србији је пензија коју су стекли поштено сви људи који су поштено радили и уплаћивали у Фонд цео свој животни век. Зато ова влада треба да се стиди, јер на најслабијима, на најсиромашнијима правда неуспех своје економске политике. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Морам да реагујем на речи посланика и да кажем да је непримерено уопште да ДС себи нађе за право да критикује пензиони фонд и све оно што се дешава, и све дугове који се дешавају. Демократска странка, ваш председник Драган Шутановац довео је до тога да 2011. године војни пензионери буду оштећени за 11,06 % и да ова влада враћа сада 200 милиона евра штете која је направљена тада.

Пензиони фонд је оштећен за време две хиљадитих година тиме што сте пензионерима обећавали и подизали пензије 2%, а номинално јели њихове пензије инфлацијом и девалвацијом. То је прича о томе, али пензионере не можете да преварите, пензионери знају врло добро шта сте радили и знају колике су им пензије биле и колико су оне падале с временом. Оно што пензионери данас знају, то је да су њихове пензије сигурне, и сигурни су у то да ће њихове пензије расти из године у годину.

Пензионери су они који памте нека времена када сте их лагали и причали им неке приче које нису имале никакав резон. Ви сте њима давали 2% повећање, а с друге стране им јели инфлацијом и девалвацијом. Па да ли стварно мислите да пензионери спадају у групу људи који не знају да рачунају? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре.

Повреда Пословника, Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Најпре сам се јавила по времену које ми је преостало, међутим, морам да реагујем сада због кршења Пословника. Потпуно је невероватан

манир који већ данима примењују овде чланови Владе над народним посланицима, без обзира на то са које стране ми седимо. У том смислу, сматрам да сте прекршили чл. 27. и 108, односно чланове који се односе на примену Пословника и старање о реду на седници, председавајући.

Ако министри, без обзира на то да ли су мање или више важни по свом звању или потпредседничком или непотпредседничком статусу, а таквих овде нема, колико видим, у односу на Владу... Ви морате да им скренете пажњу да њихов посао овде није да нас прекоревају. За дуеле са народним посланицима из опозиције постоје народни посланици позиције. Ми смо овде једнаки и ми се трудимо да укрштамо наша политичка мишљења. Чланови Владе су овде гости, а народни посланици имају једну од својих основних надлежности – да надзиру извршни орган, односно Владу, односно њене чланове. Дакле, чланови Владе, односно министри могу само нама да одговарају на наша питања, да питају да ли евентуално још нешто треба да одговоре уколико нису то урадили на ваљан начин по претходном нашем питању.

Последње, не што треба да ураде, него што не смеју да ураде, јесте да прекоревају овде народне посланике, нарочито опозиције, да држе политичке говоре. То је манир за који сам мислила да га неће примењивати, али га је нарочито појачала управо председница Владе од када је изабрана, нарочито пре неки дан када је такође учествовала, врло кратко, у расправи о буџету. Министар то не може да ради. Он може да одговори на питање, али не може да прекорева народне посланике, из било које странке да долазе. За то постоји друга страна, а не ви. Ви овде нисте друга страна, ви овде полажете рачуна народним посланицима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

Мислим да нисам повредио Пословник, зато што сте ви погрешили и морате да га проучите мало боље. Министри, када дођу овде као предлагачи, нису гости, они учествују равноправно у дебати. Господин Зоран Ђорђевић се јавио и те како као неко ко има легитимитет да говори о пензијама и свему ономе о чему је господин Балша Божовић говорио, с обзиром на то да је у његовом ресору и ПИО фонд.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Реч има Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Реплика на излагање господина Божовића.

Када причамо о пензијама морамо да поновимо, да не би грађани Србије заборавили, да је 50% фонда ПИО ишло из буџета Републике Србије 2012. године, када је Српска напредна странка преузела одговорност за

вођење државе; данас је 32%. То значи да смо својом позитивном економском политиком успели да уштедимо толики новац који су они бесомучно расипали.

То расипање је ишло до тих размера да су, да би исплатили пензије, подизали кредите. Замислите када би неки људи у својим домаћинствима подизали кредите да би могли једноставно да живе! То једноставно економски није одрживо. Такав вид политике, а поготово социјалних давања, не може да постоји у Србији.

Зато су грађани и пензионери управо дали подршку Александру Вучићу 2014. године, зато што је крајње отворено и искрено рекао о каквој економској ситуацији у држави се ради, да постоји рупа у буџету од 250 милијарди динара, да не постоји могућност исплаћивања пензија уколико се не спроведу економске реформе, које сада дају резултате. Те резултате је требало, заиста, успоставити у једној држави и у једном систему који је био потпуно демонтиран од оних који нам данас држе предавања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Томић.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, треба размислити о амандману и о дискусији колеге Мартиновића, а треба размислити и о дискусијама припадника бившег режима. Поготово ми се свиђа онај део када они причају шта у Србији све не треба да се ради, а све то под изговором да брину за грађане Србије. У протеклих неколико сати рекли су следеће: да Република Србија не треба да улаже у железницу; па су рекли да не треба да улаже у путеве; па су рекли да Република Србија не треба да води рачуна о нашем Аеродрому „Никола Тесла“; па су нам рекли да не треба да улажемо у привреду; па су нам рекли да затворимо сва предузећа; па су нам рекли да треба да имамо војску која ће да нас чува и брани моткама.

Е, сада, ако не улажемо у железницу... Господу бих подсетио да су САД постале економски најмоћнија земља на свету баш зато што су први успели да своје привредне центре повежу железничким пругама. Ту доминацију због тога, коју су остварили пре 140 година, имају и дан-данас.

Онда, да не улажемо у путеве. А они су, свака част свакоме, њихови родитељи одлазили су из места где су рођени у Београд, Нови Сад или Ниш зато што нису имали пут до куће где су се родили.

Па, да не улажемо у аеродроме... А ја мислим, колико има година од када је био први лет браће Рајт.

Даме и господо народни посланици, ови из бившег режима нас воде у средњи век. Причају да нема горива за аутомобиле. Они неке нешто кажу! Путеве смо престајали да имамо, не аутомобиле, путеве смо

престајали да имамо док сте били на власти. Ауто-пут од Суботице до Београда започео је још Слободан Милошевић. Колико дуго сте га правили? Упадали сте са „калашњиковима“ кад је Марија Рашета Вукосављевић дала концесије на једну траку ауто-пута. Па сте правили аутопутеве по њивама, међусобно их нисте спајали! Од њиве до њиве, како су вршили експропријацију.

Да не причам о железници. Сада су овде биле гаранције из 2012. године. Задужили сте државу. Па где вам је резултат? Њихов највећи успех у железници – они сматрају да је исто трамвај и воз, па су улагали само у шпанске трамваје, где је нестало колико милиона евра.

Сада они брину о пензионерима. Морам да поставим једно питање: да ли се пензије добијају од предузећа која раде или од кредита? По њима, од кредита, али не оних кредита које ће они да подижу, него оних кредита којима ће да нас све задуже, да нас врате лепо у средњи век, да они буду властела а остатак Србије да буду кметови.

Нису нас 12 година водили сигурном руком у Европску унију, него у средњи век! Да имају макар мало части, не би овакве ствари причали, покушали би нешто да поправе, а не да оптужују.

(Зоран Красић: Играли су се мобилним телефонима.)

То што се играју мобилним телефонима... Ето, хтели су и „Телеком“ да продају. Толико су га упропастили да није вредео више ни триста-четиристо милиона евра, нешто што је прављено педесет година, шездесет.

Сада они нама причају како треба држава да се води. Све живо сте упропастили, све чега год сте се дохватили.

Ево, видим, неки се подсмехују за ово што дискутујем. Па, лако је њима било да ставе стан под хипотеку у корист ДС-а. Па, колико су станова зарадили непоштеним радњама док је ДС био на власти? Која је то љубав? Па, немате ви љубав ни према странци, ни према држави, само према свом цепа. И политиком се бавите због свог цепа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Соња Павловић, повреда Пословника.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Господине Арсићу, ако већ хоћете да вршите анализу садашњих и претходних власти, онда то треба да урадите онако како јесте. Прво, то нас више не интересује, то сам већ једном рекла, одговорност је сад и овде и морате да прихватите одговорност за оно што сада чините. Немојте се више извлачити на то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођо Павловић, извините, молим вас, ви сте сада у реплици. Само наведите зашто сам и који члан повредио, како сам повредио Пословник. Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Извињавам се, повредили сте члан 106, говорник може да говори само о теми о којој тренутно расправљамо. Значи, господин Арсић мора да прича о амандману о коме расправљамо, не може да нам овде држи говоре.

Најважније од свега је – пензије се не добијају, пензије су зарађене. Значи, нико не треба да добије пензију, пензије су већ зарађене и немојте да вређате пензионере у Србији.

Немојте више да нам вршите упоредне анализе. Преузмите одговорност за оно што се сада дешава, ви сте ти који сада воде ову земљу, па изволите о томе сада да причамо, да причамо о буџету и да уопште стигнемо до буџета. Крајње је непримерено да се бавимо прошлошћу. Морате ту одговорност да преузмете, нема више извлачења. Ја сасвим искрено могу то да кажем; ја не припадам никаквим властима, ни бившим ни садашњим, да ли ћу припадати будућим то ћемо видети, али не желим да слушам и нико не треба да слуша изговоре. Изговори нису решење. Хајде да тражимо нови начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам повредио Пословник имајући у виду да у једној оваквој расправи покушавам да дајем могућност свим народним посланицима да стварно кажу шта мисле, као што је то урадио и господин Верољуб Арсић. Сада је ваша перцепција да ли је то било стриктно везано за тему или не. Моја није таква.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Да.) Хвала.

Реч има Мариника Тепић, повреда Пословника.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Молим вас да убудуће, како сте и сами малопре за себе коментарисали, наштелујете ту своју перцепцију да буде једнака за све, и када говоре посланици власти и када говоримо ми са ове друге стране. Позивам се на члан 103. став 1, за који имам право да рекламирам повреду Пословника.

Малопре сте опомињали мене или моје колеге због термина које користимо, због неких вама непримерених речи које се овде користе. Сматрам да сте онда били у обавези да и претходне говорнике, у конкретном случају посланика Мартиновића (јер сам се и тада одмах јавила), опоменете када говори неистине, или можда истине али погрешним терминима, када каже да ће неко добити или ће му неко дати право да купи стан за цену од 500 евра по квадрату. Значи, те станове...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сада злоупотребљавате Пословник. Какве везе има масовна станоградња? Ово је сада реплика господину Мартиновићу.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Не, не, дозволите да образложим у чему је ваша повреда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте, молим вас, ово је стварно опструкција.

Идемо даље.

Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, ја говорим о повреди Пословника колегинице која је говорила пре Маринике, везано за члан 103. став 8. тачно, што се може тумачити као један вид реплике на моје излагање.

Могла је колегиница лепо да примети да је, рецимо, инфлација 2009. године била 11,7%, да је 2010. била 6,5%, да је 2011. године била 11%, да је 2012. године била 7,8%, 2013. године 7,8%, 2014. године 2,9%, 2015. године 1,9%, 2016. године 1,2%, пројектована инфлација за 2017. годину 3,1%. Курс евра је пре пет година и тачно четири месеца био 119,80, какав је приближно и данас.

Исто тако је колегиница могла да каже да је, рецимо, за Бугарску морала да иде са неких педесет или шездесет пута...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Арсићу, ви сада као колегиница Мариника Тепић; она о станоградњи, ви о инфлацији.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Не, не, немојте, дозволите ми да завршим излагање. Имам права, хоћу не као... Молим вас, дозволите ми да завршим своје излагање.

Да је, рецимо, Коридор 10, јужни крак, пре четири или пет година био једносмеран пут, а сада је ауто-пут; да је источни крак био једносмеран пут, сада је ауто-пут; да имамо 35 километара новог ауто-пута, и да не набрајам. Значи, то је одговорност коју ми имамо, а коју неко није имао док је водио државу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Балша Божовић, по амандману.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, још једном само да поновимо. Министре Вујовићу, ваше ћутање на то што сте изјавили пре неколико дана да пензионери немају

право на загарантовани износ већ имају само право на пензију доста ме онеспокојило, из простог разлога што је сваки човек који је поштено радио целог свог радног века уплаћивао одређени износ у Фонд и има право на загарантовану пензију, како каже реформа пензионог система из 2003. године. То је прва демократска и реформска влада Зорана Ђинђића.

Хоћу да знате да ће ваше ћутање довести до тога да ће многи од њих, нажалост, у међувремену преминути и неће имати права на оно за шта су цео живот радили и за шта су цео живот поносно зарађивали. Дакле, не можете да ћутите, макар да се извините, зато што се не ради о роботима, ради се о живим људима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, само један моменат. Сигуран сам у то, знам да сте прочитали амандман и знате о чему се ради. Ја сам вас пустио у овом првом делу да говорите ван тога, ван теме и о пензијама, сматрајући да је то део једне шире расправе о буџету, економској стратегији земље. С обзиром на то да су министри ту, завршите, молим вас, о амандману. Хвала вам.

БАЛША БОЖОВИЋ: Суштина мог предлога јесте била да када већ немамо председника, односно када већ ви немате председницу Владе која ће наћи за сходно да дође и расправља о свим амандманима и да се евентуално извини када се установи да сте сигурно погрешили, или да се ви извините уколико сте сигурно рекли то што јесте, а у стенограму пише да јесте, да једноставно на овај начин омаловажавате оне који су цео свој живот часно и поштено стицали своју имовину... Они не могу да добију пензију; то је њихово право, то је њихова имовина. У супротном, дајте им све што су током животног века уплаћивали у Фонд па нека та средства пребаце у неки приватни.

На тај начин се раскусурајте, то је поштено, али не можете некое да ускраћујете његово животно право које је стекао, његову имовину. На томе се заснива модерни свет. На томе се заснива цивилизација данас. У супротном смо у анархији, па ћете сутра ући у нечији приватни рачун и рећи – ви имате право на рачун и уштеђевину, а колико је, то ћемо ми да вам кажемо.

То не може тако, министре. То не може ни у ММФ-у тако, ни у Светској банци. Е па не може онда ни у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Душан Вујовић, министар.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Овако, читам саопштење Уставног суда са седнице одржане 23. септембра 2015. године. Да не читам цело саопштење, а могу, прочитаћу вам само реченицу коју сам имао у виду када сам рекао то што сам рекао. Значи, овако: „Уставни суд сматра“, то је у трећем

пасусу, „да су основане тврдње иницијатора да пензија која је стечена у складу са законом представља имовину пензионера, али указује да из Устава не произилази гаранција пензијског давања у одређеном износу, јер је ограничење имовинских права под одређеним условима дозвољено и према нашем Уставу и према Европској конвенцији о заштити људских права и основних слобода...“ и тако даље.

Другим речима, узмите било коју имовину: рецимо, наследите земљу, вредност те земље не зависи... Вама нико неће дирати право на ту земљу, али вредност те земље, њена способност да генерише плодове, њена релативна вредност зависно од других ствари, рецимо, да ли је ту прошао пут или је урбанистички другачије урађено, не спори ваше право на земљу али утиче на вредност те ваше имовине. Исто је то имао Уставни суд у виду када је рекао – ви сте остварили право на пензију, али пошто је у систему...

Молим вас, ја сам слушао кад сте ви говорили.

Значи, они су ово донели, овај став, пре него што су повећане пензије, донето је пре првог повећања од 1,25% и другог повећања од 1,5% и трећег повећања од 5%. Значи, ово је принципијелни став. Ако желите поново да идете на Уставни суд, изволите. Само вам кажем да на основу Уставног суда тако нешто што ви говорите... Нећу да говорим чак сада... Зашто говорите тим тоном, не разумем.

Ја сам то имао у виду када сам рекао да не постоји гаранција износа. Значи, пензија је као имовина. Али када вам неко да имовину, упис у књиге и тако даље, он вам не гарантује вредност тога, нити може да гарантује вредност тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

После министра, мислим да је завршена расправа.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, који ћу и образложити.

Дакле, важан део буџетског система јесте и обезбеђење одговарајуће финансијске основе за правосудни систем.

Подсетила бих да је Уставом прописано да политичари више не могу да смењују судије. Потврђена је сталност судијске функције, односно једном изабране сталне судије нису више биле у обавези да пролазе кроз поступак реизбора и сталне судије више није бирала Народна скупштина

већ их је бирало посебно тело састављено углавном од судија (Високи савет судства).

Међутим, 2008. године донета су два закона која су изиграла одредбе Устава и сам Устав Републике Србије и омогућила Демократској странци да направи незапамћену чистку међу судијама, никад незабележену у Србији, све под велом реформе правосуђа, која је била само параван за стварање судске власти коју ће директно контролисати Демократска странка.

Поништавање више од седамсто одлука о нереизбору судија, њихов повратак, одштете за повреду угледа и части, претрпљене страхове и срамоту, изгубљене зараде, коштали су нашу државу више од тридесет милиона евра. Последице најгоре реформе правосуђа икада, политичког обрачунавања ДС-а са својим неистомишљеницима, биле су огромне по буџет Републике Србије.

Добар финансијски основ за правосудни систем онемогућава политизацију правосуђа, што и јесте циљ овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани председавајући, господо министри, даме и господо народни посланици, овај амандман је такође у вези с инвестицијама и њиме сам хтео да повећам значај инвестиција и планирања инвестиција у структури буџета.

За инвестиције је у буџету за 2018. годину планирано 128 милијарди динара. Мислим да је то заиста један значајан износ, који је чак 30% већи него што је планирано у 2017. години.

Хтео бих да истакнем, малопре је један од претходних говорника, иначе бивши председник Општине Смедеревска Паланка, споменуо градоначелника Милоша Вучевића и рекао како он отвара нека паркиралишта за бицикле, као, то је нешто негативно, нешто чега треба да га буде срамота, је л' тако. С друге стране, морам да вам споменем, знате шта, не знам да ли је отварао паркиралишта за бицикле, али знам да је отворио две фабрике које данас запошљавају 3.000 људи а запошљаваће 5.000; знам да је положио камен темељац за Музичко-балетску школу, која је скоро завршена; знам да је положио камен темељац, такође, за зграду Хитне помоћи, која је скоро завршена; знам да је положио камен темељац за зграду РТВ-а, која ће такође сигурно бити завршена.

С друге стране, знате како, није радио оно што је радио управо тај бивши председник Општине Смедеревска Паланка. Он је буџет схватао као своју касицу-прасицу. Па, како је он то? Он је из тог буџета само узимао, узимао и узимао, и смислио је иновативне начине за узимање. Мислим да то најбоље показује извештај државног ревизора, односно Државне ревизорске институције за 2012. годину за Смедеревску Паланку у којем пише да је овај председник општине користио Градски фудбалски клуб Јасеница 1911 (који нема органе клуба, пазите, а има регистроване играче) и основао установу, Спортску организацију Градски фудбалски клуб Јасеница 1911, као индиректног корисника буџета и преко те установе вршио исплату премија и стипендија. Притом, дневно су подизани износи од по 300.000 динара, пазите сад ово – чековима без покрића. Према речима ревизора, преко ове установе само у 2012. години без основа је исплатио 14.494.000 динара и три милиона динара.

Као искусан спортиста, иначе, и председник општине, наставио је са овом праксом и даље па је без правног основа такође исплатио 30.289.000 динара. Од тога је, рецимо, на име расподеле средстава клубовима без критеријума доделио Центру за развој спорта и аматеризма чак 29.788.000 динара. Био је дарезљив и према удружењима грађана па је, исто у 2012. години, без јавног конкурса и без закљученог уговора о реализовању одабраних програма исплатио дотацију удружењима грађана у износу од 5.559.000 динара.

Такође, извештај ДРИ каже да је овај врхунски председник општине у 2012. години без веродостојне документације о насталој промени из буџета Општине Смедеревска Паланка потрошио 110.260.000 динара.

Тако је то радио тај претходни говорник. Мислим да њега заиста треба да је срамота. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Мој амандман односи се на унапређење положаја најрањивијих друштвених група. Овом приликом осврнућу се на групу која припада старој популацији. Наиме, за Српску напредну странку однос према старим лицима јесте одраз зрелости једног друштва. Република Србија и њена влада показују сву зрелост како у економском делу тако и у социјалној политици и у односу према најстаријим и најрањивијим нашим грађанима.

За Српску напредну странку, наравно, сви су грађани једнаки у остваривању својих права, без обзира на њихов социјални и материјални положај. Српска напредна странка не дели грађане на богате и сиромашне

као што су то некада чинили режими, као што су то некада чинили представници режима од 2008. до 2012. године.

Шта хоћу да кажем? Први пут ова влада препознаје потребу да се изједначи положај старих лица, социјално и материјално угрожених, која немају довољно средстава а имају потребу за услугом збрињавања у установама социјалне заштите. Први пут ова влада препознаје потребу и обезбеђује средства на разделу Министарства рада, запошљавања и социјалне политике у износу од 204.000.000 за решавање питања 904 стара лица, социјално угрожена, која ће под истим условима као што су услови за смештај у државне домове бити смештена у приватне домове.

На овај начин старим лицима излази се у сусрет, а приватним домовима који су лиценцирани пружа се могућност да употпуне своје капацитете. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: И даље пријатно изненађен способношћу писања амандмана колега из власти и њиховом отвореном критиком рада актуелне владе, јер иначе не би било толико амандмана, мислим да је овај амандман добар, без обзира на то што предлагач неће гласати за њега. Ту је врло важно да се заштите старија лица, али мислим да ћемо се сложити око тога да то почиње, пре свега, господине министре, од ових несрећних пензија.

Јако је необично ваше објашњење да људи имају право на решење за пензије а немају право на то да знају колика ће им бити пензија.

Овим мерама консолидације, привременим, које трају четири године, нарушен је и однос између пензија, између различитих пензионих група, мада их нема, али смањене су разлике, што не може да се уради никаквим законом, посебно не привременим који треба да изврши консолидацију. То је стечено право. Ако неко има 26,4% већу пензију од некога другог, онда то мора да остане, а ви сте овим вашим мерама то пореметили трајно. Тако да је ваше поређење са земљом потпуно бесмислено.

Тачно је да се цена земље мери на тржишту, тачно је и да тржиште зависи од тога каква је власт у једној земљи, који ниво стабилности, просперитета даје. Ви сте потпуно у праву да је потпуно логично да уз овакву власт пада и цена земље и цена станова, мада никада на 550 или 380 евра по метру квадратном, али падају и пензије. Немојте то да правдате, ту нема оправдања. Као што је доказано да је 25 милијарди више од 16 милијарди које сте затекли пре шест година, тако је исто тачно да сте трајно

пореметили односе. Наравно, то пре свега погађа наше старије суграђане, на шта се односи овај амандман.

Иначе, Фискални савет вам је, исто везано за стање свих наших грађана па и оних старијих, рекао да вам у овом буџету, осим тога што нисте искористили наводно пуно пара у буџету да вратите пензије на оно што је законска обавеза државе – то вам пише у извештају Фискалног савета који смо ми добили пре неки дан, касно наравно, као и Предлог буџета, али вероватно су и они то добили касно па им дајем оправдање што су нам послали касно – недостаје транспарентност (то смо се сложили ви и ја око оних кинеских кредита). Затим, недостају реформске мере за јавни сектор – а тиме се исто угрожавају наши старији суграђани – никакве реформе се не спроводе у јавном сектору. Наравно да је мана и непоштовање буџетског календара, што је очигледно. И они кажу да је нарушена економска веза између доприноса за пензионо осигурање и износа пензије и то траје већ четири године, без ваше намере да било шта промените.

Такође, овим Предлогом буџета су нарушени буџети локалних самоуправа, у којима такође живе пензионери и наши стари грађани. Ми тражимо амандманом да се пет милијарди врати у онај део буџета који иде према локалним самоуправама, али ви то одбијате.

Према томе, узмите у обзир оправдане оштре критике које сте добили од посланика власти и конструктивне, озбиљне примедбе кроз амандмане које смо вам упутили ми из опозиције, ми из Нове странке, из Клуба самосталних посланика. Повуците се мало са вашим колегама, па направите нови предлог буџета. Ми ћемо да вам опростимо што касните у календару, али бар да усвојимо нешто што има смисла.

Овако ће то бити један типичан буџет Српске напредне странке – дошао преко ноћи, усвојен преко ноћи. И, шта он производи – таму, мрак, нетранспарентност, црно време за своје кориснике. То не треба Србији. То не треба ни вама као признатом економском стручњаку. Надам се да то не треба ни колегама које су данас дале амандмане, а свесне су да ниједна функција не траје вечно, па ни функција посланика, и да ће вас питати, све нас, али и вас из позиције, власти – шта сте то радили, зашто сте допустили да се наставља ово црно време, посебно у време златног доба српског буџета када има пара колико год хоћете.

Како има пара колико год хоћете кад имате буџетску ставку од 3.000 динара за заштиту деце од дискриминације? Од 3.000 динара, не кувајтских, српских! Ко прича о тим парама? Зашто нема лекова по болницама? Зашто нема пара за поправку ауто-путева, где имате оне рупе на десној траци, хиљаду километара? Зашто нема пара да се најзад заврши и

та Славија, не знам више ко је плаћа? Зашто нема пара да дођемо коначно до тога да знамо шта се зарађује, ко зарађује, ко плаћа порез и на шта се троши тај порез?

Можете да нам дате колико год велики буџет, од 2.000 страница, са фонтом који је 0,001 милиметар, то неће променити суштину. То је лицемерје, лажемо сами себе, посебно ви. Зато послушајте и ове оправдане критике које добијате од стране посланика власти.

А ја препоручујем колегама из другог дела сале, из позиције власти, да траже да се смени ова лоша влада и изабере нова. Имам и конкретан предлог: пошто је под великом сумњом, мени не, али неки још увек сумњају, како је изабран председник државе, пошто знам да није изабран како треба, по закону, да он поднесе оставку на место председника државе и кандидује се поново за председника Владе Србије, па да истрпимо још тих пар месеци, а после да имамо лепе редовне, ванредне изборе, на којима ће грађани Србије имати прилике да изаберу нешто нормално. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Миланка Јевтовић Вукојичић, по амандману.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Готово је невероватно како представници бившег режима, односно режима до 2012. године имају...

(Александар Мартиновић: Ово је реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам чуо да је поменуо по имену и презимену.

(Александар Мартиновић: Директно помињање, дивио се како пишемо амандмане.)

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Да, да, поменута сам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У реду. Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Господине председавајући, само, ако можете, вратите ми време.

Поменута сам, да се слаже са мојим поднетим амандманом.

Готово је невероватно шта смо све чули од представника бившег режима, оног режима који је од 2008. до 2012. године владао.

Поштовани грађани Србије, пре свега пензионери, ви сте поднели велики терет наших реформи које смо спроводили од 2012. до 2016. године, али дошло је време да и ви и запослени у јавним установама живите боље.

Наиме, што се пензионера тиче, поента је следећа: режим је од 2008. до 2012. године четири пута повећавао пензије, без икаквог реалног основа, задужујући се и узимајући кредите по високим каматним стопама, које су ишле од 6 до 8%. Наравно, ти кредити су остајали и те кредите морали смо

да враћамо сви, враћају сви грађани Србије. Ту власт није занимало што ће сви грађани Србије то да враћају и што пензионере и њихову децу додатно задужују, него их је занимало само да у предизборној кампањи 2012. године имају шта да кажу. Све оно што имају да кажу, то је чиста манипулација и обмањивање грађана, пре свега пензионера.

(Марко Ђуришић: Колико траје ова реплика?)

Морам да истакнем да од 2012. године за 60% пензионера, оних са најмањим примањима, Влада апсолутно није смањила пензије. Сада ће 86,6% пензионера имати веће пензије у јануару 2018. године него у јануару 2015. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Марко Ђуришић: Како реплика толико траје?)

Само сам колегиници вратио време које сам јој лично одузео, тако да је имала право на то.

(Србислав Филиповић: Не лај тамо, Ђуришићу! Шта лајеш, бре?)

(Марко Ђуришић: Јеси ли чуо шта ми је рекао?)

Не, нисам чуо.

(Марко Ђуришић: Јеси ли чуо шта ми је рекао?)

Немојте да добацујете.

(Марко Ђуришић: Не добацујем ја. Рекао ми је – шта лајеш! Хоћеш ли да га казниш сад?)

Ја то нисам чуо. Тражићу белешке да видимо ко је шта коме рекао. Не могу све да чујем и видим, колега Ђуришићу. Ушли сте у салу веома нервозни. Почели сте са врата да добацујете и мени и члановима владајуће већине. Не знам зашто.

Ја вас само молим за мало мира, да дамо ономе ко је следећи, а то је др Александра Томић, да говори по амандману.

Реплика на помињање странке, СНС.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Помињање Српске напредне странке у излагању које је било намењено томе да смо ми као странка у ствари ојадрили пензионере Србије тиме што смо спровели економске реформе и сада успели да заокренемо трајекторију јавног дуга у позитивном смеру и доведемо до тога да имате не само повећања пензија у том номиналном делу већ и једнократне исплате које, веровали или не, у овој години само, пет хиљада динара сваком пензионеру, коштају 88 милијарди динара из буџета Србије.

Према томе, тим једнократним исплатама ми практично долазимо да су најниже пензије дошле до тога да су имали преко 50% од једне пензије коју примају, у току године. Када погледате и саберете, заиста,

преко 61% пензија су у овој години добиле више него што им је смањено у току самих економских реформи.

Оно што је покушано да се уради, а очито се успело у томе, јесте да се спроведе једна праведна расподела у повећању пензија. То је најтеже било, поготово у време када морате да спроводите фискалну консолидацију у буџету Србије. Е, зато смо одговорни и тога се не стидимо, јер сматрамо да је то потпуно исправан пут оздрављења јавних финансија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић, по амандману.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја волим ову причу о пензијама и ко је како повећавао, односно смањивао пензије, пошто је само једна влада смањивала пензије, а то је влада Александра Вучића. Све друге владе су повећавале пензије, прво, у складу са законом, пратећи раст цена на мало, како је било, и једнократно повећање 2008. године, када су просечне пензије пале испод 50% просечне плате, што је била законска обавеза да се пензије држе изнад тог нивоа. Оправдано или неоправдано, можемо да говоримо о томе политички. Да је урађено због избора – није урађено због избора. Урађено је три месеца после избора, у септембру 2008. године, а избори су били у мају.

И, финансије на крају 2012. године, када је Влада отишла и дошла прва ваша влада, са премијером Ивицом Дачићем, министром Млађаном Динкићем, оставила вам је дуг од 47% БДП-а, 15,7 милијарди евра. Ви сте успели за две године да направите тај дуг на 24 милијарде евра, 77%. Онда сте као меру узели да једном броју пензионера смањите пензије за 20 и 25% и више. И онда дође министар и каже – пензија је право, али не и износ пензије.

Волео бих, министре, пошто сте ви уплаћивали страну пензију, да видим тамо где сте уплаћивали, да вам неко дође и смањи вам пензију за 25%, да ли бисте ви рекли – па добро, имам право на пензију, а не на износ. Верујем да ви врло добро знате који износ пензије треба да добијете тамо где сте је уплаћивали, а овде дођете и кажете – пензија је право, а износ није право.

Па онда, и рачун је право да нешто кошта, али износ ћу да платим онолико колико мислим да треба.

Да ли је то правна држава коју ви градите? Да ли су то реформе? Ви сте генератор, ова мера је генератор сиве економије. Данас ће вам свако рећи у Србији, послодавцу – хајде да се договоримо, уплаћуј ми минималац, разлику ми дај на руке. То је разлог зашто ви не можете да се изборите са сивом економијом. Преко трећине зарада у Србији се исплаћује из сиве зоне и ви то знате. Ова влада је генератор сиве економије.

Ви сте збринули своје бирачко тело, пре свега. Плашите их причом – Александар Вучић гарантује редовну исплату пензија. Једино када пензије нису биле исплаћиване било је када је Вучић са другима био у Влади, деведесетих година. Када је то од 2000. године каснила и једна једина пензија? Осамнаест пензија је вратила та власт ДОС-а, осамнаест пензија које сте ви деведесетих прокоцкали. И сада продајете овде причу – ми чувамо сигурност пензија. Не, ви урушавате пензиони систем тиме што људи данас знају да без обзира на то колико издвајају у пензиони систем то не значи да ће толико колико закон каже и примати пензију на крају.

Знали сте да је једини начин да вам то прође ако у наслову закона ставите да је та измена о исплати пензија привременог карактера, а онда сте ту привременост укинули па ће да траје вечно. Неће трајати вечно, доћи ће друга влада и вратиће ваше дугове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Стварно не разумем ватру у овим вашим исказима и систематско одбијање да се суочите са решењем Уставног суда из 2015. године.

Сада ћу прочитати мало дуже образложење: „Уставни суд је утврдио да из оспореног закона следи да се њиме уводе интервентне мере које се предузимају да би се у условима економске кризе очувала финансијска одрживост пензијског система, што конкретно значи могућност редовне исплате пензија. У том смислу је од нарочитог значаја било то што се прописане мере не односе на пензионере чија је висина утврђене пензије до 25.000, а којих, према подацима које је суд прибавио, у Републици има више од 750.000, а што с обзиром на укупан број пензионера и висине пензије у Србији заправо значи да највећи број пензионера није обухваћен прописаним мерама. Имајући у виду и то да у овом тренутку најнижа утврђена пензија, у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању, износи свега нешто више од 13.000 динара“, то је било тада, 2015. године, „а за пољопривреднике 10.000 динара, Уставни суд је оценио да је заштићеним износом од 25.000 динара, у реалним економским приликама у којима се друштво налази, спорним законом обезбеђено старање о економској сигурности пензионера, а што представља уставни налог из члана 70. став 2. Устава.

Када је реч о пензијама које су обухваћене законом предвиђеним мерама, Уставни суд сматра“, то је ово што ви говорите, 22 и 25%, „да су основане тврдње иницијатора да пензија која је стечена у складу са законом представља имовину пензионера, али указује да из Устава не произлази

гаранција пензијског давања у одређеном износу, јер је ограничење имовинских права под одређеним условима дозвољено и према нашем Уставу и према Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода. У складу са оспореним законом, пензионерима чија је пензија виша од 25.000 динара исплата пензије се врши у умањеном износу, што неспорно представља умањење њихове имовине и зато је суд испитивао да ли Закон испуњава услове дозвољеног ограничења имовинских права.

Полазећи од тога да су прописане мере уређене законом, а не актом ниже правне снаге, да се Законом не дира у право на пензију...“

(Председавајући: Хвала.)

„...Да су мере прописане ради постизања легитимног циља јер је стварање услова за редовну исплату пензија, макар и у умањеном износу... лица са нижим пензијама, што се постиже управо тиме што проценат умањења није исти за све пензије више од 25.000 динара...“ Тачка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Александра Томић се јавља за реч.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Реплика.

Неколико је чинилаца који су довели до великих дуговања када причамо о пензијама и то не смемо да заборавимо. Пре свега, када је долазило до повећања пензија, у време 2008, 2009, 2010, 2011. године, ишло је кумулативно. То значи да је одређени проценат важио и за најмање пензионере и за највеће пензионере. Када ви на основици повећавате пет пута већу пензију од онога који има најмању, ви тиме суштински од оних највећих дајете пет пута више него они који имају најмање. Самим тим, правите велико социјално раслојавање.

С друге стране, курс евра 2008. године је био 76,2693, 2009. године 92,77, 2010. године 106 динара, 2011. и 2012. године је дошао до 118 динара. Играњем са курсом, тзв. штицовањем, не да су зарађивали они и њихове фирме, већ сте, самим тим, урушавали вредност подизања пензија, и опет сте осиромашивали те исте пензионере. Значи, немојте да причате неистине које не стоје. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Није повреда, него говорим на основу чл. 32.

Ви сте, колега, вероватно пропустили да својевремено прочитате одлуку Уставног суда о којој је министар Вујовић малопре говорио, а важно је ради јавности да се зна.

Када је Уставни суд одлучивао о уставности овог закона о смањењу пензија, колоквијално да кажем, Уставни суд је ...

(Председавајући: Извињавам се, ви говорите по амандману?)

Не, по члану 32. Пословника. Погледајте шта пише у том члану, да не губим време на томе.

(Председавајући: Изволите, али кажите шта сам повредио, како сам повредио.)

Сачекајте до краја, будите стрпљиви.

Уставни суд је урадио нешто што је апсолутно недопустиво. И нека је то сто пута Уставни суд, не може бити прихваћено, нити иједан правник може да каже – у реду је одлука Уставног суда. Уставни суд је тада рекао да неће одлучивати о уставности тог закона зато што је он привременог карактера. То је скандал невиђени! Дакле, може неком да падне на памет да донесе закон да је дозвољено убијање на улици и да то траје два месеца, а Уставни суд ће да каже – пошто је закон привременог карактера, нећемо одлучивати о њему, па за та два месеца ко преживи, преживи.

Дакле, немојте се позивати на одлуку Уставног суда зато што је накарадна и супротна Уставу, већ лепо вратите људима пензије.

И немојте никада више рећи оно што сте рекли у петак – да пензионери имају право на решење али не и на износе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Ракоњац.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала.

Поднела сам амандман који је у саставу Стратегије одрживог развоја 2030, а односи се превасходно на примену националних механизма социјалне заштите, да се више никада не понови оно што се десило 2008. године када је Демократска странка направила сегрегацију према војним пензионерима па смо морали да враћамо њихове дугове по правоснажној пресуди за 57.000 војних пензионера, у висини од 21 милијарде динара, исто толико за судске трошкове.

Не боли њих, председавајући, овај буџет, ни то што је он развојни, ни што има такав карактер; њих боли њих све што има предзнак – војно. Боли их и то што ће бити омогућена куповина станова са бенефицијама када су у питању кредити за војна лица, полицајце и припаднике Министарства правде, односно раднике на извршењу кривичних санкција. То је оно на шта они добијају оспице.

Тих година требало је уништити све оно што је имало војни предзнак, требало је бити претопљено. Да се тако наставило, не би остале ни лопате ни мотке о којима је причао мој колега. А шта је било са војним

чамцима и полицијском опремом, видели смо 2014. године када је требало да спасавамо Обреновац; није било ни лопата да се џакови напуне песком.

Још један њихов диван патент, то је нови модел рада Железаре у Смедереву, где се основна сировина користила, а то су били тенкови, нажалост, тенкови Републике Србије, па сада морамо да одвајамо средства да јачамо нашу војску и опремамо је, уместо да подижемо плате и пензије, јер су они чинили тако. То нека им буде на част. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ракоњац.

Реч има Марко Ђуришић, по амандману.

(Марко Ђуришић: Реплика.)

Реплика на излагање др Ракоњац?

(Марко Ђуришић: Споменула ме је др Томић.)

Није вас поменула, колега Ђуришићу, нити господина Бориса Тадића, нити Социјалдемократску странку.

(Марко Ђуришић: Нисам споменуо ни СНС...)

Јесте.

(Марко Ђуришић: Нисам. Говорио сам о лоповској власти.)

Можете добити реч по амандману.

Реч има народни посланик Горан Ђирић.

Изволите.

(Марко Ђуришић: Дајте ми реч. Дајте ми о лоповској власти.)

Знате и сами да на такав начин не желим са вама да разговарам.

(Народни посланици добацују.)

Молим народне посланике за мир и да не добацују једни другима. Стварно нема смисла.

Колега Ђирићу, изволите. Вратићу вам ваших тридесет секунди.

ГОРАН ЂИРИЋ: Било је речи о предлогу амандмана и оптужби – пазите, оптужби – да је Демократска странка повећавала пензије и плате. Мислим да је то нешто што свакако можемо да прихватимо.

А када се говори о уништавању пензионог фонда, чини се да смо заборавили. Ми нисмо, нити пензионери који и сада трпе изазове и решења која смо овде донели, у овој сали, о привременом смањењу плата и пензија. Дакле, ми смо били против и сада, онако како смо били против политике која је довела до уништавања пензионог фонда.

Па, 1993. године хиперинфлација је уништила све оно што су људи уплаћивали као доприносе да би обезбедили своју будућност. Грађански ратови деведесетих година однели су и потрошили управо те пензионе фондове. И ми о томе ћутимо сада овде. Оптужујете Демократску странку због тога што је вратила заосталих осамнаест пензија после 2000. године, због тога што је подигла пензије и 2008. године. Па наравно да је подизала

и наравно да је враћала, онако како ће и у будућности враћати и подизати стандард грађана у Србији. Дакле једна потпуно апсурдна оптужба према Демократској странци.

Што се нас тиче, подржаћемо ваш амандман у жељи да се подрже социјално најосетљивије групе. Једна од најосетљивијих су управо пензионери, којима је смањена пензија и који живе на ивици социјалне одрживости.

Говорили смо о томе јер желимо да говоримо и о тренутној просечној плати и о тренутној минималној потрошачкој корпи, која није довољна и спушта испод границе сиромаштва око 8% становништва у Србији, око сто хиљада деце. Мислим да је ту кључна одговорност свих нас у тражењу решења.

Иначе, прихватамо такву врсту оптужби да је Демократска странка подизала пензије онако како је подизала плате, од просечне плате од три до пет евра или марака 1993. године до 30 евра у септембру 2000. године, која је касније расла. Мислим да је то нешто што може да буде на понос Демократске странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има Михаило Јокић, по амандману.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Само да објаснимо грађанима како сте ви повећавали пензије – тако што сте продавали државну и друштвену имовину будзашто и тим парама пунили буџет и делили пензије уместо да сте те паре употребљавали за обнављање и стварање нових фабрика.

С друге стране, да објасним, никоме пензија није смањена 22%, пензија је највише смањена 11%. Јер, првих 25.000 су чувана главница; значи, онај износ преко 25.000 је смањен за 22%.

С друге стране, кад идемо на релативно повећање, које ће бити ове године, ја се надам и догодине, онда ћемо оне апсолутне разлике које су постојале поново вратити, јер истим релативним повећањем на различите главнице поново се стварају исте или једнаке апсолутне разлике. А то смо могли због тога што смо смањили пензије, вратили главницу, извршили конверзију дуговања, смањили каматну стопу, повећали време, смањили број капиталисања. Онај ко зна теорију кредита, њему је јасно.

Према томе, да сте ви наставили онако како сте радили, пошто сте све продали и више нисте имали шта да продате, пензионери би дошли у ситуацију да не приме пензију. Ово је пут оживљавања, обнављања и они ће 2018. године, упамтите, примати још већу пензију. И та разлика која је постојала ће се вратити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Јокићу.

Реч има Александра Чабраја, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући, што сте ме видели овог пута кад сам се јавила по повреди Пословника. Члан 106.

Ми већ дуже време овде причамо о пензијама. Мислим да је то јако добро и да о пензијама треба да се прича, и о смањењу и о повећању пензија, мислим да се то јако тиче грађана Србије, међутим, ми данас овде не би требало да причамо о пензијама, већ о буџету. Ја се прибојавам да ми уопште нећемо стићи до самог закона о буџету, који је најважнији, као што знате, закон у години, који се тиче свих грађана Србије, не само пензионера, него да причамо ипак о свима.

Имам један леп предлог за вас. Наиме, у оним нашим допунама дневног реда којима, како ви кажете, стално покушавамо да блокирамо рад Скупштине, да говоримо против владајуће већине, против председника Вучића итд., имамо доста предлога који се тичу и пензија. Хтела сам да вам предложим да усвојите једном један од тих закона, да га ставите на дневни ред, па да онда утрошимо читав дан, барем један дан, на расправу о пензијама, да причамо онда о пензијама, а да данас и наредних дана покушамо, ако можемо, да стигнемо до тог буџета који је толико феноменалан да ви не само што сте поднели стотине амандмана на тај исти буџет... Да покушамо барем да стигнемо до расправе о том буџету, па да говоримо мало шире, не само о пензионерима него буквално о свим грађанима Србије, јер се свих грађана Србије тај буџет тиче.

Имам веома оправдан страх да уопште нећемо стићи ни један једини члан тог буџета да дотакнемо, а камоли члан број 8, у којем се практично садржи читав буџет. Да бисмо стигли до тог члана, предлагем да расправу о пензијама водимо неки други пут, а да се сада вратимо на буџет и на оне амандмане и оне законе о којима данас треба овде да расправљамо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да јесте била тема с обзиром на то да се ради, да смо говорили о правима старих људи. Они су по стандардима и ЕУ ...

(Александра Чабраја: Нисте ме питали да ли желим да се Скупштина изјасни.)

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Да.) Хвала.

Реч има Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: По амандману, колега Маринковићу.

И, само да вас обавестим да су одлуке Уставног суда коначне, извршне и општеобавезујуће и да су сви дужни да у складу са својим овлашћењима поштују одлуке Уставног суда, а то значи и народни посланици.

Не могу да се сложим са колегиницом која је малочас говорила о повреди Пословника, јер ово је последња прилика и посланицима опозиције и посланицима бившег режима да причају о пензијама зато што ће Србија у следећем буџету да расправља о закону о буџету у коме пензије неће имати било какво умањење, него још веће и драстичније повећање, јер смо успели да мерама фискалне консолидације и опоравком привреде и саобраћајне инфраструктуре од Србије почнемо да правимо место за лепши живот, за разлику од њих који су нас враћали у средњи век пуних дванаест година.

Значи, немојте, колегинице, да се буните што ваше колеге из опозиције и бившег режима хоће да расправљају о пензијама; пустите их, ово им је последња прилика. Кад више не буде било, причамо о пензијама...

А морам да вас подсетим да су закони из мера фискалне консолидације донети у новембру или децембру 2014. године, да смо у међувремену имали парламентарне изборе 2016. године, да смо у међувремену имали локалне изборе 2016. године, да смо имали председничке изборе 2017. године и да су доживели такав поразни дебакл на изборима зато што су ти исти пензионери осетили сигурност када државу и Владу, тада Владу а сада и државу, води Александар Вучић. То је нешто што не можете да оспорите.

Немојте да браните интересе оних који вас у томе не подржавају. Како ће да вас подржи пензионер који добије повећање пензије 2% или 3%, а евро скочи 10 или 12 динара или чак 16, као што је било за време ваше власти? Па, такав неће да гласа за вас више никад, заборавите то.

У праву сте кад кажете да ћемо једном да изгубимо изборе, али сам сигуран – неће то бити од вас и нећете бити ви ту да то гледате.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Колега Арсићу, ја заиста никад нисам била у власти, нити сам било кога ојадила, нити сам било кога оштетила, нити сам било шта од вашег излагања овде оспорила. Мислим да ви мене уопште нисте слушали пажљиво, иако сте ми реплицирали.

Ово не мора да буде последња прилика да се о томе прича. Ви можете лепо да ставите на дневни ред пензије и било који закон о пензијама, па да заиста причамо о томе, да то не буде науштрб разговарања и полемисања о најважнијем закону у години а то је Закон о буџету.

Мене се заиста веома тиче Закон о буџету; поднела сам амандман и имам разне амандмане за које мислим да су јако важни, између осталог, да тај буџет буде транспарентан на више начина. Нажалост, немам довољно времена да причам о томе и нећу, очигледно, ни имати прилику за то, али ви уопште нисте у праву када кажете да је ово последња прилика да се о

томе прича. То зависи искључиво од вас. Наиме, ми стално покушавамо да ставимо таква питања и такве законе на дневни ред, али ви сте они који то не прихватају.

Дакле, не прихватам ништа од овога што сте рекли – нити да сам ја некоме укинула пензије, нити да сам икад била на власти, нити да сам урушавала било шта у држави. Стварно не знам кад сте приметили да сам била у власти; први пут сам сад у опозицији, а камоли у власти. Дакле, молим вас да нам омогућите расправу о томе, сами сте рекли да је то јако важно.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време, захваљујем.

По амандману, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хајде још помало, пошто су важне теме, и на тему пензија и на тему тога шта је рекао Фискални савет, а што очигледно јако занима све могуће филијале и подружнице „жутог предузећа“, и матично предузеће, да се не наљути.

Што се тиче мишљења Фискалног савета, ја га сад читам, мишљење за буџет ове године, каже: „У буџету за 2018. годину остварен је један од најважнијих циљева фискалне консолидације, низак и дугорочно одржив фискални дефицит“. То они кажу. Даље кажу, што се тиче локалних самоуправа: „Искоришћен је простор за пореско растерећење привреде“, што је ваљда добра ствар, „односно за повећање неопорезивог износа зарада, што Фискални савет оцењује позитивно“. Дакле, толико на тему те њихове критике.

Следеће: „Предвиђени пораст јавних инвестиција је пожељан“, опет каже Фискални савет. „Макроекономске претпоставке и прогнозе прихода и расхода начелно су добре, а раст БДП-а ће вероватно бити и већи од прогноза које су дате. Приходи буџета добро су пројектовани, одговарају очекиваним макроекономским кретањима. Буџетски расходи објективно су пројектовани, а могуће је да буџетска потрошња на крају године буде и мања од планиране.“

Све то каже тај Фискални савет, који је, узгред буди речено, када су биле увођене мере рестрикције предлагао да те мере буду и драстичније. Да ли сте се тада с тим слагали? Нешто не бих рекао и нешто се не сећам.

Али, још једна новост за оне који тврде да никада нису угрозили земљу, а шире безочне неистине. Јесу, угрозили су; то каже, гле чуда, баш тај Фискални савет. Каже, њихов је став, истичу значај уравнотежења фискалних токова, чиме је отклоњена опасност од банкрота земље, за шта они често користе израз – криза јавног дуга.

На тему пензија, они који су буквално сакатили војне пензије, боље би било да не проговоре ни једну једину реч, не само на овој седници, него

ни на једној наредној. А колико год да их буде у овом сазиву, даме и господо, потпуно је у праву колега Арсић, биће то последња прилика за многе да говоре, не само о пензијама него о било чему, у Народној скупштини. После наредних избора, кад год да буду, видеће Народну скупштину једино у „Недељи парламентаризма“, када ће као гости да дођу овде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ове сталне претње, прст и претње да нико нема права да говори због тога што се усудио да кроз своју одговорност на власти повећава пензије или плате, и те сталне оптужбе да је Демократска странка повећавала пензије, то је нешто што прихватамо. Рекао сам и где је извор тих проблема.

Видели смо став Фискалног савета. Морали бисте да поставите и себи критеријуме, онако како смо и прошли пут разговарали, пошто је између осталог на овај седници предмет разговора и оно што је наследила и влада Демократске странке после 2000. године али и све наредне владе – санирање дуга и проглашење старом девизном штедњом нечега што су људи годинама штедели за своју будућност. Прво им је потрошен 1993. године у хиперинфлацији пензиони фонд; потрошен је у трошковима за грађанске ратове који су се водили деведесетих година у овој земљи. Затим им је одузето право и речено им је – то што сте штедели више није ваше, не можете да располажете тиме, проглашавамо то девизном штедњом. Све то је требало сервисирати до данашњих дана, када ћемо и о том закону разговарати.

Дакле, то јесте одговорност вас као настављача Српске радикалне странке која је учествовала тада у власти, а и ви сте били део Српске радикалне странке заједно са СПС-ом у тој власти. Због таквих ствари не прозивам вас, нити узимам за право да кажем да немате права да говорите о тим темама – имате и те како права и вероватно ћете одговорити – али мислим да је врло важно кренути пре свега од сопствене одговорности, од одговорности ваше странке и коалиције.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Јављам се за реплику зато што је у негативном контексту поменуто Српска радикална странка.

Знате, када је држава под санкцијама, када не постоји могућност да комуницира са међународним финансијским институцијама, онда се држава на разне начине сналази, и то је легитимно право свих оних који су тада били на власти.

Морам да вам скренем пажњу, када сте 2001. године дошли на власт, без обзира на то коју сте методологију применили, направили сте неколико лоших ствари. Прва лоша ствар јесте што сте народ убедили да је Србија, односно Савезна Република Југославија за време санкција узимала иностране кредите. Није узела ниједну марку кредита. Последњи кредит у СФРЈ је дошао негде 1988. године, ако не и раније.

Друго, ви сте тада, захваљујући ученику господина Вујовића који се зове Млађан Динкић, направили један аранжман, невољно (рађен је преко Института Г17, чији су оснивачи господин Вујовић и Миросинка Динкић), и онда су се преговори са она два клуба заснивали на принципу да се погасе наше домаће банке, да се отвори простор за улазак страних банака, да се изврши нуловање, а и дан-данас стечај над тим банкама није завршен и још дуго неће бити завршен. Отворен је простор да уђу стране банке. Данас сте сви ви жртве страних банака.

Што се тиче пензија, молим вас, од 2008. године, фебруара месеца, ту су Момо Чолаковић и још неки људи, када се разговарало шта и како даље, шта ако нема пара и шта уколико закон дозвољава нека повећана права, како тај проблем да се реши... Тај проблем се некако решавао. Али молим вас, водите рачуна, у потпуности вас разумем да имате потребу да критикујете, али данас у овој влади седи ПУПС, седи СПС, седи Расимова странка ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Реплика, Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Када говоримо о Фискалном савету, увек морамо да прочитамо од почетка до краја шта они кажу. Када говоримо о Уставном суду, говоримо о пресудама које су донели у односу на пензије. И једно и друго, ако нам се не допада, морамо да будемо крајње искрени и рационални и да кажемо како стоје ствари.

Ако упоредимо 2007. годину, цену рада која је у то време износила 55 динара по сату, по курсу од 79,9, онда то говори да је износила 0,68 евра; данас, 2017. године, десет година касније, износи 1,18 евра. Значи да се нешто радило, значи да је Српска напредна странка водила одговорну политику, да је отворила нова радна места. На основу отварања нових радних места, повећаном продукцијом, значи стварањем нове вредности, ви добијате могућност да исплатите све оне трошкове које сте имали и које сте затекли у тренутку када су доспели сви кредити, сва дуговања и да сада оспособите своје јавне финансије да у будућности имате сигурну исплату плата и пензија. То је оно што је најважније рећи грађанима Србије, а не

плашити их тиме да је то немогуће и да то више не постоји. Немојте плашити грађане Србије и пензионере лажима које не стоје. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Момо Чолаковић.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштована председнице, председништво, поштовани министри, ја сам запрепашћен данашњом расправом и са једне и са друге стране.

Молио бих да 1.715.938 пензионера не вређамо. Данас, из расправе, ја то тако доживљавам као пензионер, основни проблем друштва уназад двадесет година јесу пензионери. То није тачно. Молим вас да у том смислу, упутио сам апел и у начелној расправи, на другачији начин разговарамо, да на другачији начин користимо податке и да будемо врло јасни и прецизни.

Ми смо документа која су на расправи данас (буџет и остале законе) подржали, казали смо зашто и, између осталог, предложили на који начин да најстарија популација, која је дала највећи допринос у консолидацији, и због тога смо дали подршку тадашњем премијеру господину Вучићу, изађе из ситуације у којој се наша. Али, разликујемо се у томе што не тражимо да се повећава дефицит, него да се у оквиру понуђеног решења буџета за 2018. годину нађе правилније и правичније решење. У том смислу смо принципијелно указали на многе проблеме.

Друга ствар, молим вас да се користе прецизни подаци. Њих сам изнео у начелној расправи. Молим вас, тачно је да су 2008. године пензије усклађене са законом и повећане за 10% ванредно, али 2009. и 2010. године пензије су замрзнуте. Године 2010, 2011. и 2012. пензије нису усклађиване са законом. Године 2014, 2015. и 2016, знамо како је. Ако је то тако и ако кажемо да су пензионери дали највећи допринос, онда дајте да их поштујемо. У оквиру могућег, инсистирамо, то што је министар рекао, да нађемо најповољније решење. То су наши предлози.

Мој апел још једном, молим вас да у вези с оваквом дискусијом у Народној скупштини Републике Србије, када су у питању пензионери, престанемо. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Дарко Лакетић.

Да ли желите реч? (Да.)

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштована председнице, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Закона о буџетском систему који дефинише одређене термине у овом закону; ти термини се пре свега тичу директних и индиректних корисника буџетских средстава, затим корисника средстава за обавезно социјално осигурање, средстава Фонда за

здравствено осигурање. Али дефинише и одређене термине попут финансијског плана и јавних средстава. Ово је врло битно зато што се амандман који сам поднео, а који говори пре свега о ефикаснијој локалној самоуправи и ефикаснијем трошењу буџета локалних самоуправа, тиче управо финансијских планова.

На пример, у општини Прокупље је за време владавине бивше власти велики број финансијских трансакција одрађиван управо мимо финансијског плана. Мислим да смо једина општина у Србији, а можда и у свету, где је Градски водовод подигао кредит, а као залог за тај кредит заложио фабрику воде.

Наиме, 2010. године Градски водовод је закључио уговор о дугорочном кредиту са КБЦ банком Београд, а предмет је био дугорочни кредит у износу од педесет милиона динара, са роком отплате 11. новембар 2020. године и каматом, замислите, 45.744.989,55 динара. Дакле, за педесет милиона динара кредита треба вратити скоро duplo више новца.

Оно што је нарочито сигнификантно, односно значајно, јесте да је као залог за тај кредит заложена филтер-станица Бресница, површине 413 метара квадратних, са свим машинама и техничком опремом филтер-станице, у шта спадају таложник, опрема за дозирање хемикалија, филтер-поља, опрема за дезинфекцију воде, резервоар чисте воде, лабораторијска опрема итд. Дакле, заложено је срце водосистема општине Прокупље, одакле се водом снабдева преко 70% становништва нашег града.

Могу само рећи да сам управо овим амандманом замислио и хтео да се успостави ваљана финансијска дисциплина у локалним самоуправама да се ово више никад не би десило. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Уважена председнице, даме и господо из Министарства, уважени посланици, мој амандман гласи: „Планирање, припрема, доношење и извршење буџета Републике Србије реализује се тако да у највећој могућој мери унапреди развој образовања у Републици Србији“. Циљ амандмана је да се законским решењем оснажи и унапреди развој образовања у Републици Србији.

Наиме, образовање је један од приоритета и фокуса Владе Републике Србије. Циљ Српске напредне странке је да образовање креира младе, способне људе који знају да размишљају, који доносе добре одлуке, који ће остати овде да раде и доприносе буџету Републике Србије, а не младе који желе да се окористе, као бивши покрајински премијер Бојан Пајтић и покрајински секретар за науку и технолошки развој Драгослав

Петровић, који су разбацивали паре Фонда за технолошки развој тако што су поделили 35 милиона евра за субвенције приватним предузећима.

Уместо да су те паре употребили за младе истраживаче, за куповину компјутера по школама, они су школама испоручили, нећете веровати, 21.280 једноделних сифона по цени од 38.419 евра и још 21.280 дводелних сифона по цени од 70.437 евра. Срамота! Свим специјалним школама испоручено је још по 5.370 сифона. То је отприлике један сифон на осам ученика (ужас!), односно око 90 сифона по једној основној школи. Ово је страшно тужно. Тужно је.

Ми градимо школе, ми унапређујемо образовање, повећавамо плате, а они продају сифоне. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Крсто Јањушевић.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштована председавајућа, уважени министри, даме и господо народни посланици, амандман је везан за развој привреде, дакле, закон који у највећој мери подржава привредни развој. Даћу пример кроз Железару Смедерево и привид економије који нам пласира опозиција.

Када истопите у Железари тенк, јесте ли добили производ, челик, који сте хтели? Јесте. Јесу ли радници примили неку плату? Јесу. А шта сте истопили? Тенк који сутра морате да купите.

Јесте ли исплатили пензију? Како? Из кредита, из скупог кредита. Јесмо ли могли да отворимо неку фабрику тада, да се створи нека вредност, како би се реално исплатила та пензија? Не, задужићемо се па ћемо исплатити пензију, па ћемо је повећати. А шта ћемо када нам не буду давали више кредите? Онда ћемо продати имовину која вреди, а нећемо да отварамо нове фабрике. Не, то није била филозофија. Наложите код куће у шпорет ногар од столице, је ли вам топло у кући? Јесте. Али где ћете да седнете? Наложите ногар од стола, топло је опет, али где ћете да послужите ручак?

Александар Вучић је имао другу филозофију и приступио је новим радним местима и фирмама које креирају нову вредност. На пример, ту нову вредност данас креира „Бош“ у Пећинцима; креираће „Кромберг и Шуберт“, немачки произвођач ауто-компонената, где ће радити 2.500 људи, у Крушевцу; креира „Делфај“, 3.000 људи, прва фабрика после 30 година у Новом Саду; „Цонсон електрик“ у Нишу; „Леони“ инвестира у пету фабрику; „Цумтобел“ из Аустрије, ради лед расвету; „Астер“ у Житорађи, нови погон за 160 радника; „Јазаки“ у Шапцу, 1.700 људи; „Грунер“, Власотинце, продужење производње, тачније проширење производног погона; ФОС Сурдулица; ПКЦ Смедерево; „Карботек“; „Аматек“, „Норма“ – Суботица; „Тигар тајерс“, Пирот, проширење производних капацитета;

„Меита“ Обреновац, 770 запослених; „Лир“ Нови Сад, 2.000 запослених. Улагање у наменску индустрију Србије – у овој години из буџета смо издвојили 50 милиона евра за развојне пројекте наменске индустрије Србије. Да напоменем, 2012. године у наменској индустрији је радило 8.000, а данас ради 12.000. Извоз је 2012. године био 154 милиона, а 2017. године је 500 милиона.

Неко је имао идеју да „истопи“ Железару. Александар Вучић је заједно са кинеским председником имао другу идеју. Данас Железара топи сировину коју треба да топи, а са том сировином и све дугове које су нам направили они који нам држе лекције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Деветнаест је часова, за данас смо завршили рад. Настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)